

YARLVINOTHA

CARNIVAL

1959

Appropriate Technology Services

121, POINT-PELLO ROAD

NALLUR, JAFFNA

No. 2627

BROCHURE 3

மறவாதீர்கள்!

தரத்தில் உயர்ந்த வைரங்களுக்கும்

கவர்ச்சிகரமான

நகைகளுக்கும்

எ.

கே.

எஸ்.

நகை மாளிகைக்கு

விஜயஞ் செய்யுங்கள்.

போன் : 519.

A. K. S. & SONS,

JEWEL HOUSE

63-65, KANNATHIDY,

JAFFNA.

Buy the Best

Buy at MUNEER'S

Silk and Cotton Dacca Sarees,
Banaras, Manipuri and Tissue Sarees
and

All Kinds of Bridal Requirements
at

MUNEER'S

WORLD-WIDE IMPORTERS OF QUALITY
TEXTILES.

நவ நாகரீகமான பெஞரஸ், சேலம்,
பெங்களுர், மைசூர், மணிப்பூரி சேலை,
கூறைச்சேலை, பட்டுவேஷ்டி, சால்வை,
உயர்ந்த ரகமான ஜவுளிகளுக்கும்,
தையல் நூல்கள், அழகிய தோற்றங்கள்,
தெறிகள், உள் அணிகள் யாவற்
றுக்கும்

“முனிர்ஸ்” உரிய இடம்.

MUNEER'S

79-81, K. K. S. Road,

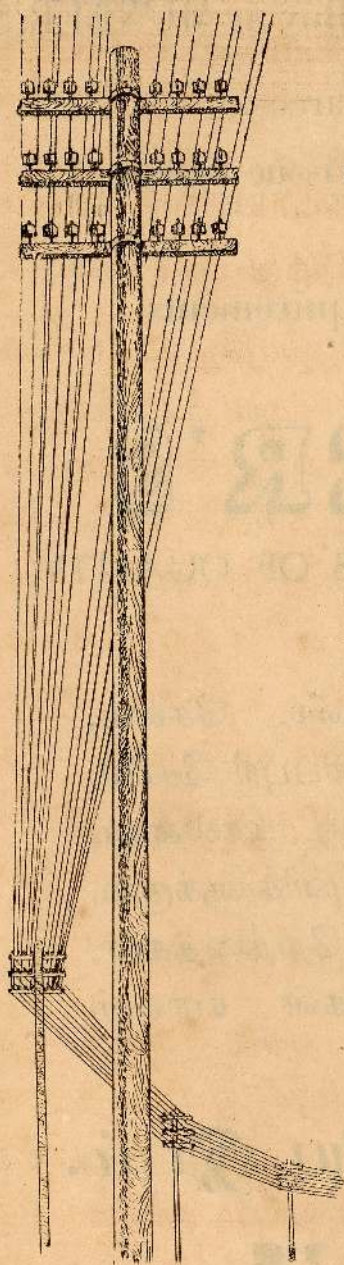
JAFFNA.

Telegrams: “INSAF”

Telephone: 404.

Branch :—36/1, GRAND BAZAAR, JAFFNA.

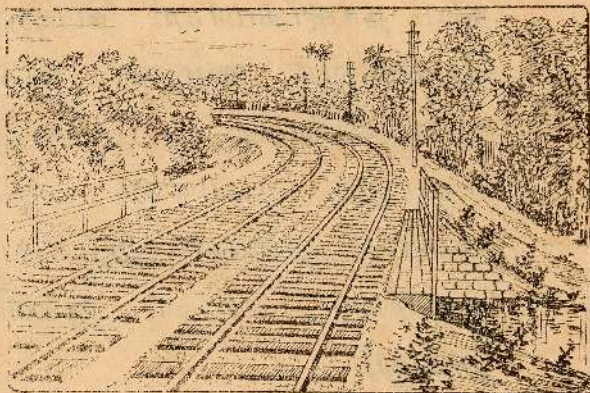
Superwolmanised Timber

(VACUUM AND PRESSURE TREATED)

**INDISPENSIBLE FOR
COMMUNICATIONS & POWER SUPPLY**

- Transmission and Telephone Poles
- Cross Arms
- Lamp and Signal Posts
- Railway Sleepers
- Platforms
- Boardwalks
- Fence Posts and railings
- Level-Crossing gates etc.

SUPERWOLMANISING—The process which adds years to the effective life of timber. Superwolmanising is the most modern and effective method of wood preservation. Provides absolute protection from the ravages of Fungal decays, Soft and Dry Rot, White Ant, Borer and Insect Attack.

CONSULT
SETRAC (CEYLON)

291/1, GAFFOOR BUILDING,
MAIN STREET,
FORT, COLOMBO 1.

JAFFNA REPRESENTATIVE:
K. S. BALASINGHAM,
90, COLOMBOGAM ROAD,
JAFFNA.

S

சிங்கர் ஒவ்வோர் பரிசோதனையாலும் திறமை வாய்ந்தது.

தங்கம் அல்லது நகைகள் வாங்குவதிலும் பார்க்க சிங்கர் தையல் மெஷின் வாங்குவது மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்தது. இதனால் பலவிதமான உடைகளைத் தைத்து விற்றுப் பணத்தைச் சம்பாதிக்கலாம்; உங்கள் குடும்பத்தினரது உடைகளை நீங்களே தைப்பதனால் பணத்தைச் சேமிக்கலாம். உங்கள் உடைகளையோ அல்லது உங்கள் குழந்தைகளின் உடுப்புகளையோ சிங்கர் தையல் மெஷினால் இலகுவான முறையில் தைப்பதை விட்டு ஏன் கூடிய தையற்கூலி கொடுத்துத் தைக்க வேண்டும்?

பல்லாண்டு பாவித்த பின்பும் உங்கள் சிங்கர் தையல் மெஷின் உயர்ந்த பெறுமதி வாய்ந்ததாகவும், ஏனைய அதைப்போன்ற வேறு எந்தவிதமான தையல் மெஷின்களுக்கு நிகரற்றதாகவும் இருக்கும்.

இதுவே உண்மை!

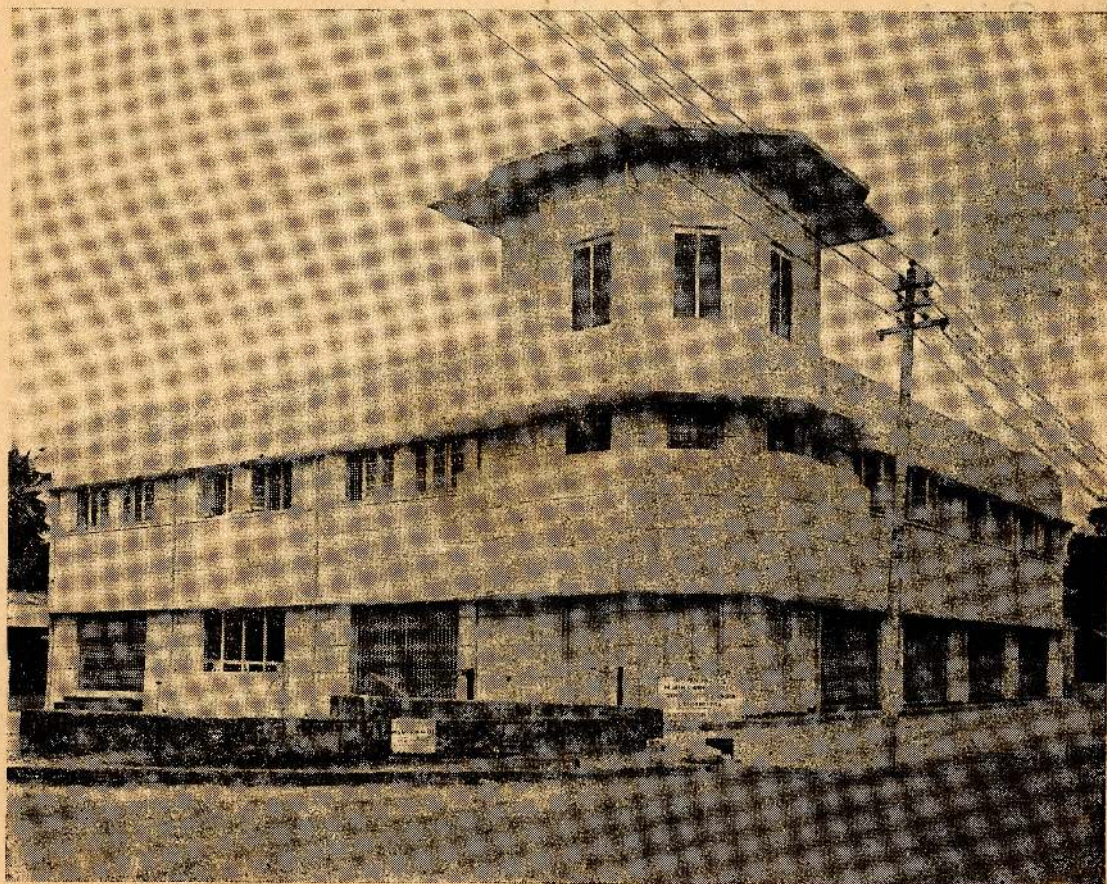
இன்றே வாங்குங்கள் !!

Visit

THE JAFFNA CO-OPERATIVE STORES LTD.

Departmental Stores	— 420, Hospital Road, Jaffna—Tel. No. 438.
Wholesale & Retail Stores	— 150, Hospital Road, Jaffna—Tel. No. 370.
Motor Department	} — 15, A Clock Tower Road, Jaffna— Tel. No. 537.
Radio Department	
Service Station	
Clock Tower Filling Station	
Maidan Filling Station	
Retail Stores	} — Kankesanthurai Road, Jaffna.
Maidan Filling Station	
Retail Stores	— 12, Main Street, Jaffna.

FOR ALL YOUR REQUIREMENTS IN

Provisions, Groceries, Cigarettes, Sundry goods, Motor Spares,
Batteries, Tyres, Radios, Refrigerators, Bicycles & Petrol.

For Quality Goods — Competitive Prices — Efficient Service.

YARL VINOTHA CARNIVAL 1959

Brochure 3

Editor

ALAGU SUBRAMANIAM

Assistant Editor

M. KARTHIGESAN

SINGLE COPY

ONE RUPEE

JUNE 1959

Telephone : 308

Telegrams : "Sangarbros"

A. S. SANGARAPPILLAI & BRO.

DIRECT IMPORTERS & EXPORTERS
General Merchants, Commission Agents & Govt. Contractors

162, 164, & 166, Hospital Road,

GRAND BAZAAR,

JAFFNA.

ELEPHANT BRAND
AERATED WATER
AVAILABLE

யானை மார்க் குளிர்ந்த
பானங்கள்

எங்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

Head Office :

NOS. 4 & 6, ADAMALLY BUILDINGS,
P. O. BOX 802
COLOMBO.

Branches :

KARAINAGAR	...	...	Palavodai.
COLOMBO	...	...	35, Kachcheri Road.
GALAH	...	...	16, Bazaar Street,
KANDY	...	...	120, Colombo Street.
DAMBULLA	...	...	Kandy Road,
KILINOCHCHI	...	...	Kandy Road.

FILLING STATION	{	MOBILGAS	{ Vavuniya.
		SHELL	{ Jaffna.
		CALTEX	{ Paranthan
			Dambulla.

**DISTRIBUTORS OF CANNED BOTAN
MACKEREL PIKE**

Stockists :

Sun Flame Cooker, Oven and Reform Fountain Pens

Wholesale & Retail Dealers in :

Oilman & Provisions & Nestles Products Goods.

BROCHURE 3

Editor Alagu Subramaniam

Assistant Editor M. Karthigesan

JUNE 1959

CONTENTS

	Page
1. Carnival	1
2. A World of Books	3
3. The Commonwealth National Library	5
4. Library of Congress	7
5. The West-German "National Library"	8
6. Public Libraries of India	10
7. "The Mirror of Gesture"	12
8. Bharata Natyam	15
9. Auviyar	18
10. Yarl Vinotha Carnival 1959: Office Bearers	21
11. The Big Girl	22
12. "Hey, Rickshaw Wallah, Rickshaw!"	27
13. The Stray	29
14. Poem	29
15. A Thousand Thanks	30
16. Menu a la Carte	31
17. Yarl Vinotha Carnival 1959	34
18. Programme of Amusements	37
19. A Game of Skill	38
20. Jaffna Public Library	39
21. The Beer Garden	39
22. தேசிய நூலகம்	41
23. யாழ்ப்பாணத்தில் நூலக வளர்ச்சி	43
24. பிற குறிப்பு	47
25. கோவலன்-சோக நாடகத்தின் தலைவன்	51
26. காப்புத்திருடிய கள்வனை கண்ணினுள் விலங்கிட்ட காட்சி	56
27. எப்படி வந்தது யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையம்?	58
28. யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையம்	61

OUR COVER, THE YARL, IS BY S. SIVAPPIRAGASAM

SINGLE COPY: ONE RUPEE

T'Grams : **ROYAEL**

ROYAEL
(FOLIDOL)

A
G
E
N
T
S

Royal Dispensary

Phone 491 JAFFNA.

Sole Agents

CHATHAM HOUSE LTD.

COLOMBO.

CARNIVAL

Rev. Fr. S. N. Arulnesan, O. M. I.

YOU are perfectly free to do so—to take it lying down when all the world is up and doing. You are at liberty to encase yourself at home, yawn your head off and kill precious nights snoring and slumbering, experiencing all the horrors of nightmares, while the moon rains her silvery showers and the rest of the folk gambol and frolic in the fairy-land of Yarl Vinotha Carnival 1959.

If at the sound of that magic word your heart does not beat faster, your eyes do not brighten up and you

Trip it as you go

On the light fantastic toe

you should report yourself for observation at the nearest station, and pass your time like Faustus cursing the stars that reigned at thy nativity. Experts will tell you that gloomy Saturn was in direct conjunction with challenging Mars, that Taurus charged into Aries, that the goddess of sleep presided in the heavens and Peguy was feeling inspired. There is nothing left for you but to divide your life between nightmares and day-dreams and vanish from the land of heroes unmourned, unwept and unsung.

Patrons of carnivals cannot be sleepers and softies. As Mark Anthony said: they "should be made of sterner stuff". They need to be men of grit and iron, of brain and brawn—in short, men of sterling qualities. Here are some aids to check up your personal fitness.

You need to be a liberal, a progressive Liberal at that, in politics and general outlook—not one of those die-hard Conservatives. The latter's old maxims like "Early to bed and early to rise" are anachronisms in this age of carnivals. You need to break those time-old customs and prejudices; it needs no small courage to do so. You have to advance and/or postpone your sleep and dreams, change the days into nights and nights into days; you have even to forget

the conservative meaning of the word carnival and bid farewell to neither fish nor fowl.

You need to be a man of generous heart and disposition. As they say "you must be generous to a fault". You must give till it pinches, whatever it may mean, and you are pinched; your outlook in some stalls may be bad, but never hopeless. Never say die; remember Bruce and the spider. If you have gone once on the merry-go-round, repeat to yourself frequently "one good turn deserves another."

Patience, courage, perseverance, grit—these are qualities extolled by sages from times immemorial, but never could they find an adequate training ground till the dawn of the age of carnivals. In this field of struggle for existence only the fittest can survive. You need to be a wrestler in the make, a pugilist in miniature, a gate-crasher par excellence to elbow and nose-dive your way through the maddening crowd's ignoble strife. Do not be afraid of being a leader. If you are not born one, if you have not achieved leadership, it will be thrust on you during the period of carnivals. In whatever queue you are, you will find followers, enthusiastic followers, who will range themselves behind your standard waiting to be led—quo fas et gloria ducunt.

I cannot recount all the benefits that accrue to individuals and society through carnivals. They have their preventive and curative sides. One thing is certain. Fewer people will die of sun-stroke, though the moon may claim a few more. Neurasthenia will be no more a problem. Nightmares on a rough computation will be reduced by 47%. Melancholia has never found a better antidote. Carnivals are a social tonic. It is time when Picasso's dove hovers about bringing together friends long separated. In the grand and serene atmosphere of a carnival, there is no place for such petty things as rancour and hate. There is mirth

and youthful jollity. The word "machan" becomes the sweetest word in the language and the beer-garden the very abode of the gods where enmity vanishes and friendship reigns supreme.

If you are convinced that you are among the privileged ones who possess those sterl-

ing qualities—and who will doubt that you have?—well, thank your stars, fit yourself in your Sunday best, fill your pockets with money and take your stand at the entrance of the Yarl Vinotha Carnival,

There where our City Fathers meet
Where Alfred our Mayor takes his seat.

What life have you if you have not life together?
There is no life that is not in community.

T. S. Eliot

We must love one another or die.

W. H. Auden

A MODEL ENGLISH COURSE FOR CEYLON SCHOOLS

By N. Miranda, M. A., Diploma in Education.

A new series of English Readers written in strict conformity with the latest Syllabus in English as a Second Language, issued by the Department of Education, Ceylon, for use in Ceylon Schools.

Highly commended by eminent educationists in the country as the Series of Readers which will afford the beginner simple practice in acquiring ability to speak, read and write English correctly.

The first of its kind to be published in Ceylon, based on incidents and scenes familiar to children in Ceylon.

The Readers are richly illustrated.

With Illustrations

Book I—Book II—Book III

Book IV—Book V—Book VI are in preparation.

Each Book is accompanied by a Hand-book of Exercises.

KALAIVANI BOOK CENTRE, JAFFNA

CENTRAL OFFICE OF INFORMATION PHOTOGRAPH
THE BRITISH MUSEUM

In the centre of the British Museum is the domed Reading Room of the National Library. Here, seating accommodation is provided for 460 readers at a time. Circular in shape, with seats arranged in circles, radiating from the centre, where the staff have their desks, it is surrounded on the inner walls by tiers of bookcases. There is, in addition, a smaller Reading Room, where works of special rarity may be studied.

A WORLD OF BOOKS

by Turing Penelope

THE Reading Room of the British Museum, in London, is the nerve centre of one of the largest and most famous libraries in the world.

It is situated in a vast circular room, lying beneath the central dome of the Museum, and here scholars and research workers come and go softly, poring over volumes ancient and modern, simple and abstruse, in a world which is entirely books.

At first sight the Reading Room suggests a temple, which indeed it is—a temple of knowledge. The dome itself is the second largest in Europe, 140 feet in diameter and 106 feet high, second only to the Pantheon in Rome. On a raised island in the centre is the open “office” from which the Reading Room staff works, and round it are two circles of waist-high cases containing the great alphabetical catalogue of authors in ponderous, calf-bound volumes. Beyond, there are long double-sided reading desks, with rows of numbered seats to accommodate 393 people, which radiate outwards to the walls like the spokes of a wheel. The walls themselves are lined with books, which stretch upward to the curve of the dome and are reached by narrow iron galleries.

But this is only the beginning of the Library. Outside the Reading Room is the “book stack”—catacombs of passages and small, vault-like rooms filled with shelves for books large and small, pamphlets, periodicals, music, maps, even special shelving for microfilm: the home of nearly six million volumes. Beyond again is another reading room, the North Library, kept especially for the study of the most valuable books.

Anyone over twenty-one years of age can, without payment, use the British Museum Reading Room, but there are certain formalities to go through first. For a long period of study you must obtain an application form from the director of the Museum, and on this you need the recommendation of a person of standing. If the authorities are satisfied that your application is genuine

you will receive a reader's ticket, renewable every twelve months. Alternatively, you can get a ticket immediately for one, two or three days by applying in person at the Director's office.

Once inside the Reading Room you take a form from a box on the catalogue desk, hunt up the name and reference of the book you want, enter this on the form with the number of your chosen seat, hand it in and return to your place till the book is brought to you.

Your slip of paper sets in motion the elaborate system by which the Library is operated. The form is whisked away through a pneumatic tube to the appropriate part of the book stack, and presently returns, with the book, in one of the large wicker baskets which travel through the Library on conveyor belts. You cannot take the books away, but you can reserve them for study day by day. An average of 340 people use the Reading Room daily, and it is interesting that, out of the thousands of books handled, less than a dozen are lost each year.

The great collection has been built up through two hundred years. Founded mainly by bequests, the Library, like the rest of the Museum, had its first home in Montagu House, Bloomsbury (later demolished), and was opened in 1759. The existing enormous building, partly on the original site, was started early in the nineteenth century and the present Reading Room was opened in 1857. The book stack was badly damaged by bombing during the last war when 250,000 books were destroyed, but it has now been rebuilt to its original design.

One of the Library's greatest acquisitions was King George III's magnificent collection, known as “The Kings Library”, which was presented to the nation by King George IV.

Under the Copyright Act a copy of every British publication offered for sale has to be sent to the Library, and an appreciable amount of the Museum's Grant in Aid is utilised for the purchase of important or

representative foreign books. Its aim is to house the largest collection of books in each language to be found outside their native countries, and to maintain this the Library grows by one and a half miles of books every year.

Down the years almost every famous writer, scholar, artist and politician has studied in the Library: Charles Dickens, Sir Walter Scott, Thomas Hardy, Darwin, Disraeli, Gladstone, Irving, Millais, and hundreds more.

The Library may be used from 9 a. m. to 5 p. m. on weekdays, but three important points should be noted: novels are not available for the first five years after publication; no book can be applied for after 3-30 p. m.; the Reading Room is closed for cleaning during the week following the first Monday in May. (By courtesy of the office of the High Commissioner for the United Kingdom in Ceylon)

JEWELS OF DISTINCTION

**JEWELLERIES
SOVEREIGNS
&
BRILLIANTS**

DIAL
585

Telegrams :
"MANSOORA"

ORDERS ARE
PROMPTLY EXECUTED

K. N. M. Meeransahib

Manufacturing Jeweller & Diamond Merchant

52, 54, Kannathiddy

JAFFNA

BRITISH OFFICIAL PHOTOGRAPH
ISSUED BY THE CENTRAL OFFICE OF INFORMATION, LONDON.

Inside the Reading Room of the British Museum which is used by many Commonwealth students undergoing training in London schools and universities.

THE COMMONWEALTH NATIONAL LIBRARY

by H. L. White
Chief Librarian

RESEARCH and educational activity in the great capital cities of the world, however well provided for, depend in greater or lesser degree on reference to national libraries, such as the British Museum in London, the Bibliotheque Nationale in Paris, and the Library of Congress in Washington. Canberra has such an institution in embryo in the Commonwealth National Library which grew directly from the Library of the Commonwealth Parliament, celebrating its Jubilee in 1951 as part of the Jubilee of the Parliament itself. During those fifty years it has developed into a central source of information for the Government and its Departments and the educational and research institutions which it supports. This close association with a central Government follows the pattern of the Library of Congress at Washington, on which the Library was modelled during the tenure of its first Librarian, Arthur Wadsworth, and his successor, Kenneth Binns.

Australia's growing participation in world affairs makes essential ready access to detailed and precise information about all countries, including their geographical, economic, historical and cultural background as well as their recent development. Special attention is given to countries with which our future will be closely linked in the Pacific and Indian oceans, including India, China and Japan, as well as the United States and the areas closer to Australia. This material is equally necessary to the interests of the Executive Departments which run parallel with those of Parliament. They have small and highly specialized collections in charge of librarians trained in the Library School conducted by the National Library; but a strong central source of information represents a major economy for a large Government in the provision of its reference needs.

Another service to Government relates to the Archives—the records of departmental

business which are taken over by the Library from 362 Departments and agencies of the Commonwealth Government in the seven capital cities as they cease to be in day-to-day use. This service is a central element in the Government machinery for the management of records which had become a major factor in administrative costs. Schedules have been prepared to guide Departments in the future destruction of valueless records and in the preservation of what may be needed not only by the Government itself, but by citizens wishing to establish or protect their rights, and by students for research of all kinds.

Government Archives are one part of the record of the national life which the National Library collects systematically in all its forms—books, periodicals, newspapers, Government publications, pictures, prints, manuscripts, maps, moving pictures, films and sound recordings. It is assisted by the Copyright Act 1912, under which one copy of all material printed in Australia must be lodged. It has made some notable purchases, including the original journal, in his own handwriting, of Captain Cook's voyage to Australia, which ranks with its *Inspeximus* issue of Magna Carta as its most prized original. It has also enjoyed generous gifts from Australians and citizens of other countries, including E. A. Petherick, Gregory Mathews, C. B. E., the Hon. Mr. Justice Ferguson, Sir Edward Hallstrom and Rex Nan Kivell, a New Zealander. A special feature of its Australian work is the copying in microfilm of all important unique material overseas relating to Australia. This supplements and will permit the continuation of the HISTORICAL RECORDS OF AUSTRALIA, of which 34 volumes have been issued. The Library attempts to make Australian publications widely known, both at home and abroad, through a series of select lists which include AUSTRALIAN PUBLIC AFFAIRS INFORMATION SERVICE (monthly) and

AUSTRALIAN BOOKS (annual) and full bibliographies in the monthly LIST OF GOVERNMENT PUBLICATIONS and BOOKS PUBLISHED IN AUSTRALIA, cumulated as the ANNUAL CATALOGUE OF AUSTRALIAN PUBLICATIONS.

A major element in the National Library service is the provision of research collections to supplement resources elsewhere. The intensification of research in Australia is leading other libraries to turn increasingly to the National Library for "the unusual book for the unusual need", as the Library of Congress describes this kind of service which it has developed in America. Scholars in all States have been encouraged by the recent acquisition of a library of 12,000 items relating to the political, social and economic development of the United Kingdom and Ireland from 1650 to 1870, when Australian libraries began to collect. They also look forward to the development of American civilization arising from the Government's decision in 1945 to dedicate as a memorial to the late President Roosevelt a special wing of the new National Library building. Lending to supplement existing resources is a special feature of the Library's work in documentary and educational films, of which there are about 5,000 lent at the rate of 2,000 a month to Com-

monwealth Departments and State agencies and organizations in the States.

The Library's collections of about 400,000 volumes, are also of importance to Commonwealth supported institutions for research and higher education, wherever located. The larger institutions in Canberra, such as the Australian National University and the Canberra University College, depend on the National Library as a basic source of reference, with consequent saving in the cost of their library services which are an important element in university finance.

Within 25 years of its establishment as the seat of Government, Canberra has seen the development of institutions for research and learning beyond anything contemplated by its founders. It is too early to estimate their importance in the national life or, indeed, their place in the life of the capital itself. It was said of Washington 150 years after its establishment as the capital of the United States that there a Third Secretary has more social value than a distinguished scientist. The institutions in Canberra, which are already of greater relative importance in Australia than are those of Washington in the United States, may well provide a healthier balance in the life of our capital.

LAKE VIEW HOTEL

FOR TASTY BURIYANI

BOTH FISH AND MUTTON

CALL ON WEDNESDAYS AND SATURDAYS

AT

LAKE VIEW HOTEL

GRAND BAZAAR

JAFFNA

LIBRARY OF CONGRESS

by

United States Information Center—Jaffna

THE largest library in the United States is the Library of Congress. It was founded in Washington D.C. by an act of April 24, 1800, providing "for the purchase of such books as may be necessary for the use of Congress" and for housing them "in one suitable apartment in the capital". The Library of Congress became in fact if not in name the national library of the United States and one of the greatest libraries in the world with about 196,000 new acquisitions every year.

The library occupies two buildings: an ornate Italian Renaissance structure (1897) and a modern Annex of Georgia white marble (1939). The former with the ground cost about \$7,000,000 and the latter at a cost of about \$9,000,000 with ground. They cover 13 acres, contain 36 acres of floor space and have 250 miles of book shelves.

The Library of Congress developed into an institution unique among the learned institutions of the world, with magnificent collections of books, manuscripts, music, prints and maps. It provides lectures and concerts, legislative reference service, service for the blind, a union catalogue and catalogue cards for subscribing libraries and institutions, bibliographical reference and photo-duplication facilities, interlibrary loans and exhibits.

By the mid 1950s it had a total of about 35,000,000 books, pamphlets, manuscripts, microfilms, recordings, music, photographic prints etc. In June 1958 the collection numbered more than 36,900,000 items. They include more than 11,400,000 volumes and pamphlets, 161,000 bound newspaper volumes, 15,600,000 manuscripts, 2,300,000 maps and views, nearly 2,000,000 items of music, more than 2,900,000 photographic items, 104,000 phonograph recordings, 582,800 prints and reproductions, 155,000 reels and strips of microfilm, 121,800 motion-picture reels, as well as broadsides, photostats, and posters.

Nearly 697,000 readers were served during the fiscal year 1958. The Legislative Reference service answered 68,879 inquiries from Congress.

The Library of Congress is organized in six major departments. They are the processing, reference and administrative departments, the Law Library, the Copyright Office, and Legislative Reference Service. The latter is the main research and information center for Congress. The library maintains endowed chairs in American history, geography, music, and other fields of knowledge, and has consultants from various disciplines to advise on the development of its collections.

The Rare Books Division houses more than 200,000 volumes, ranging from medieval illuminated manuscripts to the fine printing of to-day. It includes in its collection of nearly 5,400 incunabula (15th century books). This collection contains about 4,000 illustrated books and manuscripts, books from celebrated presses, bindings, maps, and reference works. Extensive collections of early newspapers, almanacs, broadsides, and documents supplement the Rare Books Division's remarkable collection of early European and American printing.

The Music Division has what is probably the largest music collection in the world including holographs of master composers, thousands of orchestral scores, vast holdings in dramatic music and some 250,000 phonographic disks, cylinders, and tapes of American folk songs.

The Law Library, the largest legal research library maintained by the federal government, contains nearly 850,000 volumes, including complete collections of English and American legal publications and an extensive collection of foreign law.

The general classified collections of the library are outstanding in bibliography, science, history, linguistics and literature, philosophy and religion, and the social sciences.

In addition to its work for Congress, the library aids the federal agencies by providing bibliographic compilations, reference service, loans of books, translations, and co-operation in inter-departmental activities, and participates in international cultural programs of the Government.

Mr. L. Quincy Mumford serves as the 11th Librarian of the Congress. Mr. Rutherford D. Rogers, formerly of the New York Public Library, has become the Chief Assistant Librarian. The Library of Congress has a staff of about 2,400.

THE WEST-GERMAN "NATIONAL LIBRARY"

(Deutsche Bibliothek) in Frankfurt / Main

Dr. T. M. Aver

Ambassador for the Federal Republic of Germany in Ceylon

THE intention of the Jaffna Municipal Council to complete the building of a "Jaffna Public Library" gives the welcome opportunity for reporting on the German National Library and its long-standing tradition.

When the German Johann Gutenberg from Mainz on the Rhine had invented (for the Western World) around 1420 a. c. the art of printing and the first book—the Bible—was completed in 1450, soon this sensational new method of reproduction replaced the difficult handwriting, and libraries of printed books were collected in the leading centres of learning and culture: by Monasteries and at the Royal and Ducal Residences. The Courts as well as the old Universities became in the 18th century the backbone of the sciences and education, and parallel with this development the collecting of books for free use, but at that time only available for a small group of intellectuals, increased. The revolutionary period of the 19th Century led to the establishment of Public Libraries of the various German States, of which the "Prussian State Library" had won, already then, world renown. But only after the foundation of the German Reich (1871) a German National Library (*Deutsche Bucherei*) was established, a creation of the "United Publishers and Booksellers" at Leipzig (Saxony) in 1913, being lavishly supported by the Government of the Reich. Leipzig was till the end of World War II the publishing centre of Germany. The

"Deutsche Bucherei" got the privilege of being entitled to claim a copy of every printed production whatsoever publicly produced in Germany and endeavoured to get any other printed production published in the German Language all the world over. The National Library could collect within 30 years a stock of more than 2 million books and uncounted periodicals, booklets, pamphlets etc., being administered by learned librarians, who won the appreciation of the scientific and intellectual world. The books were accessible for study and research to Universities, all kinds of Scientific Institutions and interested centres but also to individuals (providing appropriate securities) and its books were sent anywhere in the world.

The increasing importance of this "National Library" did not prevent the expanding of the already existing various State Libraries. According to the new social conception in Europe at the end of the 19th and beginning of the 20th Century and corresponding to the principles of general education, important *Municipal Public Libraries* were established all over Germany. Every large city in Germany before World War II had its Public Library also with important sections of books, periodicals and newspapers in foreign languages and covering every branch of learning and science, art and entertainment. Practically every small town also had its own Public Library, even if disposing of German books only. Thus

nearly 75 million volumes were registered in these Public Libraries, notwithstanding uncounted private libraries being run on a commercial profit-making basis.

The destruction of more than 60% of buildings during the last War hit the German Public Libraries specially hard, considering the difficulties in removing the inflammable books into shelter. Nearly 2/3 of the 75 million books perished. It is understood that the reconstruction of housing, industries and transport had first to be set about.

The remainder of the "Deutsche Bucherei" at Leipzig, being in the Soviet Occupied

Zone and not any more accessible to the 52 million Germans in the Federal Republic of Germany (Western Germany), led already in 1946 to the creation of a similar institution at Frankfurt, the German Library (*Deutsche Bibliothek*), corresponding to the former Library at Leipzig and following the same rules, privileges and receiving ample support by the Government of the Federal Republic.

But only in April 1959 could the Federal President open the new imposing building of the "Deutsche Bucherei" in Frankfurt, now West-Germany's National Library, which will very soon surpass the importance of what was formerly at Leipzig.

VENUS HOUSE

35, Main Street, Jaffna

HOUSE FOR ANYTHING AND EVERYTHING

SPECIALISTS IN

Groceries, Patent Medicines, Ladies' Gents' & Childrens'

Footwear & Hats, Toilet Requirements, School Requirements,

Violins, Harmoniums & other

MUSICAL INSTRUMENTS

Suitcases, Trunks, Tricycles & Butterfly Enamel Kerosene Stoves

Etc., Etc.

Gifts for

WEDDING

BIRTHDAY

HOUSE WARMING

Visit

VENUS HOUSE

35, MAIN STREET

Dial: 562

JAFFNA

Grams: "Venus House"

PUBLIC LIBRARIES OF INDIA

THE preservation and propagation of knowledge through libraries has been a feature of the tradition of learning and scholarship in this country. The accounts of foreign travellers and pilgrims mention libraries attached to the ancient seats of learning at Pataliputra, Varanasi, Nalanda, Ujjain etc. In the chronicles and travel accounts of medieval India, references are found to the library attached to the great College at Bihar, founded by Mahmud Gawan, as also to the library of Gulbbadan Begum, the daughter of Emperor Babar. Humayun, it is said, met his death by falling from the balcony of his library. Akbar is reported to have had a library containing 20,000 volumes. These ancient and medieval libraries, valuable though they were, catered to the requirements of only a small section of society and they could hardly be considered instruments of popular education.

ORIGIN OF THE MODERN LIBRARY MOVEMENT IN INDIA

In 1808, the Bombay Government proposed to register libraries which were supplied books published from the "Funds for the Encouragement of Literature." The presidency towns of Bombay, Calcutta and Madras had their public libraries established by the middle of the 19th century. In the beginning, however, these so-called public libraries, functioning on a subscription basis, were available only to their members. It was only in 1903 that the reading room of the Calcutta Library was opened to the public. Baroda was the first among the Indian states to establish a network of libraries comprising central libraries, village libraries and travelling libraries, beginning with the year 1906. This was followed by the Mitra Mandal libraries in the Gujarati speaking areas.

The first library association which came into existence in 1914 was in Andhra. The Bengal Library Association was founded in 1927, and in 1933 the Indian Library Association came into existence. With the establishment of popular ministries in the provinces

in 1937, a vigorous drive for the setting up of libraries under State auspices was launched. This also received considerable help from the Indian adult education movement in 1940. With the development of libraries, the need for providing facilities for library training came to be emphasised and library associations and universities started offering courses.

POST-INDEPENDENCE DEVELOPMENTS

The passing of the Madras Library Act of 1948 and the special provision made in the first Five Year Plan for the improvement of library services in the country have been the significant developments in the library movement in independent India. In 1950-1951, there were 1,166 libraries in the country, of which 28 were university libraries, 774 were libraries attached to schools and colleges and 248 public libraries. Under the first Plan, 148 district libraries and 9 State libraries were established. Another notable event during this period has been the establishment of the Pilot Project Library at Delhi—a joint venture of the Unesco and the Government of India.

The Delivery of Books (Public Libraries) Act enacted in 1954 provides for the free and compulsory supply of one copy each of all books published in India to the National Library, Calcutta, and four other libraries in different parts of the country for promotion of learning and research. The Connemara Public Library, Madras, and the Central Library, Bombay, have been declared public libraries for purposes of the Act.

SECOND PLAN

The second Five Year Plan envisages the establishment of libraries in 320 districts by 1961. The district libraries, as the pivot of the library system, will maintain a circulating book service through deposit stations and delivery stations. Eventually each taluk or tensil will have its own library. At the bottom of the structure there will be the village libraries which will be fed from

district libraries and branch libraries. Mobile van libraries will cover villages having no library of their own. Above the district level, every State will have a Central Library which will be linked up with the national

libraries at Calcutta, Bombay, Madras and the National Central Library to be opened in Delhi.

Information Service
of India.

A. J. SWAMPILLAI & SON

GENERAL MERCHANTS & AGENTS

Second Cross Street

JAFFNA

FOR

LION BRAND FRUIT DRINKS

SHARONA

ORANGE, PINEAPPLE, LEMON

AND THE DELICIOUS PORTELLO

AVAILABLE EVERYWHERE AT ALL TIMES

USE *K.P. Lingam Brand*

GINGELLY OIL

AND ENJOY FINE HEALTH

PREPARED AT NEELIPPANTHANAI, KARAINAGAR.

DISTRIBUTORS:

LINGAM STORES

NO: 26, MANIPAY RD.,

JAFFNA.

GRAMS: SOTHY

PHONE: 457

MULK RAJ ANAND

on

“The Mirror of Gesture”

DANCE, music, poetry and the other rhythmic arts may aptly be compared to the leaves of a tree. They are connected with the branches, even as the branches are to the trunk, and the trunk is rooted in the soil which feeds it. But while it is easy to see how fertile a soil is necessary to sustain the trunk, and even to observe how much sap is coming through from the trunk to the branches, it is not always possible to notice why some leaves on the same branch are green and the others brown or withered.

Today we have a fairly good idea of how intimate was the connection between the dance and our primitive agriculture. Also, we can trace the chain of causality which led to the rationalisation of the highly intricate techniques of the classical dance art in all its complex developments, from the harvest dance to the ritualistic stances necessary for the recital of hymns, poems and songs to the gods. But we have little idea of how the classical tradition dried up by the 19th and 20th centuries, leaving only the husks of the ritualistic Bharata Natyam tradition in the temples of Tamil Nad; a customary Kathakali style in the villages of Kerala; a localised Manipuri style in eastern India; and the Kathak, vulgarised in to the nautch, in northern and central India.

The semblance of health that the four classical styles seem to enjoy today is due, as most people probably know, to the pioneering energy of Balasaraswati, Gurudev Tagore, Uday Shankar, Rukmini Devi, Menaka, Ram Gopal and other contemporary pioneers.

CAUSES OF DECAY

What are the reasons for the decay of the classical dance styles? How far is the revival of these styles adequate to our purpose? That is to say, how far does this revival afford contemporary India the substance of a genuine and vital technique for the expression of its rhythmic needs and aspirations?

And what is the future of dance in our country?

First of all, how did the classical dance styles begin to decay?

As every one knows, almost all the arts in India, including the dance, have been bound up with the beliefs and practices of Hinduism for over two thousand years. It is true that the first impulse in the elaboration of dance, music and song came from the spontaneous human desire for rhythmic movement. And the earliest dances were bound up with gestures of joy and fear, evoked by the growth of a good harvest or the failure of the rain-god to pour down his blessings. But long before the Aryan conquest the earlier neolithic inhabitants of India had already evolved a language of gesture in the service of their various elaborate cults. From the primitive drumbeats to the subtle sway of the body, the head, the arms, the hands and the feet, in imitation of tree spirits, nature spirits and the self-conscious artistry of the gods, progress was mainly dictated by religious ceremonies. Still, there was much spontaneity in the dance as is evident from the reference in the *Rig-Veda*.

As the early Vedic ceremonies were extended and amplified during the consolidation of the many anthropomorphic cults into Hinduism, the art of dance was knit together into the fabric of the pooja ritual, and a highly sophisticated, decorative technique evolved by the priestly classes, embellished by motifs at once sensuous and spiritual. In the heyday of Hinduism, when the caste system was being stabilised, the dance was put into the custody of certain servile sections of the community, who were attached, in small guilds or castes, to the main temples, the community centres of that age. By the time the *Bharata Natya Shastra* was written, the classical art of dance had already attained perfection.

The evidence of early Buddhist and later Gupta art shows that the techniques of the

classical dance art were still vital at the time. The lovely, rich splendour of the dance scenes in the carved bas reliefs, the episodes of dances in wall paintings, and the descriptive passages in Sanskrit plays indicate the finest efflorescence of classical dance and the widest acceptance of the language of gesture.

Apart from the perfection of classical dance in the courts of the Guptas, there was much folk activity in the more fertile regions of the country, where the beautiful animistic and primitive ceremonies, associated with the seasons and the religious calendar, necessitated the development of *kirtans* and other group dances. These folk styles were practised side by side with the magical, spellbinding and exorcistic dances of the primitive tribes, who formed compact groups, ancient peoples who kept their integral patterns of culture intact and confined. The vast variety of races and peoples, who mingled together in the sub-continent, gave to each other freely the influences of their individual and group techniques; and the ferment created by this mingling helped to bring about a certain romantic exuberance which is responsible for the existence today in our midst of strong folk traditions.

As codification always follows the arrival of a static tradition, the grammarians' attempt to record the *mudras* and *bhavas* of dance art also seems to show the beginnings of the process of decay. For skill in India has always been hereditary, and the tradition of creative arts has been kept alive from father to son by mnemonic repetition or memory. The composition of a code or a text was a much later process and probably happened when everything had become customary and the conventions were unalterably fixed.

So, even prior to the puranic age, in which codification became the supreme occupation of the priest, the main religions, Buddhism and Hinduism seem already to have been in decline. The freshness of the first impact of Dravidian thought on the minds of the later Aryan, Hun, Kushan and other conquerors, seems lost in a caste-ridden special order, dominated by the pundits, who were the custodians of the gods. The sub-castes and guilds of artisans, craftsmen, courtesans and dancers begin to be considered as vagabonds, the lowest of the human species. And the techniques they practised

were looked down upon and only tolerated to the extent to which they could provide entertainment for marriage, birth and initiation ceremonies.

The mediaeval renaissance in Hinduism split the old Vedic religion, based on a worship of many gods, into the three schools of brahminical theism: Vaishnavism, which considers Vishnu the supreme incarnation, Saivism, which honours Siva as the ultimate deity, and Saktism, which regards Sakti or Kali, the consort of Siva, as the divine Mother. Through the fervour created by the various reformers of these churches, the psychology of ritualistic practice began to be revised, and many of the low-caste craftsmen, actors, and dancers were again exalted sufficiently to be admitted into the temples. The devadasis, who were the hereditary custodians of the Bharata Natyam style, were perpetuated during this phase of the revival.

PETRIFIED TRADITION

But the impulse which inspired Nriti, the Vedic dancer, had already lapsed, and the *padams* of the Krishna cult and the hymns to Siva even lacked the genuine quality of belief. The mechanical repetition of dance jargon became habitual, and the great classical tradition petrified into the frozen, lifeless gestures of the temple girls, trained exclusively to be slaves attached to the shrine.

It was only when the pioneer critics and interpreters of native culture like Havell, Coomaraswamy and Tagore linked up the need for renascent efforts in the arts with the struggle for national liberation that the contumely of the Imperialists was, to some extent, countered, and the Indian imitators of the British began to concede the existence of a long surviving tradition in the arts. But the self-conscious national leadership was too busy in the struggle for political emancipation to devote itself vigilantly to the problems of the revival of the ancient tradition of the arts, which has been going on for the last 50 years or so.

So that, when we ask how far the revival is adequate to our purposes, the answer is: it not only falls far short of our real aspirations, but is, in fact, largely oblivious of our genuine human needs and interests.

There is no denying the obvious fact that the efforts to renew traditional styles of the classical dance were highly salutary and ab-

olutely essential for the development of a contemporary awareness of the values of this art. But to get bogged down in the revival of the classical tradition, and consider it the be-all and end-all of our aspirations, is to violate the very urges which inspire us to consider dance as an important process of our life-impulse and essential for the renewal of our consciousness.

In the matter of the arts it is clear that the people born in the 20th century cannot live for long in the once vital but now dead aura of the 4th century, A. D. The arts are, of course, in the terms of our original simile, like the leaves of a tree, only ultimately reflecting, through a very complex process of correlation, the kinship with the soil which feeds the roots. But they do reflect the facts of each social period. The tender lyricism which inspired the craftsmen of Ajanta to paint the delicately graceful picture of the Bodhisattva Padmapani in cave No. 1, certainly did not inspire the non-Buddhist member of the coterie from Bengal who copied this wall painting. Nor was it part of the awareness of the patron, Lady Herringham, who commissioned the copies in the name of fine art, in the contemporary European sense.

Similarly, while the young ladies of our middle class may cultivate, with infinite grace, exactitude and authenticity, the Bharata Natyam style, they are not likely to feel the same degree of intensity in their interpretations of the hymns to Siva from within the orbit of their schooling in the perverse British-Indian educational system of our country. At best, they can copy the *mudras* and the *bhavas* ordained in the *Bharata Natya Shashtra*, or taught by their tradition-bound teachers, without feeling the emotional alliance with the old Saivite religion necessary for genuine expression, through technique, of that particular religious belief. And what is true of Bharata Natyam, is more or less true of all the four ancient classical styles.

FUTURE OF DANCE

What, then, is the future of the dance in India? I believe the direction has been indicated already by the pioneer, Uday Shankar, who established in his centre at Almora, before the war, a curriculum in which basic training in the classical techniques was insisted upon only as a primary pre-condition of an all-round development, but in which

the knowledge of modern choreography and stage-craft was also prescribed as an important ingredient.

Shankar had imbibed the influence of Kurt Jooss, Martha Graham and other contemporary European dancers to some extent. And he experimented in the absorption of much free movement, apart from decor, lighting and production values, in a few of his own creations, such as the "Labour and Machinery" ballet. The late Madame Menaka, Shanti Bhardhan, Yogin Desai, Krishna Kutty have made further experiments in synthesising modern choreography with the folk, Kathak, Manipuri and Kathakali dance-drama style.

This is not the place to estimate the achievement of all these choreographers. What we have to record is that the direction of the new dances is towards the synthesis of Western and Indian techniques for the expression of contemporary feelings, in our secular democracy, and it is in that direction that the future lies. The *India Immortal* of the Indian People's Theatre, *Jai Somnath* of Indian National Theatre, the *Manushya* of Mrinalini Sarabhai, the *Lila Ram* of New Stage, the ballets *Birth of Urvashi*, *The Boon* and *Triumph of Life* of the Nritya Darpana, and the puppet *Ramayana* of the Little Ballet Troupe, have already shown how successfully the ancient tradition of dance can be developed to suit the thirst for spiritual and physical self-awareness of our people.

The prospects of a Pre-Raphaelite revivalism of the classical dance styles of India are dim, even as the sentimental revivalism of the Bengali school of painters died an inglorious death. For, revivalism is not renaissance. Those conservatives and frightened patrons of the arts who wish, unconsciously, to revive in the new India the glories of the imperial Guptas, must understand that it is not the decorative impulse of their tired minds, seeking relaxation in escapist fantasies, that is going to dictate the future of this art, but the need of all our peoples to dance, which means to live fully. For, rhythmic movement is a source of the whole life-process, and the basis of that dignity and poise of the soul and the body in the flux of human life, which is so beautifully symbolised in the dance of Siva in the circle of fire.

Thirupurasundari Kumarasamy,
the Jaffna danseuse,
in abhinaya expressing "admiration"

BHARATA NATYAM

Kalaipulavar K. NAVARATNAM

DANCING was a hereditary art in India and was practised by a particular caste. It had its rules, restrictions and conventions and the exponents were expected to lead a religiously dedicated life. It formed an adjunct of temple rituals and worship. Because of its artistic nature and erotic tendencies, it gradually lost its pristine purity and was treated with contempt by the puritanic type of people. It cannot be denied that dancing can reach unsuspected heights of emotional experience and also descend to depths of sensuous degradation. It all depends on the culture and outlook of the person who takes to it.

Bharata Natyam is now being much advertised and it has become a fashion to talk about it. Fortunately, it is trying to regain its original dignity and the taboo which was attached to it has disappeared. But yet its spiritual basis and purpose is not much cared for. It is a unique cultural heritage of the Tamils, and its revival, therefore, should be hailed with joy and satisfaction by all those who are interested in the revival of our traditional arts and culture. A knowledge of its history, technique and aesthetic value, certainly will be very useful to the public intelligently to appreciate a dance performance.

BHARATA NATYA SASTRA

Bharata Natya, the dance *par excellence* of South India, is the most ancient Hindu dance of India. It is based on the text known as Bharata Natya Sastra. This is the only form of dance in India which is solely based on an authoritative text. It is a highly specialized art with a traditional background of religious culture. For many centuries it was performed only by certain caste groups known as nattuvans.

There are a lot of similarities in the description of dance forms found in the Tamil classic Silappadikaram and the Bharata Natya Sastra. The Silappadikaram of Ilangovalikal belongs to the 2nd century A. D. It contains detailed information about the

music and dance of the ancient Tamils of 1800 years ago. It deals with vocal and instrumental music—flute, yarl and mridanga, and with the science and art of dancing and expression (abhinaya).

The age of the Bharata Natya Sastra is not yet definitely fixed. The dates assigned by the scholars vary from 2nd century B. C., to 5th century A. D. Majority of scholars place it after the 2nd century A. D., which if accepted places it later than Silappadikaram. Whatever may be the date, one thing is certain, that the dance forms of Bharata Natya Sastra and Silappadikaram suggest a common origin for Bharata Natyam which may be traced to the Nataka literature and culture of the ancient Tamils. The commentator of Silappadikaram, Adiyarku Nallar, mentions about 19 Tamil books on music and dance which are now not in existence. Abhinaya Darpana of Nandikeswara (Mirror of Gestures) may be taken second in importance to Bharata Natya Sastra.

QUALIFICATIONS FOR A DANCER

According to Hindu cultural tradition all are not considered fit to study and practise the fine arts. Books on dancing outline the qualifications required for a student to learn the art. The Abhinaya Darpana gives the following as the qualifications required: "She should be slender-bodied, beautiful, young, self-confident, witty, pleasing, knowing well when to begin and when to stop, having large eyes, able to perform in accompaniment of vocal and instrumental music, and to observe the proper time-beats, having splendid dresses and possessing a happy countenance. Agility, steadiness, rekha, practice in bhramari movement, the glancing eye, endurance, memory, devotion to her art, clear speech, good singing powers, these ten are the essential qualities of a dancing girl."

NRITA, NRITYA, NATYA.

Bharata Natya has three aspects: Nrita, Nritya and Natya. The dance which does not express mood or bhava by means of

abhinaya (gestures) is called Nritya. According to Dr. Ananda K. Coomaraswamy, "Nritya is dancing to music but without a definite theme." The Alarippu, with which every Bharata Natya performance opens, and Jethiswaram which follows it, both fall into this category.

The dance which suggests flavour or rasa and mood or bhava, is called Nritya. Dr. Coomaraswamy defines Nritya as follows; "Nritya is dancing that expounds a theme by means of explicit gestures. In Nritya there are sentiments and moods which produce aesthetic delight."

Natya or Nataka has some story for its theme which is expressed in gestures. In Natya gestures, singing, costumes and moods are fully represented.

ABHINAYA

The essential features in a dance are gestures and postures. These are called Abhinaya, and they are classified as Angika, Vachika, Aharya and Sattwika.

Angika abhinaya is the expression through the movements of the limbs of the body. It is divided into Anga, Pratyanga and Upanga. Anga is movements of the six limbs; head, hands, chest, sides, waist and feet. Pratyanga includes shoulder-blades, arms, back, belly, thighs and shanks. Upanga includes eyes, eye-brows, eye-balls, cheeks, nose, jaw, lips, teeth, tongue and chin. When an anga, major limb, moves, the pratyanga and upanga also move. The most important gestures are that of the head, the hands (hasta-mudras) and the feet. The hasta-mudras or hand gestures, play an important part in Bharata Natya and they are of two kinds: Asamyukta or single hand gestures and Samyukta or double hand gestures.

Vachika abhinaya is the expression through singing in the correct raga and thala suitable for the occasion and theme.

Aharya abhinaya is the expression through suitable ornaments and costumes. Painting the face, fingers, and feet are generally followed.

Sattwika abhinaya is the bodily expression of feeling. One versed in Sattwika will

smile, shed tears and vividly portray the whole gamut of emotion. Abhinaya Darpana defines Sattwika abhinaya thus: "Motionlessness, perspiration, horripilation, change of voice, trembling, change of colour, tears and fainting are the eight sattwika emotions."

RASA AND BHAVA

The purpose of all art, according to Tamil traditions, is to create in the spectator ad aesthetic experience (rasa) and mood (bhava). Bhava is the concrete situation and condition, for a period of time, of some occurrence, and rasa, is the aesthetic experience of that happening or condition. It is an abstract idea, the essence of a particular situation in a human mind, formed with a psychological sense of aesthetic beauty. Every bhava possesses its respective rasa. Sringara rasa has Rati or love of affection as its bhava. Veera (valour) rasa has Utsaha (bravery) as its bhava. Similarly all the nine rasas have their nine bhavas.

Aesthetic experience (rasawadana) is the tasting of rasa, and depends mainly on the innate and acquired sensibility of the spectator and the ability of the artist to create it in the Rasika or spectator. Each race has suitable Ragas and Colour.

The underlying motive of Bharata Natya is to create the experience of aesthetic pleasures (Rasa) in the minds of the audience, and when any art either dancing, painting, sculpture or music fails to achieve this aim, it fails as an art and becomes a mere physical activity which expresses the artist's cleverness or mechanical skill.

BHARATA NATYA PERFORMANCE

A Bharata Natya performance consists of Alarippu, Jethiswaram, Sabdam, Varnam and Thillana. A dance begins with an alarippu which is in the nature of an invocation. The meaning of the term alarippu is decoration with flowers. The dancer stands in an erect position with feet just a little apart and hands folded above the head. From this she proceeds to execute numerous neck movements, eye and hands acting harmoniously. These are called rechakas. In one place, semi-seated, she repeats the rechakas and

soon after she moves to the background with quick steps to the rhythm of tala.

Jethiswaram is the next item in which the movements are a bit complicated. Jethis are time-measures. The teacher behind the dancer keeps time: the drummer adds to the rhythm by playing a complicated combination of pleasing sounds, and the dancer weaves out yet another sound cadence with her feet that conforms to the tala. This combination of sound effects is one aspect of the beauty of this dance form. The other aspect of this dance is the pleasing play of the eyes, the arch movements of the neck, the graceful spreading out of the hands and the fanciful rhythmic patterns of the feet, from the simple to the complicated.

Sabdam, the next item, is an interpretative dance to a song of erotic or religious sentiment. There is abhinaya in it.

Varnam is the next. This is the most interesting and difficult item in a Bharata Natya programme. It is a combination of both Nritya and Abhinaya, and often lasts very long. The background music is set to words embodying a love sentiment and the finale of the dance is a climax of quick movements and fast changing feet-patterns to the accompaniment of a quick drum. The second part of the Varnam is the abhinaya. This is an elaborate gesture language and of the dramatisation of the emotions through eyes, face, limbs and hands. It is purely interpretative, and the songs interpreted may either be erotic or devotional. In abhinaya, the dancer can reveal her skill and genius. The songs are known as Padams, with a dominant love sentiment, and some of them

are really exquisite musical compositions. The songs of Muthuthandavar and Gopala-krishna Bharati lend themselves to it and are popular with the public.

Thillana is pure dance with intricate foot rhythm. It is a foreign element woven into the existing South Indian dance programme. In this dance are to be seen all the subtle movements and graces of Bharata Natyam. In the Thillana we have pure Nritya in different talas.

The greatest exponent of Bharata Natyam in modern times is Vidwan Sri Meenakshisundaram Pillai of Pandanallur, South India. In the programme of his pupils one sees a perfect balance of Nritya and Abhinaya, and also a richness and variety of expression that one misses in others. The Pandanallur dancers have religiously preserved the old Tanjore patterns.

One word to the modern enthusiasts of Bharata Natyam. Culture and art, like the fragrance of a flower, is one of the deeper things of life. In our enthusiasm for new things, let us not attempt to modernise it. We can, if necessary, modernise our social, political and economic institutions to suit the changing conditions of our physical existence. Religion and Art belong to the realm of the spirit and they should be preserved in their pristine purity. Some things of the old world are beautiful and perfect and the best we can do to them is to leave them untouched. Bharata Natyam belongs to the realm of spiritual values and it is a heritage which should be preserved for posterity.

AUVAIYAR

Mahe Vairamuttu

TAMIL Nad in ancient times was composed of three separate kingdoms known as the Chera, Chola and Pandya Kingdoms. These three kingdoms have vied with one another down the ages to give us a number of outstanding poets. The history of these poets is so inextricably blended with fable and mystery that we of the present day find it difficult to appraise the real value of the lives and works of the poets. A good many of the compositions have apparently been lost.

The poets of old had all the inducement and encouragement of the kings of the three ancient kingdoms, and literature and art were treated very liberally by Royalty. The kings had established in South India at three different periods, three sangams or colleges for the promotion of literature and art. These Sangams were the zealous guardians of literary standards.

Ancient Tamil History has assigned to the First Sangam a divine origin with Lord Siva as President and his Son Muruga or Skanda as a member of the Sangam. Both deities are represented as appearing on earth from time to time to solve literary problems that defied the Sangams.

Auvaiyar was the first person of her sex who lived and acquired a great reputation as a poetess during the third sangam period. She was the daughter of Athi and Pakavan of Ureiur in the Chola kingdom.

The parents of Auvaiyar were ordained by Divine will to abandon the child Auvai in a Chathiram in Ureiur. When the reluctant mother was finding it difficult to expose the child and depart, the child is said to have addressed the mother as follows:

“இட்டமுடன் என் தலையில் இன்னபடி யென்றெழுதி
விட்ட சிவனும் செத்து விட்டானே—முட்ட ருட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கன்றாய்
நெஞ்சமே யஞ்சாதே ி”

which means

“Be strong in heart: Is Siva dead?
According to his gracious will,
He wrote my doom on my head

And will he not my fate fulfil?
If famine come, not thine the case,
The burden is for Him to bear.”

The mother, on hearing the Divine Wisdom of the child, left the place consoled.

Auvaiyar was found and brought up by a Panan (பண்ணன்), a class of singers and musicians now extinct. She is believed to be an incarnation of Sarasvati—Brahma's consort, who was the goddess of music, poetry and learning. Wherever Auvaiyar went her lips breathed piety and wisdom. She wrote moral verses and proverbs.

The works of Auvaiyar are of great beauty and replete with great wisdom for all ages. The Tamil child learns these poems by heart at a very early stage of its education. The ‘Attisudi’ a title taken from the first words of its dedication to Pillaiyar is arranged in the order of the Tamil Alphabet is called ‘The Golden Alphabet of the Tamils’.

The other book of moral Aphorisms is ‘Konrai Venthana’—‘கொன்றை வேந்தன்.’ The third line of this poem extols the virtue of domestic life among the four established orders of life amongst all people as follows:

“இல்லற மல்லது நல்லற மன்று”

“No virtue is more excellent than the virtue of domestic life.”

The other works of Auvaiyar are Mudurai (முதுரை), Nalvarli (நல்வழி), Kalviolukkam (கல்வியொழுக்கம்), Asadikovai (அசதிக்கோவை), Nannutkovai (நன்னூற்கோவை), Nanmanikovai (நான்மணிக்கோவை), Arunthamilalai (அருந்தமிழ்மலை), Tharil sanapattu (தரிசனப்பத்து), Gnanakura (ஞானக்குறள்), Pandanantadi (பந்தனந்தாதி).

The first eight deal with ethics and religion. The ninth deals with metaphysics and the tenth is panegyric in praise of a wealthy merchant of the name of Pandan who resided at Kaveripatnam.

There is also extant under the poetess' name a Nigandu or dictionary in verse but it is not in general use.

The entire work of the poetess is a classic literary compendium of the first magnitude and gives delight to both young and old. The aphorisms that are committed to memory during childhood forms a sound foundation for higher education and prove of great practical benefit during mature years when all feel and realise the truth and value of them. The poems are of epigrammatic brevity. The exquisite sweetness of the phrases and the economy of words are the distinguishing qualities of her works. The purity of principles and thought have never been surpassed by any other poet. Her works have been translated into several languages.

Auvaiyar was a sister of Thiruvalluvar. She was more clever and talented than her brother. The Hindu system of moral philosophy involves four questions, viz. What is virtue and how is it to be exercised? What is wealth and how is it to be acquired? What is pleasure and how is it to be enjoyed. What is heavenly bliss and how is it to be obtained?

Thiruvalluvar in his Kural has dealt with only the first three questions in all his 1333 couplets. The fourth was not approached by him. Auvaiyar fearing censure of her brother's valuable work compressed all the four questions and answers in the following extempore stanza:

“தலவற் தினினை விட்டிடல் பெருஞ்ஞானமும்
காதலிடுவர்கருத்தொக்கம்—ஆதரவு
பட்டதே யின்பப் பரனை நினைந்தும் ஞானமும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு

which says

‘To give is virtue. That which is acquired without sin is wealth. To constant mutual affection of two whose tastes agree, is Pleasure. To forsake these three in the contemplation of the Supreme Being, is Heavenly Bliss.’

The poetess Auvai was always proud of her sex. When some people reviled the character of women she is said to have retorted with the following, impromptu :-

“கல்லார்களெல்லாரு நல்லாரே தன்மையால்
வல்லாராற் கேடு படாராயின்—நல்லறி
வான்மக்கட் பற்பலர்க்கே யுண்டாகும் பெண்டரும்
மாண்புக் கேடுக்காவிடின்”

which means

“All women are good, if let alone.
They are spoilt by those who rule them
And by men might a little sense be shown
But the women so befool them.”

It is said that the poetess worked miracles. When the Kings Cheran, Cholan and Pandyan while attending the wedding of Angavai and Sangavai requested her to produce a palmyrah fruit out of a piece of a palmyrah wood, she sang as follows and worked the miracle of producing the palmyrah fruit desired by the kings.

“திங்கட் குடையுடைச் சேரனும்
சோழனும் பாண்டியனும்
மங்கைக்கறு கிடவந்து நின்றார்
மணப் பந்தலிலே
சங்கொக்க வெண்குருத் தின்று
பச்சோலை சலசலத்து
நுங்குக்கண் முற்றி அடிக்கண்
கறுத்து நுனிசிவந்து
பங்குக்கு மூன்று பழந்தர வேண்டும்
பனந்துண்டமே”

which reads

“Before the palace-like saloon
Umbrellas silvery as the moon
The bridegroom's royal friends reveal
Who come with holy oil to seal
Their happy fate, whose sheltering roof
Rendered the stranger tempest-proof
But first command, my claims to show
This lifeless wood be made to grow
So let the shell-white sprout be seen
Unfold its leaves of deepening green
And from its fruit till ripe there fall
For each his black and ruddy ball.”

Auvaiyar had the nickname of “Kooluccupardi” (கூழுக்குப்பாடி) or one who sang for a meal. She earned this title on account of the vanity of a dancing girl named Chilambi of Ambel. She asked the poet Kambar to compose a verse to her praise and glory. Kambar never composed a stanza for anyone for less than 100 pons. But Chilambi gave 500 pons for which Kambar scribbled these first two lines of a stanza on the wall of her house with charcoal and went away.

“தன்னிற்குக் காவேரி தாள் வேத்தறிற் சோழன்
மண்ணுவதுஞ் சோழ மண்டலமே—பெண்ணுவாள்”

Immediately Auvaiyar happened to call on her and for a mere dish of rice completed the stanza as follows :

“ஆம்பற் றிலம் பிபரவிந் தத் தா ணையுஞ்
செம் பொற் றிலம்பே றிலம்பு”

and satisfied the vain girl. The following is the translation of the stanza.

“Of rivers the best is Kaveri,
And Chola all kings surpasses,
Of lands his are the richest, and the
Comeliest of lasses
Is Silambi of Ambal and no Silambu's
so sweet
As the golden one soft tinkling upon
her lotus-feet.”

It is stated that, by virtue of a panacea which she discovered, the distinguished poetess was able to prolong her existence for a period of 240 years. She selected as the final engagement in this world the

worship of the wise and powerful God Pillaiyar whom she had once threatened to curse. Pillaiyar found it necessary to demand why she, who had never before offered worship in a hurried manner, now went through it quickly. She replied that the sages Suntharamoorthy Nayanar and Seraman Perumal Nayanar were going to Kailasam and desired her company. But the benignant deity Pillaiyar told her, “I'll get you there before they, only if you will perform your ceremonies in your usual style.” She a believing woman did so and Pillaiyar lifted her to Kailasam. Before the sages arrived, Auvai found her way into Kailasam. It is said according to the customs of her time, she made the great journey to Imam and died there.

Though the poetess is dead, she will be a living force to all generations not only in the Tamil language but in all the languages of the world in which her works are translated.

தந்தி :—
“ஜாஜிஸன்ஸ்”
யாழ்ப்பாணம்

ரெவிபோன் :—
வியாபாரத் தலம் : 303
வாசஸ்தலம் : 235

வி. எம். எம். அபூஸலி ஹாஜியார் அன் சன்ஸ்

தங்கப்பவுண் நகை மாளிகை

வைர இறக்குமதியாளர்களும் விற்பனையாளர்களும்

57, கன்னத்திட்டி

யாழ்ப்பாணம்

Telephone No. 303
Residence No. 235

T'grams: “Hadjisons”
Jaffna

V. M. M. Aboosalih Hadjar & Sons

SOVEREIGN JEWEL HOUSE

IMPORTERS OF BRILLIANTS

FOR SOVEREIGN JEWELS AND BRILLIANTS

ORDERS ARE PROMPTLY EXECUTED

57, Kannathiddy

JAFFNA

YARL VINOTHA CARNIVAL 1959

OFFICE-BEARERS

Patron:

Dr. S. Subramaniam, J. P., O. B. E.

T. Muttusamipillai

Crown Advocate, Jaffna

President:

Alfred T. Durayappah
Mayor of Jaffna

M. Karthigesan

Superintending Engineer, P.W.D., Jaffna

Miss M. Thambiah

Principal Vembadi Girls' High School,
Jaffna

Vice-Presidents:

M. Sri Khanta
Govt. Agent, Jaffna

General Secretary:

K. V. Mylvaganam
Asst. Master, Jaffna Hindu College

P. Sri Skanda Rajah
District Judge, Jaffna

Joint-Secretaries:

N. Sivagnanasunderam
Additional District Judge, Jaffna

Dr. V. Rajalingam
M. O. H., Jaffna

B. G. S. David
Magistrate, Jaffna

K. Gunaratnam
D. R. O., Chavakachcheri

S. U. Somasegaram
Education Officer, Jaffna

Joint-Treasurers:

Very Rev. Fr. S. N. Arulnesan, O. M. I.
Rector, S. P. C., Jaffna

A. V. Chinniah
Municipal Commissioner, Jaffna

V. M. Asaipillai
Principal, Jaffna Hindu College

S. Jeganathan
Shroff, Mercantile Bank, Jaffna.

THE BIG GIRL

Alagu Subramaniam

MRS. Ramaswamy woke up first, smoothed her hair with her hand, arranged her saree and went to wake her husband.

"Please get up," she said. He turned over on his side.

"What's wrong with you today? You always get up when I wake you. Don't forget we haven't much time. I must take Parvati to school."

Her husband turned over again and lay on his back. Mrs. Ramaswamy went to the kitchen. Her husband got out of the bed, went to the compound, and washed himself. He then shouted for his wife. Mrs. Ramaswamy brought him his coffee and he sat down to read the newspaper.

"Oh, Ramaswamy," somebody looked over the fence and greeted the headman, "I hear you're sending your daughter to an English school." Ramaswamy put his paper down. He was rather surprised.

"Who is that?" he asked. "Oh, it is you, Coomaraswamy!"

"That's right."

"Oh, yes, I'm sending my daughter to a school in town. My wife is taking her. They both went to Keerimalai yesterday, bathed in the holy tank and broke coconuts for God Subramanya. All arrangements have been made. They'll be going as soon as I have had my morning meal. But tell me, Coomaraswamy, how did you know of it?"

"Well, the whole village is talking about it!"

"Yes, Coomaraswamy," said the headman, "I'm sending my daughter to receive modern education and learn modern ways for a short time."

"But she's of marriageable age, Ramaswamy."

"I know that," said the father, "that's why I am sending her to an English school. You know what young men want these days.

You see, Coomaraswamy, I want to get her a young man with a good job, and not a useless fellow who stands in the market-place with a cigarette in his mouth."

"Perhaps you're right, but I thought you had a nephew in Malaya who would marry your daughter for the asking."

"That's true," replied Ramaswamy, proudly, "I have my nephew in mind; but he has been away for many years and has got beyond my control, but he will not dare refuse if, in addition to being my daughter, Parvati has also a modern education. I suppose you realise my nephew is an engineer in Malaya."

Mrs. Ramaswamy, all this time, had been peeping out of the kitchen, listening to the men's talk. She was happy when they referred to her daughter's marriage. But she did not approve of her husband's nephew. Their talk began to irritate her and she turned to her duties in the kitchen.

As soon as Coomaraswamy had gone, the headman called his wife and asked her if everything was ready.

"Yes," said Mrs. Ramaswamy, "as soon as you've had your morning meal, Parvati and I will have a bite and then we'll be ready to start. But I really don't know how I'm going to pass my days without her."

"Don't exaggerate things. You'll only frighten the girl. She'll be coming home for the holidays, and I've told you many times we are sending her only for a very short time. If you are interested in your daughter's welfare, you shouldn't create difficulties by your foolish behaviour. You know what young men these days want. I mean respectable, educated young men."

"I shan't be foolish," Mrs. Ramaswamy promised, drying her tears.

* * *

Mrs. Ramaswamy and Parvati had breakfast, gave the final touches to their packing, and asked the carter to get ready.

"All right, Mother," said Subbu, "my 'chariot' will be on the lane before you can count ten."

The bullocks had some difficulty in pulling the cart and its occupants through the sandy lanes. The carter had to get down on occasions and help them by pushing the cart by its spokes. But, once the lanes were crossed, they raised their heads and galloped.

They drove in silence for quite a distance until Mrs. Ramaswamy saw a bunch of bananas at a wayside market.

"Stop, Subbu, turn the cart! Let us buy that bunch of bananas and keep it. On the way home, I should like to call on Temple Road Rasamma. Her youngest brother, I hear, is a fine boy. He is a student in the Colombo University. I should like to give Rasamma a small present and be in her good books. She and her husband are like mother and father to the boy, since his parents died some years ago."

"What about your husband's nephew," asked Subbu, mischievously.

"Don't talk rubbish, Subbu! Turn the cart round!"

Mrs. Ramaswamy elaborated to Subbu on the virtues of Rasamma's brother until they reached the suburbs of the town. The bullocks put out their tongues and wetted their mouths as they got on to the main street of Jaffna.

"Tamarind School! Go to the Tamarind School!" shouted Subbu, as he beat the bullocks' backs with the reins.

The cart stopped outside the school. Mrs. Ramaswamy got down first and adjusted her saree.

* * *

The Lady Principal rose to receive the visitors. When she saw Parvati, she smiled and patted her cheeks, and then asked them to sit down.

"How old is she?"

"Fifteen."

"Have you brought her birth-certificate?"

Mrs. Ramaswamy shook her head, apologised and said that she did not know a birth-certificate was necessary.

The Principal explained to the visitors that it was customary for the school to keep in its files the birth-certificate or the baptismal certificate of every pupil.

"As soon as I go home, I'll send for the astrologer and ask him to give me a birth-certificate for Parvati," said Mrs. Ramaswamy.

The Lady Principal smiled. The matron now entered the office.

"This is our matron," said the Principal, "she'll take good care of Parvati. The girls are all fond of her and call her Akka or Matron Akka."

The matron smoothed the girl's hair. "You come with me," she said to the visitors. "Miss Robinson has to take the English lesson for the Senior Cambridge Class in a short while. I'll do everything for you."

Copious tears were shed before the visitors took leave of each other. The mother kissed her daughter on her cheeks. The matron, knowing by experience that if she interfered the crying would be prolonged, turned her face away. She accompanied them to the door, but kept a few paces behind to give the mother a chance to impart her final confidences.

"Subbu," said Mrs. Ramaswamy, "don't drive the bullocks home. I have just remembered my old friend Thangamma, wife of advocate Sivalingam. They live somewhere in this town; let us find out where and visit them."

Subbu pulled the reins. The bullocks reluctantly turned their heads.

"Turn the beasts, Subbu, turn the wretches and let us make enquiries."

The carter twisted the tails of the bullocks and kicked one of them. The cart turned and Subbu soon located the advocate's residence and drove into the compound. Thangamma peeped out of the window and recognised her old friend, Sellachi.

"Oh, Sellachi!"

"Oh, Thangamma!"

"Come, Sister, come in and tell me everything."

Mrs. Ramaswamy told her friend the reason for her visit to the town.

"Ah!" said Thangamma, "I now understand my husband's repeated remark, 'Things are changing rapidly. Coming all the way from Atchuvely for learning—this would not have happened some years ago.'"

"We are sending Parvati to the Tamarind School for a short time so that she may learn modern ways and become eligible for an educated young man."

"I guessed that," replied her friend, "but how old is your daughter?"

"Fifteen."

"Well, well, there is plenty of time to think of her marriage," said Mrs. Sivalingam. My husband's niece is sixteen and she is still a student at Tamarind. Advocate Singarayan's daughter Sunderammal is twenty and is in the Colombo University reading for her B. A."

"What are you saying, Thangamma? You sound so strange to me. It's already two years since Parvati became a 'big girl' . . ."

Mrs. Sivalingam noticed that her friend did not approve of her views and was losing her temper. She excused herself and went to prepare lunch . . .

"I want to ask your advice about something," said Mrs. Ramaswamy, lifting her face from the plate of rice and curry. "You'll give me the right advice, won't you, Sister?"

"Of course, Sellachi! Since you're my best friend, I'm naturally interested in your daughter's welfare."

"You see, Thangamma, my husband has one boy in mind and I another."

"Tell me about them."

Mrs. Ramaswamy told her friend about her husband's nephew. And Thangamma noticed that her friend's eyes were getting wet.

"Don't worry, Sister," she said, "we women work in subtle ways. Our husbands

think that they decide everything. It's not true, sister. They only carry out our plans. They talk, we act. You must work subtly. Don't be a silly woman. I'm sure you're going to win in the end. Now, this very minute, you are going to win! You have won! This is your day, Sellachi!"

Mrs. Sivalingam clapped her hands, rose from her seat, helped Mrs. Ramaswamy to get up, and said, "Now, Sister, whom do you want for your son-in-law?"

Mrs. Ramaswamy's face lit up. "Do you remember Rasamma, our class-mate?"

"Yes, of course!"

"I would like her brother Krishnamurti as my son-in-law. He's a fine boy, young and good-looking. He's a student in the Colombo University and doing well in his studies. I'm sure he'll get a good job. Now, what do you think of my choice?"

"Splendid!" replied Thangamma. "A very suitable match indeed!"

"Do you think my wish will be fulfilled?" Mrs. Ramaswamy asked, pathetically.

"Of course!" reassured Mrs. Sivalingam. "You must fight your husband unceasingly in this matter. You'll win in the end. Remember, Sister, we wives always win."

* * *

It was fairly late when Mrs. Ramaswamy and Subbu reached Atchuvely. Mrs. Ramaswamy peeped out of the cart and looked for the peasants returning home after their work in the fields.

"Subbu, I don't see any peasants. It must be quite late. Do hurry, Subbu, your master will be waiting for us. We'll have to get back and cook his dinner."

When they reached home, Mrs. Ramaswamy searched for her husband in the house and in the compound, but could not find him. She shouted for him, but there was no answer.

"Subbu, your master is not here. Where can he be?"

"Don't get excited, Mother. Probably, he's at Coomaraswamy's. He'll be back soon, don't get worried."

"Sellachi! Sellachi!" somebody called from the front of the house.

Mrs. Ramaswamy rushed out of the kitchen and, to her amazement, saw Rasamma and her husband. The horse-carriage in which they had come was waiting outside. Mrs. Ramaswamy shyly arranged her saree and greeted the visitors. When she had got over her surprise, they exchanged formal questions, and then the visitors broached the subject of their call.

"We were glad to hear you were taking your daughter to Tamarind today," Rasamma said.

"I've just come back from town," Mrs. Ramaswamy said.

"I'm sure Parvati will grow into a fine woman," Rasamma commented.

Her husband nodded.

"She's very beautiful, Sellachi."

"Oh, yes!" the husband agreed.

"I must ask your pardon for something, Sellachi."

"What for, Rasamma?"

"I'm sorry I didn't pay you a visit when your daughter became a 'big girl'."

"Oh, don't be a fool, Rasamma!"

Mrs. Ramaswamy excused herself, went to the kitchen and quickly prepared coffee for them. She also brought them betel and arecanut on a silver tray. When they had drunk the coffee, Rasamma's husband again took up the matter. Rasamma took the cue and followed him up more effectively.

"Our dhobi, who is your dhobi as well, has approached us on a certain matter."

"What is it?" asked Mrs. Ramaswamy, knowing dhobis acted as matchmakers.

"Kanthan, our dhobi," continued Rasamma, "spoke highly of your daughter, and he made us a proposal of marriage between Parvati and my brother Krishnamurti."

"Well," said Mrs. Ramaswamy, placing her hand on her bosom. "All I can say is that it has been my constant wish for a long time, and, since Parvati became a 'big girl,' I've been praying for such a union."

"And is that the headman's wish, too?" the man enquired.

Mrs. Ramaswamy nodded.

"The position is this," said Rasamma, "the proposal has come from you through Kanthan. We've thought over the matter and compared the horoscopes of the two. We think it's a suitable match for Krishna."

Mrs. Ramaswamy clapped her hands for joy, then she bit her nails like a child.

"There's happier news yet to come," the man said.

"Let me hear it," said his hostess.

"You tell her," the man said, looking at his wife.

"You see, Sellachi, Krishna has passed his final examination brilliantly and the Government is sending him to England on a scholarship. He intends to become a barrister."

"We're anxious that he should be engaged to a nice girl before he sails for England."

* * *

Her husband's friend, Coomaraswamy, now came in, looking very agitated.

"What's the matter?" said Mrs. Ramaswamy.

"Well, when the headman came back home this evening and was waiting for your return, the postman brought him a letter which had a Malayan stamp on it."

"Evidently, it was from his nephew," Mrs. Ramaswamy said.

"That's right, it was from his nephew. The headman expected to have good news and he joyfully opened it, but, to his great surprise, he found that his ungrateful nephew had written to inform him of his engagement to another girl. He had agreed to marry Broker Sunderam's daughter."

Coomaraswamy, who had expected to hear a good deal from Mrs. Ramaswamy in reply, was surprised to find that she had little to say.

"Ennay, are you there?" the voice of the headman came automatically as the

outer gate creaked. Mrs. Ramaswamy ran out to greet her husband.

"Oh, you're back!" he said.

"A long while ago," she replied. "I've been worried about you."

"I'd have come earlier, but I was consulting an astrologer about Parvati's future. He has consoled me. I suppose Coomaraswamy has told you everything. You should never go out of your way to be decent to people...."

"Ennay" the headman went on, "I think it's all for our good. The astrologer says that my nephew's horoscope and Parvathi's don't match. The soothsayer also said that Parvati had a brilliant future before her and that she would marry a young

man with a good job, good looks and a fine disposition."

"I know somebody who fulfils all those requirements," interposed Mrs. Ramaswamy, courageously.

"Who?"

"Rasamma's brother Krishnamurti."

"Let me think," replied her husband. "Oh, yes, I remember now. You mean Temple Road Rasamma."

"That's right."

"That's grand!" said the headman. "They are good people, good caste. We must keep them in mind, gradually work up our case. You certainly have ideas...."

Grams: "Printers"

Dial: 517 (3 lines)

VIVEKANANDA PRESS & BOOK DEPOT

Fine Art Printers, Calendar Manufacturers

Booksellers and Stationers

VIVEKANANDA BUILDINGS

JAFFNA

BRANCH:

230, WOLFENDHAL STREET, COLOMBO

P. O. Box: 853

Phone : 79260

Grams : "VIVEPRESS"

"HEY, RICKSHAW WALLAH, RICKSHAW!"

Raja Proctor

THE afternoon sun burned like a soldering iron and the macadam sizzled in the heat. Raman sat on the foot-rest of his rickshaw mumbling through a sweat-greased pamphlet; shadow and light drifted across him from the shade tree under which he sat.

"Aah!" he cried out in annoyance as his consciousness received the splatter of crow-droppings on the hood.

"My rickshaw!" he protested as he tossed aside the pamphlet and stooped for a pebble. Knotty muscle and whipcord veins flexed as he swung his arm. The swinging arm checked itself, knotty muscle and whipcord veins subsided. His dark narrow eyes lowered to slits of compassion, and thick brown lips drew back in a smile of sympathy showing betel browned gums and discoloured teeth.

A callow fledgling with beating wings struggled along a branch towards its nest cawing plaintively. With a shake of his head he dismissed the dreamy creep of wistfulness, picked up the rickshaw and padded down the road.

He quickened his pace. Ahead of him the medical students were just coming through the gates of the General Hospital. *'Medical students . . .'* he clanged the bell, his 'for hire' signal, *If only he could have found a place for his wife at the hospital! But, aah . . .!* he spat betel juice onto the pavement, *'her mother and the midwife were good enough . . . but these students, so young so bright, so clever, so happy . . . Perhaps his son . . . why not?'* He challenged his own foolishness . . . *'The pamphlet said so . . . free education; Equal opportunities for all . . . Paper boys had become Prime Ministers!'* He argued with himself truculently.

"Rickshaw! Hey, rickshaw wallah, rickshaw!"

He hurried to them, laid down the shafts and dusted the double seat.

"Masuto Coffee House!" one said as he stepped in.

"And quick!" said the spectacled one with the parcel in his hand. He swung into

that easy, looping, one-speed stride which he could keep up untiringly. He gave them a quick glance over his shoulder; they were chuckling furtively, but stopped when they caught his eye.

"Sir," he ventured. "Sir," he called louder, "how long does it take to be a doctor?"

"Go on rickshaw wallah, faster, faster! You talk too much," the spectacled one nudged his friend.

"It's five years and five-thousand rupees," the other jibed, "and I can't spend it in your rickshaw! Now get on, faster!"

They turned to each other, the rickshaw wallah's feet slapped rhythmically on the Macadam.

"Sir, sir," he tried again, but they paid no heed and the traffic claimed his attention.

They stepped out at the coffee house, the spectacled one airily ordered him to wait, and severely cautioned him to guard the parcel he left behind.

He watched and waited, cowering under the hood of his rickshaw from the heat that beat down from above and the reflected heat that beat up from below. Sweat pimples started to form and run down his dark body.

"Shah! I can't waste my time waiting!" he said. "I need money to-day!" he challenged to give himself strength. With reluctant steps he moved towards the coffee house, and hung undecided at the entrance. One of the turbaned waiters shooed him away.

"My fare, two masters," he explained with outstretched palm. Another turbaned aristocrat joined the first waiter.

"The two students! Your fare?" the aristocrat slapped his fat thighs and laughed, "they left an hour ago by the back door. Now go away," he turned authoritative, "away!"

"But," he defiantly answered their haughty airs and the cynical smile on their faces

brought about by his foolishness. "I've got the parcel! They left a parcel!" and he went back to the rickshaw. The parcel was an old shoe box with waste paper in it. His lower lip stuck out petulantly and his shoulders drooped as he picked up the shafts again. He had been cheated.

"Five years and five-thousand rupees and they cheat me of a few annas!" he shook his head regretting he could make no excuse for them. Then taking a firmer grip on the shafts moved on repeating, "Doctors, doctors . . . my son . . . no," he shook his head again and with a sad finality, "never a cheat."

The passing tramcar startled him. It clattered to a stop ahead. A boy and girl, both in their teens, with disheveled hair and rumpled clothes, and the frisky abandon of children after school, hailed him from the tramcar.

"Here . . . here, careful, slowly, slowly!" he cautioned their high spirits as they bounced into the rickshaw, "Not there, here, here, sit here, here," he playfully checked them.

"Home, home!" they shouted after him, "You snail of a rickshaw wallah, faster, faster!"

He knew them well, the rice merchant's son and daughter. Rich, oh they were very rich, he felt honoured to rickshaw them, and happy too.

"Children, children!" he protested pleasantly as they prodded him on. "So mischievous! Yes, of course his son would go to school!" He wondered how much they paid, what they learnt. He slowed down to a fast walk. "Children," he asked, "what do you learn at school? What do you study?"

"Go on, faster! You shaky old horse!" they joined in protest at his slowing down, "You are slower than the cows at home."

"Children, children," he broke into a run protesting playfully.

They thought up new names for him. The children clapped and hooted. The gates were in sight, he sped on.

He wandered down the road aimlessly, after collecting his fare from the children's mother.

"Money? I'll need money for the mid-wife."

Night spread its blanket, a few stars appeared. He went back to the lean-to garage and sat on the footrest of his rickshaw and waited; but he was up again. "My rickshaw," he complained against himself; lighting a kerosene lamp he fell to dusting, cleaning and polishing. As he worked his eyes glistened with the zest of work. He muttered and murmured as he went on, asking questions and answering them, solving his own problems. The new moon looked down on him, he worked on. At last he stepped back to admire the result and satisfied, he curled up on the footrest and went to sleep.

He awoke startled and bewildered, the sound was something he had not heard before. He groped around in the darkness and lighted the kerosene lamp. He heard the rasping voice of the old woman and identified the thin wail of a new born baby as she said, "It's a male child, a male child . . ."

In the dim light of the kerosene lamp he looked down with shining eyes on the brightly polished rickshaw. "My rickshaw," he he said caressing the shaft lovingly, murmuring, "my rickshaw. my son," and in that moment his heart was light and happy, for here was something he would always understand, something solid and certain, something that would not shame him or anyone.

"My rickshaw," he said, confident in the knowledge that his son would have his strength and be the heir to his shining rickshaw.

THE STRAY

PERCY T. CASH

Poor dog without a master,
You wistful longing beast,
Still seeking for a donor
Of hunger's timely feast.
Were you the beast that chanted
Last night outside my door,
Who barked, and howled and panted
And scrambled on the floor?
Your bones seem very many,
And clothed in nought but skin,
Of flesh you've scarcely any,
Was e'er a dog so thin?
Indeed I woke and grumbled
At your obnoxious din,
But see this bread I've crumbled,
Your feast may now begin.
Your life has little pleasure,
But as your tail you drum,
From Nature's bounteous treasure,
I'll offer you a crunch.
Sad Nature's poor unheeded,
Her meanest and her least,
Come here's the thing that's needed,
Good dog, commence your feast.

POEM

T. RAMANATHAN

Dear friends, the heart of youth is always spring.
There is no season for the dance.
As always, the music and the drums
Only Memory keeps the count of beats!
But, when the bravura of youth is gone,
What time-fed misery seeps
Through the roots of spring?
Would you not turn poet then
And at the strains of music weep?
In my heart I wished you god speed
then
I wish you now—in too few words
again.

A THOUSAND THANKS

FROM the makeshift shop-house accommodation on dusty noisy Hospital Road where our library was born to the specifically planned modern structure that is now rising skywards in our quiet breeze-swept esplanade is indeed a long road, a measure of the progress the public library movement of Jaffna has made.

That this development has taken as long as a quarter of a century may not speak volumes for our civic consciousness or our sense of social urgency. Nevertheless, the purpose—to build a public library worthy of our Tamil tradition—was never out of mind. And the perspective, proud in conception and grand in scope, came when Mr. Sam A. Sabapathy was Mayor of Jaffna; and now the programme, speedy in implementation and streamlined in effect, has come with Mr. Alfred T. Durayappah as the present Mayor of our town.

*

This is not to mean that the venture has been fathered only by the first citizens of Jaffna, for the Rev. Fr. T. M. F. Long, way out in Australia today, has never been so far from the new library as not to give the building a touch of the dominant personality that has always underlined his words and deeds.

And if it is metaphorically indispensable for our library to have a mother, that honour goes without doubt or dispute to Mr. T. Murugesapillai who laboured long and hard when the going was toughest.

To these four gentlemen, therefore, the citizens of Jaffna, if not book-lovers all over Ceylon, are deeply indebted.

Yet this service, having come in the main from sons of the soil, may be taken for granted, without even a show of gratitude, as

the bare duty they owe to their land and their people. But what can we say of the support and strength that have come readily and with gladness from institutions that owe loyalty to countries other than Lanka—the Asia Foundation of the U.S.A., the Embassies of the United Kingdom, India, the United States, the U.S.S.R., People's China, Czechoslovakia, Pakistan and Canada? Words of thanks, halting and inadequate, may fail us; but the architectural contours of our new library and its growing wealth of books will not fail us as a lasting resplendent tribute to these benefactors who have given so freely to make our dream become real.

*

Nor should we, while thanking the wide world for its financial and intellectual largesse, forget others in our midst—other Mayors and members of the Municipal Council, the Commissioners and members of the staff of the Council—who, out of love for their town, have been helping the library to take a form that will be impressive and a shape that will be beautiful.

Nor again can we forget the hundreds of friends, volunteers, commercial establishments and government departments that have, during one Yarl Vinotha Carnival or other or during all the Carnivals, rallied strong and worked hard to make the library what it already promises to become—the grandest institution of its kind in Ceylon, if not in South East Asia.

To all of them our thanks, a thousand thanks.

K. V. MYLVAGANAM
Gen. Secretary

M. KARIHIGESAN
Assistant Editor

*

Menu a la Carte

Chosen by ALAGU SUBRAMANIAM

**In friendly Repast we plight here our Troth
Strengthened in Bond by Asia Foundation broth**

Potage Duray Super Appah
King of Soups : The Tamil Soup—Kool
English Soup : Mulligatawny

* * *

Police Poisson
Prison Chips

* * *

Fillets of Plaice
K. V. Sauce

* * *

Trincomalee Trout
Batticaloa Singing Fish
Mannar Mural
Bombay Duck
Casuarina Beach Prawns

* * *

Poulet Butiyani
Muttu Samba Thamby Pilau
Stuffed Turkey and Saute Potatoes

* * *

English and Swabasha Mixed Grill
with
Daba Mustard

* * *

Lamb Chops
Baked Beans
Mashed Potatoes

* * *

Chicken Korma and String Hoppers
Bhoona Gost and Chappattis
Raviolli and Spaghetti

* * *

Ladies' Fingers and Bharata Natyam Eyes
Egg Hoppers of Excise Yeast
Omelette Sprinkled with Bankers' Gold Dust

* * *

Long Drumsticks and Australian Peas
Poached Egg and Benda Beans on Toast

* * *

Pallai Murugu and Popadums
Mixed Dry Vegetables and Yoghourt
Sri Dates Sivagnana Grapes
Sam Jam

* * *

Vitamins on Doctors' Night

* * *

Finger Bowls
of
Palmyra Fragrance

* * *

Music by Yarl Band
Conducted by D. W. & D. R. O's.

* * *

Dinner Every Night in the Ladies' Stall

QUOTES 1

Selected by **Mahajana College**
Alumni Association

* * *

The cheering sound of dinner is heard
James Boswell

* * *

O! mickle is the powerful grace that lies
In herbs and plants
Shakespeare

* * *

My salad days
When I was green in judgement
Shakespeare

* * *

Unless some hotness at the bottom lies
Who cares for all the colouring of the rice

* * *

Solid pudding against empty praise
Pope

* * *

A well regulated coffee house in the nursery
of temperance, the delight of frugality and
an academy of civility

Harleian Miscellany

QUOTES 2

Chosen by **Kokuvil Hindu College**
Old Students' Association

Nature abhors a vacuum
and so does a stomach

* * *

Of soup and love
the first is the best

* * *

Neither fish nor flesh,
nor good red herring

* * *

Jellies smother than the
creamy curd

* * *

Coffee which makes the
politician wise
and see through all things
with his half-shut eyes

For health to the Poet : In Sense and in Sound
Alagu Subra Coffee in joy doth abound

—Jaffna College
Undergraduates' Union.

THIRUCHELVAM & CO.

Head Office :
272, Hospital Road
Jaffna
Phone No. 561

Branch Office :
Kandy Road
Kilinochchi

AGENTS

"NUFFIELD" Universal Agricultural Tractors "ROME"
Ploughs & Implements

"ALCON" Portable Irrigation Water Pumps and
Accessories

"DEXION" Slotted Angles and Panels

"HUMBER" Cycles, "PYE" Radio Sets, Mains and
Battery, NSU Motor Cycles

MERCHANTS

Guns and Cartridges, Electrical Goods and Appliances,
Cycle Accessories, Industrial and Marine Diesel Engines
and Accessories, Domestic and Irrigation Electric Pumps
Etc.

YARL VINOTHA CARNIVAL.

1959

EXECUTIVE COMMITTEE

Alfred T. Durayappah, Mayor
 K. V. Mylvaganam
 Dr. V. Rajalingam
 K. Gunaratnam
 A. V. Chinniah
 S. Jeganathan
 B. G. S. David
 V. S. Muttumani
 E. C. Rose
 P. S. Sittampalam
 Mrs. B. G. S. David
 Mrs. R. Chelvaratnam
 Alagu Subramaniam
 M. Karthigesan
 Dr. G. Jeremiah
 P. Nadesan
 Dr. V. T. Pasupathy
 R. T. Chelliah
 D. W. Chelvaratnam
 V. C. CanagaRetnam
 V. Sathianathan
 Dr. S. Rasasooriar
 T. Balasanthiran
 K. Sornalingam
 N. Thambyratnam, Deputy Mayor
 S. Rajaratnam
 Alfred Swampillai, M. M. C.
 Senator G. Nalliah   "
 P. Casipillai   "
 K. Thuraisingam   "
 S. S. Navaratnam   "
 Hadji V. M. M, Aboosalih
 A. Visuvanathan   "
 A. Joseph   "
 S. Nadarajah   "
 A. Thurairajasingam   "
 A. J. Casipillai   "
 Quazi M.A.M.M.Sultan   "
 R. C. Manmatharayan   "

RAFFLE COMMITTEE

M. Karthigesan, Chairman
 V. Sathianathan, Secretary
 Antony St. George
 R. Sivagnanasothy
 S. Jeganathan
 Mudlr. C. Muttuthamby

C. S. Namasivaya Chettiyar
 S. R. Kanaganayagam
 V. Navaratnarajah
 C. Sabaratnam
 Captain S. Tharmaratnam
 Miss M. Elias
 C. Ragunathan
 W. Mather
 Anton R. Joseph

BROCHURE, PRESS AND PUBLICITY COMMITTEE

Alagu Subramaniam, Chairman
 M. Karthigesan, Secretary
 Very Rev. Fr. S. N. Arulnesan, O. M. I.
 Mudlr. C. Muttuthamby
 Dr. K. C. Shanmugaratnam
 A. E. Tamber
 N. Thambyratnam
 J. V. Kiruparaj
 C. S. Kularatnam
 K. Nagaratnam
 K. Rajasundram
 R. Subramaniam
 S. K. Mahalingam
 A. Saverimuttu
 K. Navaratnam
 Victor Rajaratnam
 J. S. Ariaratnam
 Marcus J. Thambiah
 Dr. K. Murugesapillai

MUSIC AND DRAMA COMMITTEE

Kalai Arasu K. Chornalingam, Chairman
 N. Thambyratnam, Secretary
 W. M. Cumaraswamy
 Mudlr. C. Muthuthamby
 T. Balasanthiran
 S. Srinivasan
 K. Selvaratnam
 P. Kovinthatamy
 K. Paramothayam
 Dr. K. Sivagnanaratnam
 A. Suppiah
 A. Ramanathan
 Ram Cumarasamy
 S. Gnanasunderam
 N. Shanmugaratnam
 Brahma Sri S. Vaideswara Sarma

Vidvan P. S. Arumugam
 Vidvan A. G. Iya Kannu Thesigar
 T. Packiarajah
 A. S. Ramanathan
 K. Rajasundram

WELFARE COMMITTEE

Dr. V. T. Pasupathi, Chairman
 R. T. Chelliah, Secretary
 B. P. Joseph
 T. Muthucumar
 E. J. Chandraraj
 M. Kathiravelu
 C. T. Solomons
 J. N. Appadurai
 V. C. CanagaRetnam
 S. T. Paul
 T. I. Abraham
 N. Paramanathan
 E. Mahadeva
 A. Amirthalingam
 J. S. B. Selvadurai
 J. M. Selvadurai

AMUSEMENTS COMMITTEE

B. G. S. David, Chairman
 Dr. S. Rasasooriar, Secretary
 D. W. Chelvaratnam
 S. F. Santhiapillai
 S. Kathiravetpillai
 N. Sivagnanasunderam
 P. R. Thambyaiyah
 W. M. Cumarasamy
 V. Ramakrishnan
 D. Sellakandu
 E. Mahadeva
 Miss S. Solomons
 T. S. Durairajah
 K. Chornalingam
 Dr. C. Mylvaganam
 T. Balasanthiran
 T. I. Abraham
 Mudlr. C. Muttuthamby
 V. Navaretnarajah
 A. Visuvanathan
 Dr. S. Selvarajah
 R. Sivagnanasothy
 Dr. J. S. Amarasingam

PLANNING COMMITTEE

M. Karthigesan
 V. S. Muthumani
 A. A. Cooke

C. Nagendram
 S. Sinnathamby
 A. V. Nadarajah
 R. Sivagurunathan
 Alagu Subramaniam
 S. F. Santhiapillai
 Mudlr. C. Muttuthamby
 A. Visuvanathan
 Dr. A. V. A. Vethanayagam
 H. Wijenathan
 A. Joseph
 A. Benedict

FINANCE COMMITTEE

Alfred T. Durayappah, Chairman
 A. V. Chinniah, Secretary
 K. V. Mylvaganam
 S. Rajaratnam
 S. Nadarajah, M. M. C.
 S. Thedchanamoorthy
 Mudlr. C. Muthuthamby
 Hudson Selvarajah
 Dr. V. Rajalingam
 K. Kunaratnam
 S. Jeganathan
 R. C. Manmatharayan, M.M.C.

DINNER & REFRESHMENT COMMITTEE

Mrs. B. G. S. David, President
 „ D. W. Chelvaratnam, Secretary
 „ A. V. Chinniah
 „ V. C. CanagaRetnam
 „ V. Canagasabey
 „ W. E. D. Mather
 „ P. Sittampalam
 „ C. Mylvaganam
 Miss S. Mathai
 „ M. Thambiah
 Mrs. Raju Arulpragasam
 „ C. Vivekanandan
 Miss L. Gnanapragasam
 Mrs. St. J. Puvirajasinghe
 „ J. E. Rajakarier
 „ R. Allegakoen
 „ R. T. Chelliah
 „ D. Gnanapragasam
 „ K. V. Saravanamuttu
 „ G. N. R. Nathaniel
 „ B. Adhihetty
 „ William Mather
 „ J. T. B. Jansze
 „ D. J. N. Selvadurai
 „ S. Balasingam

Mrs. A. Sivagnasundaram
 „ G. Asirwatham
 „ F. M. Veerasingham
 „ A. Villavarayan
 „ V. S. Muttumani
 „ M. Karthigesan
 „ B. Arulpragasam
 „ W. M. S. Tampoe
 „ Q. A. D. Mather
 „ T. Vyrarnuttu
 „ R. Arulpragasam
 „ (Dr.) Alfred Durayappah
 „ A. C. Black
 „ H. Selvarajah
 „ T. Christopher
 „ V. Rajalingam
 „ A. A. Cooke
 „ M. Sri Khanta
 Miss P. Coomaraswamy
 „ S. Durayappah
 „ I. Durayappah
 Mrs. M. Thambyrajah
 „ C. Arndt
 „ V. Arumugam
 „ T. Muttucumaru
 Miss K. Saravanamuttu
 „ J. Mann
 Mrs. T. Sivarajah
 Mrs. K. M. Sanders
 Miss Y. Muttiah
 Mrs. M. Sebaratnam

NATIONAL GAMES COMMITTEE

S. Balasanthiran, Chairman
 K. Gunaratnam, Secretary
 D. W. Chelvaratnam
 J. D. Arnold
 T. Murugesapillai

T. Sabapathipillai
 T. Samuel Thambiah
 S. Sri Nivasan
 E. S. Thambiah

STALLS COMMITTEE

S. Nadarajah, Chairman
 Hudson Selvarajah, Secretary
 S. Nadarajah
 A. Visuvanathan. M.M.C.
 S. Rajaratnam
 T. K. Rajasekaram
 Mrs. Veerasingham

EXHIBITION COMMITTEE

D. W. Chelvaratnam, Chairman
 V. C. Canagaratnam, Secretary
 Miss Mather
 E. S. Thambiah
 T. Balasanthiran
 Mrs. Balasingam
 W. E. D. Mather

BAR COMMITTEE

E. C. Rose, President
 P. S. Sittampalam, Secretary
 Dr. V. Rajalingam
 K. Gunaratnam
 A. V. Chinniah
 S. Jeganathan
 K. S. Balasingham
 A. Visuvanathan
 A. V. Nadarajah
 A. Saverimuttu
 A. M. Sebaratnam
 Beck Wright
 K. Swaminathan

米

PROGRAMME OF AMUSEMENTS

---

1. Motor Driven Merry-go-round
2. Circus
3. Children's Merry-go-round
4. Children's Pedal Cycle etc
5. Dare devil Motor Cyclist
(Well of Death)

6. GAMES

Casino

Tombola with Snowballs daily

Red, White & Blue—Darts

Crown & Anchor—Darts

Number Board, Lucky Seven—Darts

Ping Pong Dips

Crown & Anchor—Dice

Chinese Poker—Dice

Electric Box Ball

Wheel of Fortune

Coin Throw

Hoopla

Illuminations

Carnival Contractor :

A. Paulus de Silva

Ambalangoda

A Festival of Films presented by the offices of the High Commissioners for the United Kingdom, India, Australia and the Soviet Embassy. News Reels. Feature Films. Cartoons.

a game of skill

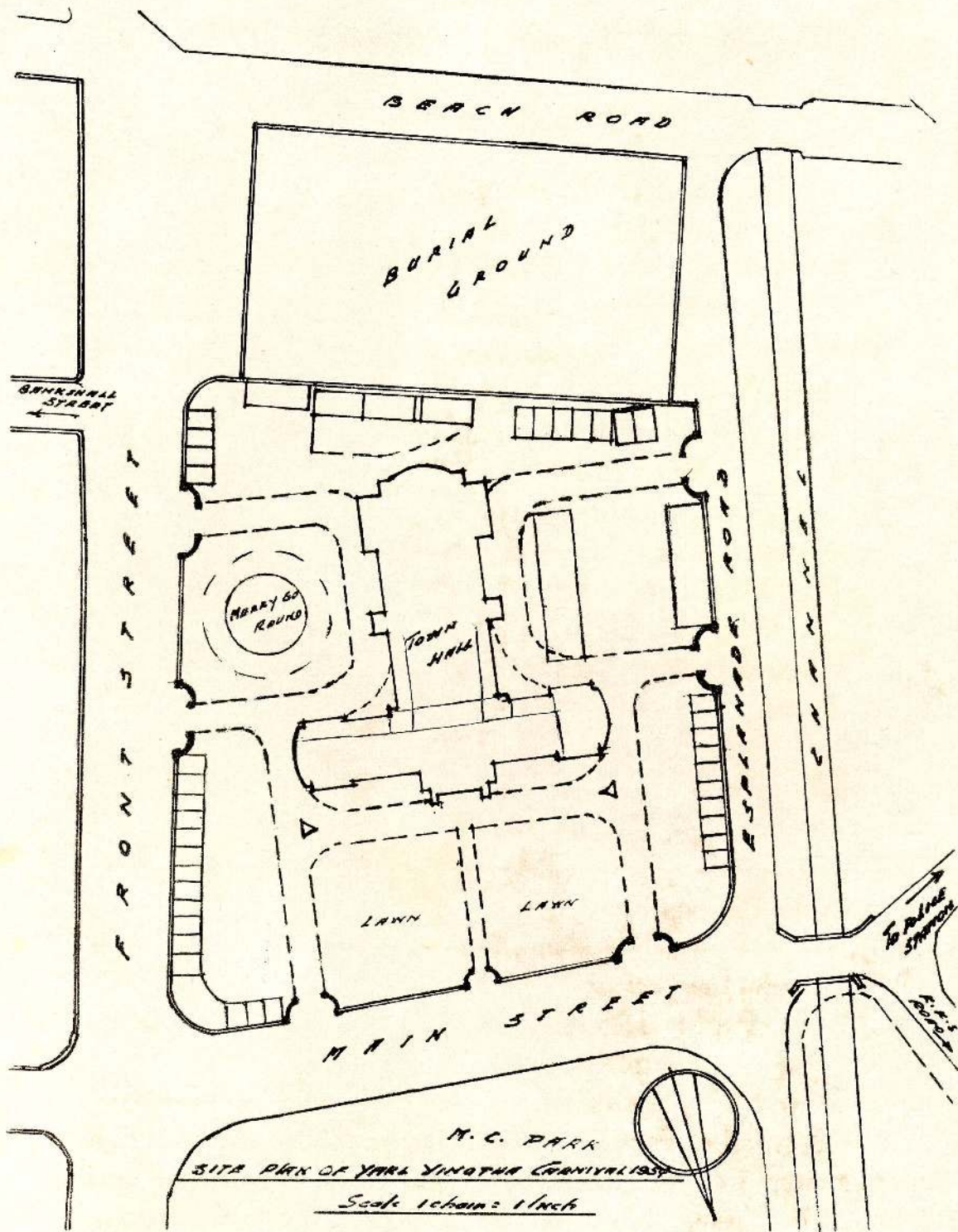
Children's voices
women's laughter
fill the air
so why not dare
throw the dice
and fill your purse
throw again
and help the game
if you win there's
game for dinner
if you lose then
books a plenty
knowledge or porridge
that's the question
so throw again
for double gain

—editor.

Plan of the Carnival grounds by V. S. Muthumani and A. V. Nadarajah

JAFFNA PUBLIC LIBRARY

STAFF

K. Nagaratnam

Librarian.

K. Rajasundram

Assistant Librarian.

R. Subramaniam

Supervisor, Reading Room

T. Satgunanathan

B. A. Saverimuttu

Refresh yourselves
with
a glass of cool beer
in

THE BEER GARDEN

Bar Secretary: P. S. Sittampalam

A man who goes to bed before midnight is a scoundrel

Dr. Johnson

What hath night to do with sleep

Milton

Sleep I can get nane

For thinking of my dearie

Robert Burns

If thou will ease thine heart

Of love and all its smart

Then sleep, dear, sleep

TO ENJOY A GOOD CUP OF TEA

1. Obtain fresh quality Tea. 200 cups of Milk Tea or 320 cups of Plain Tea can be prepared from a pound of Tea—the difference in cost is negligible.
2. Warm the Tea-pot before use by rinsing it with about a cup of hot-water.
3. For Milk Tea, use one tea spoonful for every cup required. For Tea without milk, use one cut tea spoonful for every cup. Add one tea spoonful for the pot.
4. Use only freshly boiled water. Water previously boiled or which is continuously on the boil makes the Tea taste flat.
5. Use Tea-pot with infuser and remove infuser about five minutes after pouring in the boiling water. If Tea-pot with infuser is not used, strain the Tea into another Tea-pot or container on the expiry of five minutes; else, the Tea will get over-brewed.
6. Add milk and sugar to each cup according to taste. Too much sugar spoils the taste of Tea just as much as too much salt spoils the taste of curry.
7. To prevent Tea from acquiring foreign taste, colour and flavour, do not use the Tea-pot for preparing anything else.
8. To preserve flavour, store your Tea in an air-tight container, which should be clean, dry and free of other odours

ஓர் கோப்பை நல்ல தேநீரை விருப்பமாய்ப் பருகுவதற்கு

1. புதிய தினிசு தேயிலையைப் பெறுக. பால் கலந்து பருகக்கூடிய 200 அல்லது பாலில்லாத 320 சாதாரண கோப்பை தேநீரைத் தயாரிக்க ஒரு இருத்தல் தேயிலை போதுமானது. விலையில் சிறு வகை விலையாக ஏற்படலாம்.
2. தேநீர் தயாரிக்கும் பாத்திரத்தை, பாலனைக்குமுன் சுமார் ஓர் கோப்பை அளவு கொதிநீரை ஊற்றிச் சலாவிச் சூடாக்குக.
3. பால் கலந்த தேநீரைத் தயாரிக்க, ஒவ்வொரு கோப்பைக்கும், ஓர் தேக்கரண்டி அளவு தேயிலையும், பாலில்லாத தேநீரைத் தயாரிக்க ஓர் தேக்கரண்டி மட்டமான அளவு தேயிலையும், தேப்பாத்திரத்திற்குக் கூடுதலாக ஓர் தேக்கரண்டி அளவு தேயிலையையும், உபயோகிக்கலாம்.
4. புதிதாகக் கொடுத்த நீரையே பாவித்தல் வேண்டும். ஏவவே கொதித்த நீர் அல்லது தொடர்ச்சியாகப் பாத்திரத்தில் பலமுறை கொதித்திருந்த நீர், தேநீரின் உருசியைக் கெடுத்துவிடுமென்றறிக!
5. தேயிலை அவி-வடியுடன் உள்ள தேப்பாத்திரத்தை உபயோகிக்குக. கொதிநீரை அதனுள் ஊற்றி ஐந்து நிமிஷங்களால் தே-அவி-வடியை எடுத்துவிடுக. அவி-வடியுள்ள தேப்பாத்திரம் பாவிக்கப்படாவிடின், மற்றோர் பாத்திரத்தில் தேநீரை ஐந்து நிமிஷங்களால் வடித்துவிடுக. அவ்விதம் செய்யாவிடின் தேநீர் அதிக கயர் அடைந்து சுவை குன்றும்.
6. ஒவ்வொரு கோப்பை தேநீருக்கும் உருசிக்குத் தகுந்தவாறு சீனியும் பாலும் சேர்த்துக்கொள்ளுக. கறிக்கு அதிக உப்பிட்டால் சுவை குன்றுவது போன்று, அதிக சீனி, தேநீர்ச் சுவையை குன்றச்செய்யும்.
7. தேநீரில் இயல்பான உருசி, நிறம், மணம், குணம் மாரும் இரக வேண்டுமானால், தேப்பாத்திரத்தை வேறு பதார்த்தங்களைத் தயாரிக்க உபயோகிக்கலாகாது!
8. தேமணம் குன்றாமல் இருப்பதற்கு, உங்கள் தேயிலையைக் காற்று உட்செல்லாத துப்பரவான, காய்ந்த, வேறு மணம் இல்லாத ஓர் பாத்திரத்தில் இட்டு வைத்தல் வேண்டும்.

தேசிய நூலகம்

பொ. கந்தையா, எம். பி.

ஒரு நகர பொதுசன நூலகத்தின் கடமைகளும், அதன் சேவைகளைப் பெறும் வாசகர்களின் எண்ணிக்கையும் ஓர் வரையறைக்குட்பட்டது. அதன் சேவையும், அங்குள்ள நூல்களும், நிர்வாகிகளும் இந்த வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கத்திற்குட்பட்டேயிருக்கும். ஒரு தேசிய நூலகமானது, இதை விடப் பெரியதும், பிரயோசனமானதும், நிலையானதுமான முயற்சியாகும். ஒருநாட்டில் வாழும் எல்லா இனங்களின் சரித்திரம், கலை, பண்பாட்டின் இலக்கியங்களையும், பிரசாசனங்களையும், புத்தகம், பத்திரிகை முதலியன வடிவில் சேகரித்துப் பாதுகாப்பது தேசிய நூலகத்தின் முதன்மையான பயனாகும். அடுத்ததாக உலகின் தலை சிறந்த அறிவுக் களஞ்சியங்களை, எழுத்து வடிவிலும், ஒலியங்களாகவும், ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட சாதனங்களாகவும் இங்கு சேர்த்து வைக்கப்படுகிறது. உலகின் எப்பாகத்திலும் வாழும் மனிதர்களின் அரும்பெரும் சாதனைகளைப் பற்றிய முழு விபரங்களையும் தேசிய நூலகத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். மூன்றாவதாக உயர்ந்த கல்வி நிலையமான பல்கலைக்கழகத்தைவிட அறிவின் சகல துறைகளிலும் ஆராய்ச்சி செய்ய முற்படுவோருக்கு இது ஓர் ஆய்வுக்கூடமாகவிருக்கும். நான்காவதாக நூலகங்களுக்கு வேண்டிய நூல்களின் பட்டியல்களைத் தயாரித்து, வகைப்படுத்துதல், புத்தக வெளியீட்டின் விபரங்களைத் தயாரித்தல் முதலானவற்றில் மத்திய நிலையமாகக் கடமையாற்றும். கடைசியாக இலங்கையைப் போன்ற நாடுகளில் எழுத்துத் துறையிலும், அச்சிடும் தொழிலிலும் பிரவேசிப்பவர்கள் புதியவர்களாகவிருப்பதால் அவர்களுக்கு ஆதரவளித்து எழுத்தாளர்களுக்கும், நூலை அச்சிடுபவருக்கும் சிறந்த வழிகாட்டியாகவுந் தேசிய நூலகம் கடமையாற்றும். இவை ஐந்தும் ஒரு தேசிய நூலகத்தின் முக்கிய சேவைகள். ஆகவே, நமது நாட்டில் ஒரு தேசிய நூலகத்தை அமைப்பதே முதன்மையான கலாசாரப் பணியாகும். ஆயினும், துர் அதிர்ஷ்டவசமாக இம்முயற்சி அரசினரின் கவனத்திற்கெடுபடாமலும் காலதாமதமாகியும் வருகிறது. ஆகவே, மேற்சொன்ன தேசிய நூலகத்தை நிர்மாணிப்பதில் மேலும் தாமதம் கூடாது என நான் கருதுகிறேன்.

இதுவரை நாம் சொன்னவைகளிலிருந்து ஒரு தேசிய நூலகத்திலுள்ள நூல்களின்

தொகை ஒரு நகர பொதுசன நூலகத்தின் நூற்றொகுதியிலும் பார்க்க வித்தியாசமானதாகவிருக்கும் என்பது தெளிவாகிறது. தேசிய நூலகத்தினால் வாங்கப்படும் சகல பொருள்களும் நிரந்தரமாகப் பாதுகாக்கப்படும். இந்நாட்டில் பிரசுரமாகும் சகல வெளியீடுகளும் இந்நூலகத்திற்கு சேர்க்கப்படும். பிறநாடுகளிலுள்ள தேசிய நூலகங்களைப் போன்று இத்தேசிய நூலகத்திற்கும் இந்நாட்டில் வெளியாகும் சகல பிரசுரங்களின் பிரதிகள் சட்டப்படி அனுப்பப்படும். அவைகள் வகைப்படுத்தப்பட்டு, பட்டியல் தயாரித்துப் பாதுகாக்கப்படும். ஆகவே, தேசிய நூலகத்திலுள்ள பிரசுரங்கள் அனைத்தும் உடனுதவும் தேவைகளுக்கே பயன்படும். இதில் ஒரு புத்தக விநியோகப்பகுதி இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இந்நூலகம் சர்வதேச பரிவர்த்தனை நிலையங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு கிடைத்தற்கரிய நூல்களையும், புதிய நூல்களையும் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரிக்கும். இது சர்வதேச பரிவர்த்தனை நிலையங்களின் பிரசுரங்களைப் பாதுகாக்கும் நிலையமாகவும் இருக்கும். இங்கு பணியாற்றும் அலுவலரால் உயர்ந்த பட்டங்களைப் பெற்றவராயும், விசேஷ பயிற்சி பெற்றவராயும், நூலகத்துறையில் ஆராய்ச்சி வேலைகள் மேற்கொண்டு தேசிய நூலகத்தின் நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடத்தக் கூடியவராகவும் இருக்க வேண்டும். அறிவுப் பிரசாரம் செய்து, அறியாமையை அகற்றுவதில் இந்நாட்டிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அடுத்ததாகத் தேசிய நூலகத்தையே நான் கருதுகிறேன்.

ஆகவே, இது ஒரு விரும்பத்தக்க சிறந்த முயற்சியாகும். பல்கலைக்கழகங்களால் மட்டுமன்றிப் பிற நிறுவனங்களால் செய்ய முடியாத இவ்விஷயப் பிரசாரத்தைத் தேசிய நூலகத்தினால் மட்டுமே செய்ய முடியும். பல்கலைக்கழகங்கள் கூட நாம் விபரிக்கும் தேசிய நூலகத்தின் உதவியில்லாது இக்கடமையைச் செய்ய முடியாது. ஏனெனில், பல்கலைக்கழகத்தின் அங்கத்தவர்களுக்குச் சேவையளிப்பதிலேயே அவர்கள் கருத்துடையவர்கள். பல்கலைக்கழகத்துடன் தொடர்பில்லாத ஏனைய மக்கள் கல்வியறிவைப் பெறுவதற்கு, பல்கலை நூல்களையும், அவைகளை ஒழுங்காக வாசிப்பதற்கு வழிகாட்டிகளையுமுடைய ஓர் சாதனம் தேவையாகும். எமது நாட்டில் இருக்

கும் சூழ்நிலைகளுக்கமைய திட்டமிடப்படும் ஒரு தேசிய நூலகத்திற்கு இருக்க வேண்டிய சில முக்கிய அம்சங்களை இங்கு விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நாம் கூறிய அளவிலும், முறைகளிலும் தேசிய நூலகத்தை அமைத்தாலன்றி இதை அமைப்பதன் நோக்கமும் தேவையும் பூர்த்தியாகாது.

இவைகளிலிருந்து தேசிய நூலகத்தை அமைப்பது ஒரு பிரமாண்டமான வேலை என்பது தெளிவாகிறது. வரையறுக்கப்பட்ட நிதியுடனே, அல்லது சிறிய பகுதிகளாகவோ இதை அமைக்க முடியாது. இத்தகைய நூலகத்திற்கு சிநேக நாடுகளாகிய ஐக்கிய சாம்ராஜ்யம், அமெரிக்கா, சோவியற்குடியரசு, செஞ்சீனா, இந்தியா போன்ற நாடுகளிடமிருந்தும், அறிவுவிருத்திக்காக அள்ளிஅள்ளி வழங்கும் கானர்கில்தாபனம் போன்ற தனியார் நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பணமும், பிற உதவிகளும் பெறலாம். தேசிய நூலகத்தைக் கட்டுவதற்கும், அதற்கு வேண்டிய தளபாடங்களை வாங்குவதற்கும் கூட அவர்களுடைய உதவியை நாடலாம். நூல்கள், பத்திரிகைகள், புகைப்படக் கருவிகள் முதலானவற்றை வாங்குவதற்குப் பிறநாடுகளும், சர்வதேசஸ்தாபனங்களும் பணஉதவியளிக்குமென நான் உறுதியாகக் கூறுவேன். இவைகளை நிறைவேற்ற இந்நாட்டிலுள்ள கல்வியாளர்களைக் கொண்டு ஒரு தற்காலிக திட்டத்தை உருவாக்கலாம். அரசாங்கமும் பெருந்தொகையான பணத்தை இதற்கெனச் செலவிடவேண்டும்.

தேசிய நூலகம் ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு ஆக்கபூர்வமான வழிகளில் செயலாற்றும். கலாசாரத்தில் மேம்பாட்டைந்த தேசங்களான ஐக்கிய சாம்ராஜ்யம், பிரான்சு போன்ற நாடுகளில் இதன் முக்கியத்துவமும், பொறுப்புகளும் அதிகமானது. ஒரு தேசிய நூலகமின்றி கலாசாரத்துறைகளில் ஓர் அடிசுட எடுத்துவைக்க முடியாது. ஆகவே, தேசிய நூலகத்தை நிறைவேற்றுவதே அரசாங்கத்தின் உடனடியான முதற் கடமையாகும்.

தேசிய நூலகத்தின் ஆரம்பகரு பாராளுமன்ற நூலகங்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது திரு. நெட்மண்ட் அவர்களது கருத்து. அமெரிக்காவில் நடைபெறுவதையே அவர் குறிப்பிட்டார். அங்கே காங்கிரஸ் அங்கத்தவர்களுக்காக ஏற்பட்ட நூலகம் பின்நாட்களில் அமெரிக்காவின் தேசிய நூலகமானது. இதனால் திரு. நெட்மண்ட் அவர்களுடைய கருத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத நிலையிலிருக்கிறேன். காங்கிரஸ் நூலகம் தேசிய நூலகமாவதற்

குப் பலவகையான சூழ்நிலைகளில் நீண்டகாலம் எடுத்தது. எங்களுடைய பாராளுமன்ற நூலகங்கள் மிகவும் சிறியவை. அவை பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களுக்கு மட்டுமே பயன்படுகின்றன. ஒரு தேசிய நூலகம் இலங்கைப் பாராளுமன்ற நூலகத்தினால் எவ்வித பயனும் அடையாது. இதை விட ஏற்கனவே அரசினர் சுவடிநிலையம், நூதனசாலை, ரோயல் ஆசியச் சங்கத்தின் இலங்கைக்கிளை இவைகளில் நூலகங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளிலுள்ள நூல்கள் அனைத்தையும் தேசிய நூலகத்திற்கு முதலில் கொண்டுவர வேண்டும். இந்நூலகங்களில் இலங்கைச் சரித்திரம், சமூக அபிவிருத்தி, மக்களின் சமூக வாழ்க்கை இவைகளைப் பற்றிய கிடைத்ததற்கரிய முக்கிய நூல்களும், ஏட்டுச் சுவடிகளும் இருக்கின்றன. இவை ஒரு தேசிய நூலகத்திற்கு அத்தியாவசியமானவை. சில கோவில்களிலும் பனையோலைச் சுவடிகள் இருக்க வேண்டுமென நினைக்கிறேன். இவ்வோலைச் சுவடிகள் தேசிய நூலகத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமென உறுதியளித்தால், நிச்சயமாக ரோயல் ஆசியச் சங்கமும், கொழும்பு நூதனசாலையும் தங்கள் தொகுதிகளைக் கொடுக்கத் தயங்கமாட்டார்கள். புதைபொருள் ஆராய்ச்சி இலாகாவிலும் சரித்திர முக்கியத்துவம்வாய்ந்த, கிடைத்ததற்கரிய நூல்களும், படங்களும், அச்சப்பிரதிகளும் இருக்கின்றன. அவைகளையும் தேசிய நூலகத்திற்குக் கொண்டு வருதல் வேண்டும். எல்லா இடங்களிலுமிருந்து சேகரித்தவைகளைக் கருவாக வைத்துத் தொடங்கி, நாளடைவில் பெருந்தொகையான நூல்களைச் சேர்த்து முறையான தேசிய நூலகத்தை உருவாக்கலாம். இலங்கையில் அச்சாகும் வெளியீடுகளின் பிரதிகளைச் சட்டப்படி தேசிய நூலகத்திற்கு அனுப்பி வைப்பதால் இலங்கைப் பகுதி நூல்களின் தொகை விரைவில் அதிகரிக்கும். இதனால் சர்வதேச பரிவர்த்தனை நிலையங்களுடன் தேசிய நூலகம் தொடர்பு கொள்ள ஏதுவாகிறது. பிறநாடுகளில் பிரசுரமாகும் புத்தகம், பத்திரிகைகளையும் விரைவில் சேர்க்கக்கூடியதாகவிருக்கும்.

இத்தகையதோர் நூலகத்தை நிர்மாணிப்பதில் பல விதமான பிரச்சினைகள் எழலாம். அவைகளை இத்திட்டத்தின் நடைமுறைக் காலத்திலேயே நிவர்த்தி செய்ய முடியும். ஆனால், முதல் அம்சமாகப் பெருமளவில் திட்டமிடப்பட்ட நூலகக் கட்டடமும், பயிற்றப்பட்ட நிபுணர்களான பணியாளர்களுமே முக்கியமாகும். இதை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நூலக வளர்ச்சி

கா. மாணிக்கவாசகர்

தமிழர்க்குத் தமிழ் மொழியிற் சுவடிச்சாலை

சர்வகலா சாலையைப்போல் எங்கும்வேண்டும்

தமிழ்வினாப் பிறமொழிநூல் அனைத்தும்நல்ல

தமிழாக்கி வாசிக்கத் தருதல்வேண்டும்

அமுதம்போல் செந்தமிழிற் கவிதை நூல்கள்

அழகியவாம் உரைநடையில் அமைந்த நூல்கள்

சுமைசுமையாய்ச் சேகரித்துப் பல்கலைசேர்

துறைதுறையாய்ப் பிரித்துக்கி வைத்தல் வேண்டும்

கவிஞரின் குரல் இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் ஒலிக்கத் தொடங்கியுள்ள தெனில் அது மிகையாகாது. தமிழ் மக்கள் அந்நியர் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டும் மொழிச் சுதந்திரம் அடையாதிருக்கும்போது கூட, அறிவுச் சுதந்திரம் அடைந்து விட்டனர். அதன் பயனாகத் தோன்றியிருக்கும் அறிவுப் பசி ஒரு மறுமலர்ச்சியின் அறிகுறியாகத் தோன்றுகிறது. இந்த அறிவுப் பசியை நூலகங்களால் மட்டுமே தீர்த்து வைக்க முடியும் என்ற உண்மையை இன்று பலரும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

தலைசிறந்த அறிஞர், கவிஞர், கலைஞர்களின் விழுமிய கருத்துக்களைச் சிறந்த முறையிலும், சீரிய ஒழுங்கிலும் தொகுத்த தொகுதிகளை நூலகங்களில் மட்டுமே காணலாம். பல உயர்ந்த கருத்துக்கள் தெள்ளத் தெளிய வரையப்பட்டு, அவை பிறரால் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக வைத்திருப்பதையும் நூலகங்களில் மட்டுமே பார்க்கலாம். இத்தகைய நூலகங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றி வளர்ந்த வரலாறு அறியத்தக்கது.

நூலகங்கள் தோன்றிய வரலாறு

அந்நியரின் வருகையால் தமிழ் மக்களின் கலைகளும், பண்பாடும் சீர்குலைந்ததென்பதும், யாழ்ப்பாணம் அவர்களிடம் அடிமைப்பட்டதென்பதும் வரலாறு கூறும் உண்மைகளாகும். ஆங்கிலேயரால் பல தீமைகள் நேர்ந்த போதிலும் சில நன்மைகளும் விளைந்தன. தமிழர்களின் சிந்தனைக்குத் தடைவிதித்த ஆங்கிலேயரே சிந்தனைக் களஞ்சியமான நூலகத்தை அமைக்க வழி வகுத்துக் கொடுத்தார்கள். வடமாகாணத்தின் பலபாகங்களிலும் அரசாங்க

குமாஸ்தாக்களாகவிருந்த ஆங்கிலேயர்கள் ஒன்று கூடிப் பேசுவதற்கு யாழ்ப்பாண நீதிமன்றக் கட்டடம் ஒரு மத்திய இடமாக விருந்தது. இவர்களின் பொழுதுபோக்குகளில் புத்தகங்கள் வாசிப்பதும் ஒன்று. இதனால் அவர்கள் விலையுயர்ந்த பல இலக்கிய, சரித்திர நூல்களைச் சேகரித்து 1837 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதத்தில் ஒரு நூலகத்தை ஆரம்பித்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் நூலக வரலாற்றைத் தொடக்கி வைத்த பெருமை இந்நூலகத்தையே சாரும்.

‘யாழ்ப்பாண நூல் நிலையசபை’ என்ற பெயருடன் இயங்கி வரும் இந்நூலகத்தின் சேவைகளை அந்நாளில் மகாதேசாதிபதியாகவிருந்த கிளிபோர்ட் அவர்களும், ஸ்ரான்லி அவர்களும், பிரதம நீதிபதியாக விருந்த சேர் மக்ஹோனல்ட் அவர்களும் பெரிதும் பாராட்டினார்கள். இன்று இந்நூலகத்தின் சேவைகள் குன்றியிருந்த போதிலும் இங்குள்ள சில இலக்கிய, சரித்திரத் தொகுதிகள் இன்றும் மிகவும் பயனுடையவை. ஏறக்குறைய மூவாயிரம் நூல்கள் இங்கிருக்கின்றன.

கலாநிலையம்

நூல்கள் எழுதுவதும், பதிப்பித்தலும், அவைகளைப் பிறர் பயன்படுத்த உதவுவதும் யாழ்ப்பாணத்தின் ஒப்பற்ற பண்பாக இருந்திருக்கிறது. இதற்கு ஆறுமுக நாவலர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை ஆகியோரது நூல்கள் சான்று பகருகின்றன. இந்த உயரிய எண்ணத்தில் உதித்ததுதான் ‘கலாநிலையம்.’ அந்நாளில் கலாநிலையம் ஓர் நூலகமாகவும், விரிவுரைக் கூடமாக

வும், ஆராய்ச்சிச்சாலையாகவும், விவாத அரங்காகவும் பயன்பட்டது. “ஒப்பியல் அகராதி” எழுதிய நல்லூர், ஞானப்பிரகாச சுவாமிகளும், ‘யாழ்நூல்’ எழுதிய விபுலா னந்த அடிகளும் அங்கத்தவர்களாக இருந்து தங்களது அறிவைப் பகிர்ந்து கொண்டது இந்நூலகத்திற்குள். கலாநிலையத்தில் அச்சில் இல்லாத பல ஆங்கில, தமிழ் நூல்களும், கையெழுத்துப் பிரதிகளும், பிற நூல்களுமாகச் சுமார் ஆயிரத்தி நூறு நூல்களும், ஏட்டுப்பிரதிகளும் இருந்தன. 1930-ம் ஆண்டில் ஆரம்பமான கலாநிலையம் நாளடைவில் அதன் அன்பர்களின் ஆர்வம் குன்றியதன் காரணமாக, தனது சேவைகளைக்குறைத்து, சுற்றில் 1950-ம் ஆண்டளவில் செயலற்றுப் போயிற்று. எனினும் கலாநிலையத்திலிருந்து அறிவுப் பொக்கிஷங்களான சில நூல்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுப் புதிய பொதுசன நூலகத்திற்குக் கொடுக்கப்படவிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்.

யாழ்ப்பாண மத்திய இலவச தமிழ் நூல்நிலையம்

கலாநிலையத்தின் பயன் பல திறத்தாயிருந்தபோதிலும் குறிப்பிட்ட ஒரு சிலருக்கே அது அன்று பயன்பட்டது. இந்தக் குறையானது அன்றுள்ள தமிழன்பர்கள் சிலரை உறுத்தியது. இதனை நிவர்த்திக்க எண்ணினார் தமிழன்பர் திரு. கே. எம். எஸ்ஸப்பா அவர்கள். மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் அரசாங்க குமாஸ்தாவாக விருந்த இவர், யாழ்ப்பாணத்தில் ஓர் இலவச நூலகத்தை நிறுவ எண்ணி ஓய்வு பெற்ற அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களையும், பிரபல வியாபாரிகளையும் ஒன்றுசேர்த்து நிதி வசூல் செய்யத் தொடங்கினார். 1932-ம் ஆண்டு ஆஸ்பத்திரி வீதியில் குறிப்பிடத்தக்க தொகையான நூல்களுடன் முதலாவது யாழ்ப்பாண மத்திய இலவச தமிழ் நூல்நிலையம் ஆரம்பமானது. (இதைப்பற்றிய தனிக்கட்டுரை காண்க.)

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகம்

யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்வோர் ஒல்லாந்தர் கட்டிய கோட்டையையும், மாநகர சபைக் கட்டடத்தையும் பார்த்து விட்டு, கிராமலையில் நீராடியதுடன் யாழ்ப்பாணத்தைப் பார்த்து விட்டதாக நினைத்து விடுவதுண்டு. உண்மையில் யாழ்ப்பாணத்திற்குத் தனிப்பெருமை யளிப்பது வட்டுக்கோட்டையிலுள்ள யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகமாகும். அமெரிக்க மிஷனரிமார் 1823-ம் ஆண்டு நிறுவிய வட்டுக்கோட்

டைச் செமினரியிலிருந்து சுமார் இரண்டாயிரம் நூல்கள் இந்நூலகத்தின் கருவூலமாக அமைந்தன. தற்பொழுது ஏறக்குறைய பதினாயிரம் நூல்கள் இங்கு இருக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் ஓர் அறையிலிருந்த நூலகம் நாளடைவில் அக்கட்டடம் முழுவதையும் தனதாக்கிக்கொண்டது. இந்நூலகம் காலை 8-30 மணி தொடக்கம் இரவு 10-00 மணிவரை சேவையளிக்கிறது. கிடைத்தற்கரிய நூல்களையும் துண்டுப்பிரசுரங்களையும் இந்நூலகத்திற்கு காணலாம். நூல்களின் தொகையும், தகுதியும் இதனை ஒரு பாடசாலை நூலகம் எனக் கருதமுடியாத அளவிற்கு வளர்த்து விட்டன. ஆராய்ச்சியிற் பொருட்டுப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகத்திற்கு வருகின்றனர்.

அமெரிக்கத் தகவல் நூலகம்

யாழ்ப்பாணத்தில் அமெரிக்கத் தகவல் நிலையத்தினர் அமைத்த நூலகம், நூலகப் பணிக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. இங்குள்ள பொருட்கள் அனைத்தும் நூலகத்திற்கென்றே செய்யப்பட்டு அமெரிக்காவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டவை. நூல்கள், பத்திரிகைகள், புகைப்படங்கள், இவைகளை எடுத்துவைத்து வாசிக்கவும், பார்க்கவும் பளபளக்கும் மேசைகள், ஓய் யாரமான கதிரைகள், போதியவெளிச்சம், காற்றுவசதி ஆகியவை பொதுவான அம்சங்கள். நூற்றுக்கணக்கான நூல்களில் விரும்பும் நூலைக் குறைந்த நேரத்தில் எடுக்கக்கூடியதாக நூற்பட்டியல்களும் திறந்ததட்டு அடுக்குகளில் நூல்களை வகைப்படுத்தி அடுக்கப்பட்டும் இருக்கின்றன. அண்மையில் சேர்க்கப்படும் நூல்களின் மேலுறைகள் அழகாகக் காட்சிக்கு வைக்கப்படுகின்றன. நூல்கள் அதிகரிக்கும் பொழுது அகட்டக்கூடிய தட்டுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. வாரந்தோறும் படக்காட்சி நடத்தி அறிவுப்பிரசாரம் செய்கின்றனர். இந்நூலகத்திற்கே தனி அம்சமாக விளங்குகிறது சிறுவர் நூலகப்பகுதி. உயரங்குறைந்த தட்டுகளில் பெரியஎழுத்தில் எழுதிய, அழகிய படங்களுடன் கூடிய நூல்கள் சிறுவர்களைக் கவருகின்றன. அவைகளை வாசிக்கவும், எடுத்துச் செல்லவும் வசதி உண்டு.

சட்ட நூலகம்

யாழ்ப்பாணத்தில் தொழில்நுட்ப நூலகம் இல்லாக்குறையைத் தீர்த்து வைக்கிறது யாழ்ப்பாண நீதிமன்றத்திலுள்ள சட்ட நூலகம். ஏறக்குறைய எழுபது

ஆண்டுளுக்கு முன்தோன்றிய இந்நூலகத்தில் விலையுயர்ந்த அனேகசட்டநூல்களும், தொகுதிகளும் இருக்கின்றன. இலங்கை, இந்தியா, இங்கிலாந்து முதலான நாடுகளில் வெளியாகும் சட்ட அறிக்கைகள் இங்கு வரவழைக்கப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்திற்கு கடமையாற்றிய சிறந்த ந்தவான்கள், வழக்கறிஞர்களின் உருவப்படங்கள் இந்நூலகத்தில் இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கதொரு அம்சமாகும்.

பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் இருக்கும் சேர் பொன். இராமனாதன் அவர்களின் “சுகஸ்தான்” நூலகத்தின் பெருந்தொகையான சமய, இந்திய சரித்திர, இலக்கிய நூல்களை இங்கு குறிப்பிடுதல் தவறாகாது.

யாழ்ப்பாண நூலக நிர்வாகிகள் சங்கம்

யாழ்ப்பாண நூலக நிர்வாகிகளுக்கென ஒருசங்கம், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலக நிர்வாகி திரு. கே. செல்லையா அவர்களால் 1956-ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் நோக்கங்கள் :

1. கலாசாலை நூலகங்களைத் திருத்தி எல்லாவற்றிலும் ஒரே வகையான நிர்வாகத்தை உண்டாக்குதல்.
2. நூல்களை வகைப்படுத்துவதிலும், பட்டியல் தயாரிப்பதிலும் ஒரே முறையைக் கையாளுதல்.
3. பொதுவாக நூலகங்களையும், அதன் நிர்வாகிகளின் தரத்தையும் உயர்த்துதல்.
4. இலண்டன் நூலகச் சங்கத்திலும்கூட இந்திய பல்கலைக் கழகங்களிலும்கூட நடத்தப்படும் பரீட்சைகளுக்கு நிர்வாகிகளை அனுப்புதல்.

யாழ்ப்பாண மத்திய நூலக இயக்கம்

யாழ்ப்பாண நூலக இயக்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் உள்ள நூலகத்தைத் திருத்துவதோ, அல்லது விஸ்தரிப்பதோ, அல்லது திறமையாக நிர்வகிப்பதோ பிரச்சினையல்ல. ஒரு நூலக இயக்கத்தை எப்படி ஆரம்பிப்பது என்பதே இங்குள்ள பிரச்சினை. யாழ்ப்பாணத்தைப் புதுநகரமாக்கி வரும் மேயர் திரு. அல்பிரட் துரையப்பா அவர்களது முயற்சியினால் இவ்வாண்டு நூலகப் பணியில் ஒருபுதிய அத்தியாயம் ஆரம்பமாகவிருக்கிறது என அறியும் பொழுது அனைவரும் பெருமைப்படவேண்டும்.

மிக நெடுங்காலமாக கொழும்பு பொதுசன நூலகத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்றும், அதற்கென ஒருகட்டத்தை எழுப்பவேண்டும் என்றும் கொழும்பு மாநகரிலுள்ள பல அன்பர்கள் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி வந்தனர். பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகளும், தலையங்கங்களும் எழுதினர். இன்றுவரை அவை ஒன்றும் செயற்படவில்லை. இவ்வாறு தென்இலங்கையில் பல பிரச்சினைகள் அடிபட்டுக்கொண்டிருக்கையில் 1952ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 16 ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் திரு. சாம் ஏ. சபாபதி அவர்கள் தலைமையில் ஒரு மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. ‘யாழ்ப்பாணத்தில் தகுதியானதொரு நூலகத்தைக் கட்டி முடிப்பதென்பதே’ இதன் நோக்கம். இதற்கென நிதி திரட்டும் பொருட்டு அவ்வாண்டிலேயே ஒரு களியாட்டவிழாவும், அதிர்ஷ்டலாபச் சீட்டும் நடத்தப்பட்டு, எதிர்பார்த்ததற்கும் மேலான வசூலைப் பெற்றது.

இந்த வெற்றியினால் புத்துணர்ச்சிபெற்ற சபையினர் ‘யாழ்ப்பாண மத்திய நூல் நிலைய சபை’ என்னும் ஓர் இயக்கத்தை ஆரம்பித்துச் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி அதிபர் அதிவண. பிதா லோங் சுவாமி அவர்களை அதன் உபதலைவராக நியமித்தனர். அனுபவத்திலும், வயதிலும் முதிர்ந்த லோங் சுவாமி அவர்கள் அவர்களின் ஆற்றலினால் இளைஞராகவே இருந்தார். ‘தகுதியானதொரு நூலகத்தை நிர்மாணிப்பது’ என்ற எண்ணத்தை மாற்றி ‘தென்கிழக்கு ஆசியாவிலேயே சிறந்ததொரு நூலகத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் உருவாக்க வேண்டும்’ என்ற கருத்தை வற்புறுத்தினார். வற்புறுத்தியதோடு நிவ்லாமல் தாமே நூலக நிபுணர்களை நேரில் சந்தித்து அறிவுரை கேட்டார். அதற்கிணக்க டெல்லி, சர்வகலாசாலை நூலகப் பேராசிரியர் டாக்டர் எஸ். ஆர். ரங்கநாதனை வரவழைத்து யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பல்வேறு கல்லூரிகள், கிராமச்சங்கங்கள், சமூக சேவா ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றின் நூலகங்களைப் பார்வையிட்டு இவை அனைத்திற்கும் பயன்படும் வகையில் ஒரு ஐந்து அம்சத் திட்டத்தை வகுத்தார். அத்திட்டத்தின்படி யாழ்நகரில் ஒரு மத்திய நூலகம், மாநகர சபை வட்டாரங்களில் கிளை நூலகங்களும், பட்டின சபை, கிராமச்சங்கங்கள், கல்லூரிகளில் கிளை நூலகங்களும், இவைகளின் சேவையை எட்டமுடியாத இடங்களுக்கு நடமாடும் நூலக சேவையும் இடம்பெறும்.

இவ்வாறு திட்டமிடப்பட்ட பின்னர் முதல் அம்சமான மத்திய நூலகத்தை எவ்விடத்தில அமைப்பதெனவும், அது எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமெனவும் ஆராயப்பட்டது. இதற்கெனச் சென்னை அரசினர் கட்டட அமைப்புக் கலைநிபுணர் திரு. கே. எம். நரசிம்மனை அழைத்தனர். அவர் நகரத்தின் முக்கிய பகுதிகளைப் பார்வையிட்டபின் நூலகம் நகரின் நடுமத்தியில் அமையவேண்டுமென அபிப்பிராயப்பட்டார். அழகான முற்றவெளிகளை இழக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நேரிட்டபோதிலும் நூலகத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்து இரண்டு முற்றவெளிகளை இணைத்து அதன் நடுவில் கட்டடம் அமைக்கத் திட்டமாயிற்று. நூலகம் இவ்விடத்தில் அமைவதால் வருங்காலத்தில் இதனை விரிவுபடுத்தப் போதிய இடம்கிடைக்கிறது. மூன்று பக்கங்களிலிருந்தும் நெடியபாதைகள் நூலகத்தை நோக்கிச் செல்கின்றன.

புதிய பொதுசன நூலகம்

இந்நூலகத்தின் அடித்தளக்கல் நாட்டு வைபவம் 1953-ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 29-ந் திகதி நடைபெற்றது. முன்னாள் மேயரும், நூலகச் சங்கத்தின் தலைவருமான திரு. சாம் ஏ. சபாபதி, பிரித்தானியப்பிரதிநிதி திரு. சே. செசில் சையெஸ், அமெரிக்கப் பிரதிநிதி திரு. பிலிப் குரே, இந்தியப் பிரதிநிதியின் முதற் காரியதரிசி

மூர் சித்தார்த்தசாரி, நூலகச் சங்கத்தின் உபதலைவர் அதிவண. லோங்குவாமி ஆகியோர் அடித்தளக்கல் நாட்டினர். புதிய நூலகம் திராவிடசிற்பத்துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவும், மேலாட்டு நூலகங்களைப் போன்ற வசதிகளையுடையதாகவும் இருக்கும். திராவிடக் கட்டடச் சிற்பத்திற்கு அடிப்படையாகவும் "புஷ்பபோதிகை", "கொடுங்கை" "கோஷ்டம்" ஆகியவை இக்கட்டடத்தை அலங்கரிக்கும்.

இக்கட்டடத்தின் தனி அம்சமென்னவெனில் முழுக்கட்டடத்தையும் பகுதி பகுதியாகக் கட்டி முடிக்கலாம். இதனை நிறைவேற்றப் பல இலட்சரூபாய் செலவாகும். இச்செலவைக் கருதி முதற் கட்டட வேலையை மட்டுமே மேற்கொண்டுள்ளனர்.

முதற் கட்டட வேலையை முடிப்பதற்குத் தேவையாகும் தொகையை வருலிக்க நூலக இயக்கத்தினர் இடையறாது உழைத்து வருகின்றனர். கதம்ப நிகழ்ச்சிகளும், களியாட்டு விழாக்களும் நடத்தி வரும் சபையாருடன் ஒத்துழைப்பது ஒவ்வொரு யாழ்ப்பாணத்தவரின் தலையாய கடமையாகும். யாழ்ப்பாணத்தின் பெருமைதனை உலகறியச் செய்யும் திறமை இந்நூலகத்திற்கு உண்டு. இந்நூலகம் திட்டமிடப்பட்டபடி உருவானால் ஓர் கலைக் கூடமாகத் திகழும் என்பது திண்ணம்.

உங்கள் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான

நகை வியாபாரிகள்

ஓடர் நகைகள் குறித்த தவணையில் உத்தரவாதத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்.

ச. த. அ. நஸ்ஸாக்கு அன் கம்பனி

46, 48, கன்னாதிட்டி, யாழ்ப்பாணம்

S. T. A. RAZZACK & Co.

46, 48, Kannathiddy, Jaffna

Novel and New Design Jewels are promptly made to order at Moderate Charges.

Give us a trial before going elsewhere.

Honesty and Straightforwardness is Our Motto.

Telegrams: "STAR"

T'phone: 277

Appropriate Technology Services
121, POINT-PELLOICAD
NALLUR, JAFFNA
No. 004 930 890 (004 930 890 000)

பிற் குறிப்பு

பொ. தம்பிராசன்

“உன் அண்ணனை யாரோ ஒரு கிறிஸ்தவச்சி அபகரித்தபிறகு இனி யாருக்காக நான் காத்திருப்பது? ஏன் காத்திருக்க வேண்டும்? அதனால் அவரை மணம்செய்வ தென்று வாக்குக் கொடுத்தவிட்டேன். அடுத்தமாதம் பத்தாம் திகதி என் திருமணம் நடக்கலாம்”

எனக்கென்றே பிறந்து எனக்கென்றே வளர்ந்து, எனக்கென்றே வாழ்ந்து—மூன்று வருட பிரிவினாலும், அவள் தந்தையிடம் கிடக்கும் பணத்தினாலும் எங்கள் உறவு முறித்த என் மாமன்மகள் ஆனந்தி எழுதியிருக்கிறாள், என் தங்கைக்கு.

இதைப் படிக்கக் கேட்டதும் என்மனம் தவித்தது. உடல் நடுங்கியது.

என் அன்பு மனைவியை, எனது வசந்தியை யாரோ ஒரு கிறிஸ்தவச்சி என்று நையாண்டிசெய்து எழுதி இருக்கிறாள் ஆனந்தி. கிறிஸ்தவன் என்றால் என்னவாம்.

இந்துவாகிய நான் அவளை முடித்ததில் தான் என்ன பிழை இருக்கிறது. இந்தப் பெண்களே இப்படித்தான். பொறுமை பிடித்தவர்கள், கைக்கெட்டியது வாய்க் கெட்டிராத தவிப்புநிலையில் எந்தப் பெண்களின் மனநிலையுமே இப்படித்தான்.

யாருக்கோ அவளை முடிவு செய்துவிட்டார்கள். நல்லது, நன்றாக வாழட்டும்!

ஆனால், எனக்காகக் கடைசிவரை இருந்ததாக எந்தங்கைக்கு எழுதி இருக்கிறாளே. இப்படி மயக்கி எழுத எங்கேதான் கற்றுக்கொண்டாளோ தெரியவில்லை. பர்மாவில் பெண்கள் பேச்சினால் ஆண்கள் மயங்குவார்களாம். ஆனால், இவள் எழுத்திலே கூட மயக்கப்பார்க்கிறாள். அவள் திறமையை என்னென்பது?

கந்தோரில் இருந்து வந்தது தொடக்கம் என் மனது ஓர் இடத்தில் இல்லை. என் தங்கை இக்கடிதத்தைப் படித்துக் காட்டாமல் இருந்திருந்தால் இவ்வளவு தூரம் ஏன் நான் வருந்தியிருக்கவேண்டும்? இவ்வளவு காலமாக ஒன்றாக வாழ்ந்தும் என் மனதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையே! இன்னும் சிறு பிள்ளையா அவள்?

எங்கோ ஒருகடிகாரம் மணி பதினென்று அடிக்கும் வேலையை ஆரம்பித்தது. எனக்கு அப்பொழுதும் தூக்கம் வரவில்லை. எப்படித்தான் வரும்?

“ஏன், நீங்கள் படுக்கவில்லையா?” என்று எத்தனையோ தடவை கேட்டுப் பார்த்து விட்டாள் வசந்தி. நாவல் படிக்கிறேன் என்று பாசாங்கு செய்து ஏமாற்றினேன். பாவம், நம்பிவிட்டாள். இந்நேரம் அமைதியாகத் தூங்கிக்கொண்டிருப்பாள். என்னைப்போல் உழைக்கிறாள். இப்படிச் சுஷ்டப்படுகிறவளை நான் வேறு சுஷ்டப்படுத்துவதா? எனக்குத்தான் தூக்கம் வரவில்லையென்றாலும் அவளையுமா கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்?

எது வந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனந்திக்குச் சுடச்சுடக் கடிதம் எழுத வேண்டும். தீர்மானம் செயலாகப் பரிணமித்தது. கடிதம் எழுத ஆரம்பித்தேன். கை நடுங்கியது. பேனாவை இறுகப் பிடித்துக் கொண்டேன்.

ஆனந்திக்கு :

என் ஆனந்திக்கு, ஆருயிரே, அன்பிற்குரிய என்ற அடைமொழிகளெல்லாம் இட்டு உன்னை அழைப்பேனே. ஆனால், இன்று வெறுமனே ஆனந்திக்கு மட்டும் ஏன் எழுதுகிறேன் என்று எண்ணுகிறாயா? அது என் தவறல்ல. உன்னையே கேட்டுக் கொள். புரிந்துகொள்வாய்.

என் தங்கைக்கு நீ எழுதிய கடிதத்தை அவள் எனக்குப் படித்துக்காட்டினாள். அக் கடிதமே உனக்கு இதை எழுதத் தூண்டியது.

அண்ணனுக்காக, அதாவது எனக்காகக் கடைசிவரை இருந்தேன் என்று எழுதியிருந்தாயே, எவ்வளவு கெட்டிக்காரி நீ. இப்படி எல்லாம் எழுத அங்கு படிப்பிக்கிறார்கள் போலும்!

மூன்று வருடங்களுக்கு முன் நீ இங்கிருந்து பர்மாவிற்குப் புறப்படுகையில் கண்கள் கலங்க என்னைப்பார்த்துச் சொன்னாய்: “பிரிந்திருப்பதே நல்லது; அதுவே எங்கள் பாசத்தை, இதயப் பிணைப்பை மேலும் மேலும் வளர்க்கும்” அந்தப் பாசம்

எங்கே போய்விட்டது? அங்கு சென்றதும் வாரத்திற்கு இரண்டுகடிகளும் போட்டாய். பிறகு வாரத்திற்கு ஒன்று, பிறகு மாதம் ஒன்று, பிறகு மூன்றுமாதத்திற்கு ஒன்று போட்டு நிறுத்தினாய். ஏன் உன் தந்தை இல்லை, என் மாமா எனக்கு எழுதக்கூடாது என்று கட்டளை போட்டுவிட்டாரா? அல்லது வேறு காரணம் ஏதாவது உண்டா? அவ்வளவு சடுதியில் என்னை வெறுத்ததிற்கு, மறுப்பதற்குக் காரணம் தான் என்ன?

ஒருகடிகளும், ஒரேயொரு கடிகளும் எழுதி அறிவித்திருந்தால் இப்படி உன்னை நினைத்து நினைத்துத் தவித்திருப்பேனா? உருகியிருப்பேனா? உன் தந்தைதான் என்னுடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடாது என்று தடுத்திருந்தாலும், நீ சிறுகுழந்தையா என்ன? ஒருவரி இதைப்பற்றி எழுதி இருக்கக்கூடாதா? “பர்மா முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டேன், என் சிநேகிதிகளுடன்” என்று என் தங்கைக்கு மகிழ்ச்சி பொங்க எழுதியிருந்தாயே, அங்கு கூடவா உன் தந்தை எனக்குக் கடிதம் எழுதத் தடுத்தார்?

நான் இங்கு அடைந்த வேதனைகளை நீ எப்படி அறிவாய்? என் கூட வளர்ந்த சகோதரனோ அல்லது சகோதரியோ பிரிந்தால் எப்படித் துடிப்பேனோ அப்படித் துடித்தேன். இவைகளையெல்லாம் நினைக்கும் பொழுது பைத்தியம் பிடித்தவன் போல் தடுமாறித் திரிந்தேன். “ஆறு வயதில் இருந்தே உங்களிடம் நான் அன்பு செலுத்தினேன்” என்று முன்னொருநாள் இங்கிருக்கையில் சொன்னாயே! இப்படி அன்று தொடக்கம் தெரிந்துமா, இவ்வளவு தூரம்வரை என்னைத் தவிக்க விட்டாய்?

என் தங்கைக்குச் சில மாதங்களுக்குமுன் எழுதியிருந்தாய், “என் தந்தையுடன் வேலைபார்க்கும் செல்வராஜனுக்கு என்னைத் திருமணம் செய்துகொடுக்க ஒழுங்குகள் நடக்கின்றன. எனக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. தந்தையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கியே ஆகவேண்டும்” என்பதாக. இந்த எழுத்தை இப்போது மறந்திருப்பாய் என்றே எண்ணுகிறேன். இல்லாவிடில் இப்படி எழுதியிருப்பாயா? “உன் அண்ணனை அந்தக் கிறிஸ்தவச்சி அபகரித்தபிறகு, இனியாருக்காகக் காத்திருப்பது.....”

என் மனைவியைக் கிறிஸ்தவச்சி என்று நையாண்டியாக எழுதியிருந்தாயே, என்ன அவ்வளவு ஆத்திரமா உனக்கு? அவளைப் பற்றியும் சற்றுத் தெரிந்துகொள்.

என்னை அப்பொழுதுதான் யாழ்ப்பாணத்திற்கு மாற்றினார்கள். இங்குதான் என் நண்பனைச் சந்தித்தேன். என் கோலத்தைக்கண்டு ஏங்கினான். ஒன்றும் விடாமல் எல்லாவற்றையும் கூறினேன். எவ்வளவோ ஆறுதல்கூறி என்னைத் தேற்றினான். அவனுடனே எங்கும் திரிந்து வந்தேன்.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. தன் தங்கை படிப்பிக்கும் கல்லூரியில் ஏதோ நாட்டிய விழா நடப்பதாகவும், என்னை அன்றுமாலே வரும்படியாகவும் வற்புறுத்தினான். சென்றேன்.

அங்குதான் என் வசந்தியைச் சந்தித்தேன். என்னை அவளுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தான், நண்பன்.

சிலபெண்களின் முகத்தைப்பார்த்ததும் அவர்களை அழகிகள் என்று நினைக்கமுடியாது. ஆனால், உற்றுக்கவனித்தால் எவரும் விரும்பும் அபூர்வமான கவர்ச்சிகரம் அவர்களிடம் காணப்படும். அதைப் போன்றவள்தான் வசந்தி.

நான் உன் கடிதங்கள் வராமையால் வருந்திக்கொண்டிருக்கும் போது, திடீர் என்று நீ என்முன் தோன்றினால் எவ்வளவு சந்தோஷப்பட்டிருப்பேனோ அதைப்போல அவளைக் கண்டதும் என் உள்ளம் ஆனந்தத்தால் துள்ளிக் குதித்தது.

அவள் கிறிஸ்தவள், நான் இந்து. சில தொல்லைகள் இருந்தபோதிலும் என் நண்பனின் திறமையால் மூன்றே வாரங்களில் ஒரு பொதுத் திருமணம் நடந்தேறியது.

உன்பிரிவால் திருமணமே செய்வதில்லை என்று இருந்த எனக்கு, என் வசந்தி வந்து சேர்ந்தாள். ஆனால், குடும்ப வாழ்க்கை எவ்வளவு இன்பகரமானது என்பதை இப்போதுதான் உணர்கிறேன். காதலில் தோல்வி அடைந்தவர்களில் பலர் பிரமச்சாரிகளாக இருப்பதைக்காணும் போதெல்லாம் அவர்களுக்காக அனுதாபப்படுகிறேன்.

வாழ்க்கையை அனுபவிக்கத் தெரியாத அப்பாலிகள் அவர்கள்!

நீ திருமணம் செய்துகொள்வதையிட்டு எனக்கு மிகமகிழ்ச்சி; நீ சந்தோஷமாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்கடைசி ஆசை, விருப்பமுகூட.

கையெழுத்துப்போட்டுக் கடிதத்தை முடித்தேன்.

என் கை நொந்தது.

படுப்பதற்கு என்அறைக்குச் சென்றேன். ஒரே இருட்டு. விளக்கைப் போட்டேன்.

வெளிச்சம் கண்களை உறுத்தியது. பக்சத் துக் கட்டிலில் என்மனைவி தூங்கிக்கொண்டிருந்தாள். தூக்கத்தில் என்ன கனவோ? உதட்டுக் கோணத்தில் புன்சிரிப்புத் தவழ்ந்து விளையாடியது. அவள் மனது எதை நினைத்துத்தான் இப்படித் தூக்கத்திலும் மகிழ்ச்சி அடைகிறதோ?

மாலையில் அடுத்தவீட்டு மாமியைப் பார்க்க அணிந்த அந்த 'கட்டாவ் வொயில்' சேலையுடனே படுத்துக் கிடக்கிறாள். அதை மாற்றக்கூட அவ்வளவு அலுப்புப் போலும்!

வெளிச்சத்தின் ஒளி தாங்கமாட்டாமல் வசந்தியின் இமைகள் படபடத்தன. அரைக்கண் நித்திரையில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த அவள் சட்டென்று விழித்துக் கொண்டு கேட்டாள்: "என்ன இன்னுமா நீங்கள் தூங்கவில்லை?"

நான் பேசவில்லை. அவளையே பார்த்தேன். அவள் அருகில் வந்தாள்.

"ஏன் ஒரு மாதிரிப் பார்க்கிறீர்கள், சுகமில்லை? சொல்லுங்கோ?" என்று துடித்தாள். பொங்கிக் கொண்டிருந்த என் நெஞ்சத்துடன் அவளுடைய கரங்களிலே போய்ச் சிக்கி, அவளை அணைத்துக் கொண்டு குழந்தைபோல் அழுதேன்.

அவள் திடுக்கிட்டு என்னை இறுக அணைத்துக் கொண்டாள். வெப்பத்தால் துடிக்கும் மலரைப்போல் என் வசந்தியின் வதனம் துடித்தது.

"என்ன நடந்தது?" அவள் தொண்டை விக்கிற்று.

"வெளி மேசையில் நான் எழுதி வைத்த கடிதத்தைப் படித்தால் எல்லாம் புரியும்" என்றேன்.

அவளுடைய கைகள் நடுங்கியதைக் கண்டேன். என்னைப் பார்த்துப்பார்த்து மெதுவாக எழுந்து வெளியில் சென்றாள்.

விளக்கை அணைத்துவிட்டு, தலையணையில் முகத்தைப் புதைத்தவண்ணம் குப்புறப் படுத்தேன். தூக்கம் வந்தால்தானே?

என் மனைவி கடிதத்தைப் படித்துவிட்டுத் திரும்பிக்கொண்டிருந்தாள். நான் நித்திரை செய்வதுபோலப் பாசாங்கு செய்தேன். தனது சேலைத் தலைப்பால் என் முகத்தைத் துடைத்துவிட்டாள்.

அடுத்தநாள் காலை அவள் எழுந்திருக்கவில்லை.

மணி ஏழு அடித்தது. அவசரப்பட்டு அவளை எழுப்பமுயன்றேன். முடியவில்லை. உடம்பெல்லாம் வேர்த்துக் கிடந்தது. கண்

களைத் திறக்க முடியாமல் அசதி, சோர்வினால் தடுமாறினாள்.

அவளுடைய கரங்களைப் பிடித்து எழுப்பினேன். "வசந்தி, வசந்தி" என்று கூப்பிட்டேன்.

என் கைகளை இறுகப் பற்றிக்கொண்டு "எனக்கு என்னவோ செய்யுது" என்றாள்.

என்னால் பேசமுடியவில்லை. உடலெல்லாம் நடுங்கித் தடுமாறினேன்.

இரவு நடந்த சம்பவத்திற்குப் பிறகு, நான் நித்திரையில் இருக்கையில் ஏதாவது அருந்தி இருப்பாளோ? என்று எண்ணியதும் என் நெஞ்சு வெடித்துச் சிதறியது போல் இருந்தது.

"என்ன செய்தாய்? என்ன சொல்லு? சொல்லமாட்டாயா?"

கண் திறந்து பார்த்தாள். என் கரங்களை இறுகப் பற்றிக்கொண்டாள்.

ஓர் வரண்ட புன்னகை அவள் உதட்டில் வந்து எட்டிப்பார்த்தது. என் தலை சுற்றியது. இந்த உலகத்தையே வெறுத்துச் செல்கிறேன், என்று அலட்சியமாக வரட்டுச் சிரிப்புச் சிரிக்கிறாளோ?

"அந்தக்கடிதத்தைப் படியுங்கள், எல்லாம் விளங்கும்"

"கடிதமா? எங்கே? யாருடையது?"

"நீங்கள் எழுதிய கடிதம்தான். ஆனந்திக்கு எழுதிய கடிதத்தைத்தான் சொல்லுகிறேன்" அவள் பேசமுடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டே கூறினாள்.

"நான் எழுதிய கடிதத்தை, மீண்டும் நான் படிக்கவா? ஏன் இப்படிப் புரியாமல் எல்லாம் பேசுகிறாய்?" பதறிப்போன நான் பரபரப்புடன் கெஞ்சிக் கேட்டேன்.

"அதில் பிற்குறிப்புப் போட்டு நானும் ஒரு வசனம் சேர்த்திருக்கிறேன். அதைப் படியுங்கள் எல்லாம் விளங்கும்."

"பிற்குறிப்பு?"

இவளுக்கும், அவளுக்கும் என்ன தொடர்பு? முன்பின் அறிமுகமில்லாத இவள் அவளுக்கு என்ன எழுதியிருப்பாள்? ஒரு வேளை... ஒருவேளை ஆனந்தியின் வாழ்க்கையில் முன்புபோல அல்லது முட்டுக் கட்டையாக இருந்த நான் இந்த உலகத்தையே விட்டே...

இப்படி வசந்தி எழுதி இருந்தால்?

கற்பனை என்பது வெறும் குருவளியல்ல. அது பயங்கரமான காட்டாற்று வெள்ளம். இந்த வெள்ளத்து அலையில் என் நெஞ்சம் சருகாகக் கிடந்து தவித்தது.

கடிதம் இருக்கும் இடத்திற்கு விரைந்தேன்.

கையிலே இருந்த வேர்வை கடிதத்தின் கவரை அழித்தது. கடைசிப் பக்கத்தை அவசர அவசரமாகத் திருப்பினேன்.

படித்தேன்.

“வாழ்க்கை ஒரு பெண்ணின் குறுகிய இதயத்தில் மாத்திரம் இருப்பதல்ல, ஒரு பெண்ணே வாழ்க்கையின் சகலதமல்ல.”

தொடர்ந்து படித்தேன்.

என் தேகம் புல்லரித்தது. சொல்லமுடியாத, வாயால் வார்த்தைகளால் விபரிக்க முடியாத ஓர் புத்துணர்ச்சி என் மனதில் நிரம்பி வழிந்தது.

சந்திரனில் முதல் முதலில் மனிதன் போய்ச் சேர்வதற்கு முயற்சி செய்து வெற்றி பெற்றுவிட்ட விஞ்ஞானியைப் போல, என் உள்ளம் ஆனந்தத்தால் பூரித்துப் பொங்கியது.

அவள் அறைக்கு விரைந்தேன். கதவருகில் சென்றதும் அவளைப் பார்க்க ஏனோ என்மனம் கூச்சப்பட்டது.

என்னைக்கண்டதும் அவள்முகம் கவிழ்ந்தது. தலையை வேறுபக்கம் திருப்பிக்கொண்டாள். புதிய மணப் பெண்ணைப்போல, வெட்கப்பட்டாள்.

என் கரங்களால் முகத்தை நிமிர்த்தினேன். அந்த அன்புக் கண்களை ஊடுருவிப் பார்த்தேன். அவள் மெல்லச் சிரித்தாள். என்னைப் பார்த்துப் புன்னகை செய்தாள்.

வழக்கமாகச் செய்யும் புன்முறுவலல்ல அது. அச்சிரிப்பில் குறும்புத்தனமும், குழந்தைத்தனமும் போட்டியிட்டன. ஒரு வகைப் பெருமையும், பூரிப்பும் அச்சிரிப்பில் நிரம்பியிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டேன்.

(யாவும் கற்பனை)

வெளிவந்துவிட்டது!

இரண்டாம் பதிப்பு

ஆசிரியர்களுக்கும், ஆசிரிய கலாசாலை மாணவர்களுக்கும்
மிகவும் உபயோகமானதும், பலகாலம் அச்சில்
இல்லாததுமான

பரீட்சித்தலும் புள்ளியிடுதலும்
TESTING AND MARKING

திரு. ச. சிதம்பரப்பிள்ளை, B. A., B. Sc. (Lond)

(பரமேஸ்வரக் கல்லூரி)

வெளியிடுவோர் :

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலையார்

234, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கோவலன் - சோக நாடகத்தின் தலைவன்

ச. தனஞ்செயராசசங்கம்

(தமிழ் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்)

ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள்ளொன்றாகக் கணிக்கப்படும் சிலப்பதிகாரம் சோகநாடகத்தின் இலக்கணங்களைக் கொண்டுள்ளது. கோவலனே இச்சோக நாடகத் தலைவன். சோகநாடகத்தின் தலைவர்களது இலக்கணங்களை ஆங்கில நாடகவாசிரியரான செகசிற்பியரது நாடகங்களை ஆராய்ந்த பிராட்லி, வில்சன் நைட் (A. C. Bradley, Wilson Knight) போன்றோர் விரிவாகத் தமது நூல்களில் கூறியுள்ளார்கள். செகசிற்பியரது சோகநாடகங்களில் காணப்படும் தலைவர்கள் அளவிடமுடியாத துன்பங்களுக்காகி, இறுதியில் இறக்கின்றனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் வல்லரசராகவோ குறுநில மன்னராகவோ அல்லது உயர்ந்த குடியிற்றோன்றிய பெருஞ் செல்வந்தராகவோ வாழ்ந்தவர்களாகும். தங்களது உயர்ந்த நிலைகளிலிருந்து வீழ்ச்சியடைவதற்கு இவர்களிடத்து இயற்கையாகவுள்ள ஒரு குற்றமே காரணமாகின்றது. அக்குற்றத்தை யொழிய ஏனையவற்றிலெல்லாம் சிறந்துவிளங்கி, மக்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டு வாழவேண்டியவர்கள் தமது செயல்கள் முற்றிலும் அவ்வொரு குற்றத்தின் கறை படிந்திருப்பதால் தத்தம் உயர்ந்த பதவிகளிலிருந்து நீங்கப்பெற்று இரங்கக்கூடிய முடிவையடைகின்றனர். உதாரணமாகச் செகசிற்பிய ரெழுதிய 'மக் பெத்' (Macbeth) என்னும் நாடகத்தின் தலைவனான மக் பெத் ஸ்கொட்லாந்து மன்னனின் நெருங்கிய உறவினனாவன். இவன் யார்க்குமஞ்சாத வீரனென்று மக்களாற் போற்றப்பட்டதுமன்றி 'டங்கன்' (Duncan) என்ற மன்னனாலும் கௌரவப்பட்டங்கள் வழங்கிப் போற்றப்பட்டவன். என்றாலும் இவனிடத்தில் எல்லையற்ற பேராசை ('vaulting ambition') பென்னுங்குற்றம் காணப்பட்டது. மன்னனது நாட்டைக் கைப்பற்றத் திட்டமிட்டு, நிறைவேற்றி, ஈற்றில் 'தன்வினை தன்னைச்சும்' என்றபடி மக்களின் நன்மதிப்பை யிழந்து போரிலே தனியாக இறக்கிறான். மன்னன் தனக்குச் செய்த சீருஞ்சிறப்புடனுமே திருப்திப்பட்டு வாழ்ந்திருப்பானேயாகில் இவன்நிலை வேறாகும். இவ்வாறே செக

சிற்பியரின் மற்றைய சோகநாடகங்களில் வருகின்ற கதாநாயர்களாகிய ஹம்லெத் (Hamlet), லியர் (King Lear) என்னுமரசன், ஓதெல்லோ (Othello) முதலியோர் பல விதத்திலும் சிறப்படையக்கூடிய நிலையிருந்த போழ்திலும் தத்தமக்குரிய துணியுமாற்றலின்மை, தற்புகழ்ச்சி, பொருமை போன்ற துர்க்குணங்களினால் வீழ்ச்சியடைகின்றனர். ஹம்லெத்தின் வாயிலாகச் சோக நாடகத் தலைவனது அடிப்படையான இலக்கணங்களைச் செகசிற்பியர் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார் :

"So, oft it chanceth in particular men
That for some vicious mole of nature in them,
As, in their birth,—wherein they are not guilty
Since nature cannot choose his origin,—
By the overgrowth of some complexion,
Oft breaking down the pales and forts of reason
Or by some habit that too much o'er-leavens
The form of plausible manners; that these men,
Carrying, I say, the stamp of one defect,
Being nature's livery, or fortune's star,
His virtues else, be they as pure as grace,
As infinite as man may undergo,
Shall in the general censure take corruption
From that partieuular fault: the dram of evil
Doth all the noble substance often doubt,
To his own scandal."

—Hamlet, Act I, Scene IV 23—38

சிலப்பதிகார நாடகக் காப்பியத்தின் தலைவனான கோவலனும் ஓர் உயர்ந்த வணிகர் குலத்தவனாகும். காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் பிறர்க்குதவும் பெருஞ் செல்வத்தை உடையவனென்று பலராலும் மதிக்கப்பட்டும், மன்னன்றியவும் வாழ்ந்த மாசாத்துவானின் மகனான கோவலன், வணிகர் மன்னர் குலத்துக்கடுத்தபடி, பண்டைய சமுதாயத்திற் செல்வாக்குப் பெற்றவர். கோவலனது உயர்ந்த குடிப் பிறப்பையும் செல்வத்தையும் இளங்கோவடிகள் பின்வரு மடிகளில் கூறியுள்ளார் :

“பெருநில முழுதானும் பெருமகன் தலைவந்த
ஒரு தனிக் குடியினோ டியர்ந்தோங்கு செல்வத்
தான்
வருநிதிறீர்க்காத்துமாசாத்து வானென்பான்
இருநிதிக் கிழவன் மகன்.....”

—மங்கல வாழ்த்துப்பாடல், 31 34

“மண் தேய்த்த புகழினுள்” என்ற சொற்றொடர் ஒன்றே கோவலனது செல்வாக்கை நன்கு விளக்கும். கோவலனிடத்தில் நாம் காணக்கூடிய குற்றம் (The stamp of one defect) அவனுடைய எல்லை யற்ற கலையார்வமே. இளங்கோவடிகள் பலவிடங்களில் அவனுடைய இசைப்புலமையையும், அதில் அடங்கிநின்ற ஈடுபாட்டையும் கூறியிருக்கிறார். கண்ணகியினது அழகை வர்ணிக்கும் போது கூட “யாழிடைப்பிறவா இசையே யென்கோ” என்று உவமிக்கின்றான். மாதவியினது அரங்கேற்றத்திற்கு இவனைச் செல்லத் தூண்டியதும் இக்கலையார்வமே. இசைக்கலையில் அதிக ஈடுபாடிருந்தமையாலன்றோ அதைத் தனக்களிக்கவல்ல மாதவியை யடைந்து அவளை விடுதலறியா விருப்பினையினன். கடல் விளையாட்டைக் கண்டு களிக்கச்சென்ற போது மாதவி அவனிடம் யாழைத் தலைமைபற்றி முதற்கொடுக்க அவனும் அதை வேண்டி. மாதவி மனம் மகிழுமாறு ஆற்றுவாரியும் கானல்வாரியும் பாடுகின்றான்.

“ஏவல் அன்பின் பாணி யாது எனக்
கோவலன் கையாழ் நீட்ட அவனும் [யும்
காவிரியை நோக்கினவும் கடற்காண் வரீப்பாணி
மாதவிதன் மனம் மகிழ வாசித்தல் தொடங்குமன்”

—கானல் வரி 1

ஏழாண்டுகள் இசைக்கலையைப் பயின்ற மாதவி மகிழுமாறு கோவலன் யாழிசைத் தானென்றால் அவனும் ஒரு சிலவாண்டுகளேனும் இசைக்கலையைக் கற்றிருக்க வேண்டும். மதுரைக்குச் செல்லும்போதும் கொற்றவையைப் பரவிப் பாடிய பாணரோடு தானும்சேர்ந்து யாழ் வாசித்தான்.

“ஆடியல் கொள்கை அந்தரி கோலம்
பாடும் பாணரீற் பாய்குறச் சேர்ந்து
செந்திறம் புரிந்த செங்கோட்டியாழின்
தந்திரி கசத்தொடு தலைவுறுத்து யாஅத்து...
பாடல் பாணி அனாஇ.....”

—புறஞ்சேரியிறுத்த காதை 104—113

கோவலன் வீழ்ச்சிக்கு இக்கலையார்வமே காரணமாகும். தனது கலையுள்ளத்தை ஓரளவிற்குக் கட்டுப்படுத்தி இருப்பானாகில் அவன் வீழ்ச்சியடைந்திரான். அளவுக்கு

மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சென்றபடி அளவு மீறிய கலையார்வமே அவனை வீழ்த்திய தெனலாம்.

இத்தகைய மிதமிஞ்சிய கலைப்பற்றை விடக் கோவலனில் ஒருவித குற்றங்கூடியும் நாம் காணமுடியாது. பல நற்குண நற் செயல்களையாற்றி “மண் தேய்த்த புகழி”னைப் பெற்றவன், “ஒன்னர்த் தெறலும் உவந்தாரை யாக்கலும்” என்ற படி கஷ்ந்நியடிகள் கண்ணகியையும் கோவலனையும் பழித்த வம்பப் பரத்தை யரைக் குறுநரிகளாகச் சாப்பிட்டபோது,

“நெறியின் தீங்கியோர் நீரல் கூறிலும்
அறியா மையென் றறியல் வேண்டும்”

—நாடக கான்காதை 237—238

என்று சாபம் பெற்றவர்கள்பாற் பரிந்து பேசுவது இவனது தீமை செய்தார்க்கும் நன்மை செய்யும் மனப்பான்மையை விளக்குகிறது.

மாதவி ஒரு மகவையீன்றான். கோவலன் அக்ஞவிக்குத் தன் முன்னேன் ஒருவன் மரக்கலமுடைந்து நீந்திக்கரையேற முயற்சித்தபோது அவனுக்கு உதவியளித்துக் காப்பாற்றிய மணிமேகலா தெய்வத்தின் பெயரைச் சூட்டுவதெனத் தீர்மானித்தான். அப்பெயர்கூட்டு விழாவின் போது தன் செல்வநிலைக்குப் பொருந்தப் பல தானங்களையிட்டான். கோவலனிடம் தானம் பெறும் நோக்கத்துடன் தளர்ந்த நடையையும், ஊன்றுகோலையும், கூனிய மேனியையுமுடைய அந்தணனொருவன் வந்தான் அவ்வந்தணனைப் பாகனது கட்டுக்கடங்காது மதங்கொண்ட ஒருயானை பற்றியது இதைக் கண்ணுற்ற கோவலன் அம்மறையோனை யானையின் கையினின்றும் விடுவித்து, அவ்யானையின் மதத்தினையும் அடக்கினான். இவ்வாறு தன்னுயிர்க் கஞ்சாது களிற்றினது சினத்தை யடக்கிய வீரனாவன் கோவலன்.

“ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாரேன்
தானம் கொள்ளுந் தடைமையின் வருவோன்
தளர்ந்த தடையில் தண்டு காளுன்றி
வளைந்த யாக்கை மறையோன் தன்னைப்
பாகுமுழித் தியாங்கனும் பறைபட வருகும்
வேகயானை வெம்மையிற் கைக்கொள
ஒய்யொனத் தெழிந்தாய் குயர்நிறப் பாணைக்
கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்குப்
பொய்பொரு ருடங்குகை வென்றோட்ட டடங்கி
மைநிலங் குன்றின் விஞ்சையன் எய்ப்பப்
பீடத்தலை இருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்
கடக்களி றடக்கிய கருணை மறவ”

—அடைக்கலக் காதை 42—53

பார்ப்பனனொருவன் பிள்ளையைக் காத்திருந்த கீரியைத் தன்மனைவி கொன்ற மையால் அவளைத் துறந்து கங்கையாடச் செல்கிறான். அப்பாற்ப்பனியினது துயரைக் கண்ட கோவலன் அவளது கீரியைக் கொன்ற பழி போகும்வண்ணம் தானங்க ணிடவேண்டிய பொருள்களைவழங்குகிறான்.

“ஒத்துடை அந்தனர் உரைநூற் கிடக்கையில்
தீதற்றம் புரிந்தோள் செய்துயர் நீக்கத்
தானஞ் செய்தவன் தன்றுயர் நீங்கிக்
கானம் போன கணவனைக் கூட்டி
ஒல்காச் செல்வத் துறுபொருள் கொடுத்து
நல்லழிப் படுத்த செல்லாச் செல்வ.”

சுற்புடைய பெண்ணொருத்தியைப் பற்றி அவள் கணவனிடம் அறிவிவாதவொருவன் பொய்ப்பழி சுமத்தியமையால் பொய் யொழுக்கம் கொண்டவரைப் புடைத்துண் ணும் பூதம் அவளையுண்ண முற்பட்டது. அப்பொய்ப்பழி சுமத்தியவனது தாய்ப்புடும் துன்பத்தினைக் கண்ட கோவலன் அப்பூதத் திடம் சென்று தன்னுயிரையேற்று, அவ னுயிரைக் கொல்லாது விடுமாறு வேண்டுகிறான். ஆனால், பூதம் அவனது வேண்டு கோளைப் பொருட்படுத்தாது அவனைப் புடைத்துண்டது இவ்வாறு இறந்தவனது தாய்க்கும், அவனது சுற்றத்தார்க்கும், தொடர்புகொண்ட கிளைஞர்க்கும் பசிப் பிணி வருத்தாது பலவாண்டுகள் காத்தருளுகிறான்.

“பத்தினி யொருத்தி படிற்றுரை எய்த
மற்றவள் கணவற்கு வறியோன் ஒருவன்
அறியாக் கரிபொய்த் தறந்துணும் பூதத்துக்
கறைகெழு பாசத்துக் கையாகப் படலும்
பட்டோன் நல்வை படுதூயர் கண்டு
கட்டிய பாசத்துக் கடிது சென் நெய்தி
என்னுயிர் கொண்டங் கிவனுயிர் தாவென
நாகனுயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு
பரகதி யிழக்கும் பண்பிங் கில்லை
ஒழிகநின் கருத்தென உயிர்முன் புடைப்ப
அழிதரு முள்ளத் தவனோடும் போத்தவன்
சுற்றத் தோர்க்கும் தொடர்புறு கிளைக்கும்
பற்றிய கிளைஞரின் பசிப்பிணி யறுத்துப்
பல்லாண்டு புரந்த இல்லோர் செம்மல்.”

—அடைக்கலக் காதை 76-90

மேற்காட்டியவாறு மாடலனறிய இப் பிறப்பிற் கோவலன் கடக்கின்றடக்கிய கருணை மறவனாகவும், சிலரை நல்லழிப் படுத்திய செல்லாச் செல்வனாகவும், பலரைப் பல்லாண்டு புரந்த இல்லோர் செம்ம லாகவும் காணப்படுகிறான். பொய்ச்சான்று கூறியவனைப் புடைத்துண்ணும் பூதமே ‘நல்லுயிர்’ என்று நற்சாட்சி அளிப்பின்

கோவலன் குணமென்னுங் குன்றேறியே நின்றவனாகும். இவை யாவும்,

“His Virtues else, be they as pure as grace,
As infinite as man may undergo”

என்ற கூற்றுக்குப் பொருந்துகின்றன.

செகசிற்பியார் தமது சோகநாடகங்க ளின் தலைவர்களது செயல்கள் யாவும் விதியாற் கட்டுப்படுத்தப் பட்டதாகக் காட்டுகிறார் மனிதன் உலக நிகழ்ச்சிகள் யாவற்றிற்கும் தானே பொறுப்பாளியெ னச் செருக்குற்றுப் பல அட்டூழியங்களைச் செய்கிறான். அவன் சிறிதுகாலத்திற்கு ஒருவித எதிர்ப்பின்றித் தனது முயற்சி களில் வெற்றியடைந்து இறுமாப்படை கிறான் ஆனால், காலஞ்செல்ல அவனது முயற்சிக்குத் தக்க பலன் பெறுது அவன் தன்னிலும் பன்மடங்கு ஆற்றல்வாய்ந்த விதி முதலிய சக்திகளுக்கு இரையாகிறான். நிரம்பிய தன்னறிவும், தன்செயலுமிருந் தும் அவற்றையிழந்தவன் போலக் காட்சி யளிக்கிறான். மனிதன் இவ்விதநகைக் கிறந்த சக்திகளுடன் போராடுவது பய னற்றதென்பதை “We feel the blindness and helplessness of man” என்ற சொற் றொடராக் ரோலிசியர் பிராட்லி நன் குணர்த்துகிறார். “ஊழ்வினை உருத்து வந் தூட்டும்” என்று இளங்கோவடிகளும் இவ்வுண்மையைக் கோவலனது வாழ்க்கை மூலம் வலியுறுத்துகிறார். முற்பிறப்பிற் கோவலன் பரதனாகப் பிறந்து சங்கம னென்னும் வணிகனைப் பகையரசனது ஒற் றனைப் பழிசுமத்தி அவனது இறப்பிற் குக் காரணமாயிருந்தான். அத்திவினையின் பயனாகவே கோவலன் இப்பிறப்பில் சங்க மனைப் போல வணிகர் குலத்திற் பிறந்து வேற்றுநாட்டில் வஞ்சித்துக் கொல்லப் படுகிறான். பலவிடங்களில் செகசிற்பியா ரும், இளங்கோவடிகளும் சுதாநாயகன் விதியின் விலக்கமுடியாத சட்டங்களை எதிர்க்க ஆற்றவில்லாது அது வகுத்த வழியே செல்வதைக் கூறியுள்ளார்கள்:

“There's a divinity that shapes our ends
Rough-hew them how will”

—Hamlet, Act V, Sc. II, 9-10

“Tis destiny unshunnable, like death”

—Othello, Act III, Sc. III, 275

“.....but, O vain boast!
who can control his fate?”

—Othello, Act, V, Sc. II, 263-264

“Come fate into the list,
And champion me to the utterance!”

—Macbeth, Act III Sc. I

"As flies to wanton boys
Are we to gods"

—King Lear, Act IV, Sc. I, 36-37

"யாழ்சைமேல் வைத்துத்தன் ஊழ்வினை
வந்துருத்ததாகவின்"

—சிலப். கானல்வரி, 52

"நீடி வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான்
கண்கடர் கால்சீயா முன்"

—காணுத் திறமுரைத்த காதை, 75-77

"கோவலன் பண்டை ஊழ்வினை யுருத்தென்"

—கொலைக்காத் காதை, 139-140

மக்பெத், கோவலன் போன்ற சோக நாடகத் தலைவர்கள் தத்தம் தவறுகளை யுணர்ந்து வருந்துகிறார்கள். அவர்கள் தத்தம் குற்றங்களை மிகவும் பிந்தியகாலத்தில் நினைந்து வருந்துவதாகிய கூற்றுக்கள் சோகச் சுவையின் பேரெல்லையைக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு அவர்கள் வருந்துவது அவர்களது உள்ளத்தின் மேம்பாட்டைக் காட்டுவதென்றே நாம் அவர்கள் செய்த தீமைகளையும் பொருட்படுத்தாது அவர்களுக்காக அனுதாபப் படுகிறோம்.

"I have liv'd long enough; my way of life
Is fallen into the sear, the yellow leaf;
And that which should accompany old age,
As honour, love, obedience, troops of friends,
I must not look to have; but in their stead,
Curses, not loud but deep, mouth-honour, breath,
Which the poor heart would fain deny, and dare not"

—Macbeth, Act V, Sc. III, 22-28

"Rumble thy bellyful! spit, fire! spout, rain!
Nor rain, wind, thunder, fire, are my daughters:
I tax not you, you elements, with unkindness;
I never gave you kingdom, call'd you children,
You owe me no subscription: then, let fall
Your horrible pleasure: here I stand, your slave,
A poor, infirm, weak, and despis'd old man."

—King Lear, Act III, Sc. II, 13-20

"Of one that lov'd not wisely but too well;
Of one not easily jealous, but, being wrought,
Perplex'd in the extreme; of one whose hand,
Like the base Indian, threw a pearl away
Richer than all his tribe"

—Othello, Act V, Sc. II, 43-47

"சலம்புனர் கொள்கைச் சலதியோ டாடிக்
சுலத்தரு வான்பொருட் குன்றம் தொலைத்த
இலப்பாடு நாணுத் தரும் எனக்கு"

—சிலப். கணுத்திறமுரைத்த காதை, 69-71

"தெறியின் தீங்கியோர் நீர்மையானுடு
நறுமலர் மேன்நடுங்கு துயரெய்த
அறியாத் தேயத்து ஆறிடை உழந்து
சிறுமையுற்றேன் செய்தவதீர்! யான்."

—ஊர்து. காணல், 17-20

செக்சிற்றியரது சோக நாடகங்களில் சோகவுணர்ச்சியைச் செவ்வனே புலப்படுத்துவதற்குத் துர்நிமித்தங்கள், துன்பக்களவுகள், வஞ்சனையால் இறந்தோரின் ஆவிகள் முதலியன துணைக்கருவிகளாகின்றன. மக்பெத்தில் டங்கனுக்கு வரப்போகும் துன்பத்தைக் குறிப்பனபோற் பல அபசகுனங்கள் தோன்றின. டங்கன் கொல்லப்பட்ட இரவிலே விளக்குகள் கொடுங்காற்றினால் அணைந்தன. அவலக் குரல்களும், புலப்பலும், அசரீரிகளும், மரண அவஸ்தை முணகலும் வானிலே கேட்டன. சிலர் பூமியே அதிர்ச்சியுற்று நடுங்கிய தென்றனர். எவ்விடத்தும் இருள் நீண்ட நாயியாகச் சூழ்ந்திருந்தது. வேட்டைக்குப் பழக்கப்பட்ட வல்லுரென்று ஓர் ஆந்தையினம் கொல்லப்பட்டது. விரைவாகச் செல்லும் டங்கனுடைய குதிரைகள் அடங்காது தம்மை லாயத்தினின்றும் விடுவித்துக் கொண்டன. அவை மதங்கொண்டு மாந்தருடன் போர்தொடுப்பதெனத் திரிந்தன. யூலியஸ் சீசரது கொலை நிகழ்ந்த தினத்திற்கு முந்திய இரவில் பெண்சிங்க மொன்று தெருவிலே குட்டியையின்றது. பிரதக் குழிகள் தாமாகவே அங்காந்து பிரேதங்களை வெளியே தள்ளின. குதிரைகள் களைத்தன. மனிதர்களின் மரணப்புலம்பலும், பேய்களின் கூக்குரல்களும் தெருக்களில் ஒலித்தன. சாதாரணவொரு அடிமை தனது இடது கையை நீட்ட அக்கை தீப்பற்றியது. அத்தீ பற்றியகை இருபது கைவிளக்குகள் போலச் சுவாலித் தெரிந்தும் அவ்வடிமையினது கை ஒருவிதக் குறைபாடுமின்றியிருந்தது.

இவ்வாறே கோவலனுக்கு நேரவிருக்கும் துன்பத்தைக் குறிப்பாகவுணர்ந்தும் நிகழ்ச்சிகள் பல ஆயர்சேரியில் நிகழ்ந்தன. அங்கு உறையிட்ட தாழிகளிற் பால் தோய்ந்தது. ஆனேற்றின் கண்களினின்றும் நீர் உருகுகின்றது. உறிக்கண் உருகவைத்த வெண்ணெய் உருகவில்லை. ஆட்டுக்குட்டிகளும் துள்ளி விளையாடாது குழைந்து கிடக்கின்றன. பசுக்கள் மெய் நடுங்கி அரற்றுகின்றன. அப்பசுக்களின் கழுத்திற் கட்டிய மணிகள் அறுந்து நிலத்தில் விழுகின்றன. வஞ்சனையாற் கொல்லப்படவிருக்கும் டங்கன், யூலியஸ் சீசர், கோவலன் ஆகிய மூவருக்கும் வருபொரு

நூரைப்பன போல இச் சகுனங்கள் தோன்றியும் வாசகர்களது மனது பயங்கரமானதும், சோகச் சுவை நிரம்பியதுமாகிய கொலைகளை எதிர்பார்க்கவும் செய்கின்றன.

வஞ்சனையாற் கொல்லப்பட்ட தனது தந்தையின் ஆவியைக் கண்டு, அதனுடன் ஹம்லெத் பேசுகிறான். அநீதியாகக் கொலை செய்யப்பட்ட பாங்கோவின் (Banquo) ஆவியை மக்பெத் காணுகிறான். கண்டிபும் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்ட கோவலனது ஆவியைக் கண்டு பேசுகிறான். தமது இறப்பிற்குக் காரணமாய் இருப்

போரை வருத்துவதும், உண்மையாக வருத்துவோரைக்கண்டு பேசுவதுமாகக் காட்சியளிக்கும் இவ்வாழிகளும் சோகச் சுவையை நீடிக்கின்றன. யூலியஸ்சீசரின் மனைவியாகிய கல்பேனியா (Calpurnia) சீசர் கொல்லப்படுவதாகக் கனவிற்கண்டு அவனை மறுநாள் அரசியல் மன்றக் கூட்டத்திற்குச் (Senate House) செல்லவேண்டாமென்று தடுக்கிறான் கோவலன், கண்ணகி முதலியோரும் துன்பக்கனாக்களைக் கண்டு அவை நனவாகுமென அஞ்சுகின்றனர்.

Phone : 578

BEST MEALS & COFFEE BAR
COOL DRINKS, FRESH MILK, SHERBETS, SWEETS
ICE CREAM, FRESH BUTTER, ETC.

Orders Executed at Short Notice

LODGING FACILITIES AVAILABLE
TAXI AVAILABLE DAY & NIGHT

SUBAS CAFE

Proprietor : A. SANGARAN

176, Hospital Road

JAFFNA

எங்களிடம் பலவித சிற்றுண்டிகள், காப்பி, தேநீர், ஐஸ்கிரீம்
குளிரந்த பானங்கள் முதலியனவும், சுத்த போசனமும்
எந்த நேரமும் கிடைக்கும்

விசேஷ ஆடர்கள் குறித்த நேரத்தில் தயார்செய்து கொடுக்கப்படும்
தங்குவதற்கு இடவசதிகளும் உண்டு
ரக்ஸி எந்த நேரமும் விடப்படும்

‘சுபாஸ் கபே’

176, ஆஸ்பத்திரி வீதி
யாழ்ப்பாணம்

காப்புத்திருடிய கள்வனை கண்ணினுள் விலங்கிட்ட காட்சி

[முத்தொள்ளாயிரத்தில் புலவர் நிலையில் கண்ட புதிர் —

மையலால் மயங்கிய மங்கையின் மருட்சியும் எழுச்சியும்]

செல்வன் த. துரைராசா

சடவுட்டன்மை கைவரப்பெற்ற புலவர் மனத்துய்மையானது, அறிவுச்சோலையிலே, அன்புச்சோலையிலே இதயகீதம் பாடி இன்பமூட்டுவது. அவர் உணர்ச்சி வாழ்க்கை வளம்பெற இன்பத்தையும், துன்பத்தையும் பளிங்குபோலக் காட்டுவது. அவர் வாய்மொழி அகத்து நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை உள்ளவாறே உரியமுறையில் உலகுக்கு உணர்த்துவதாகும். அப்படியாக மற்றையோர் உணருமாறு காட்டுவது புலமையின் சிறப்பு.

காதல் தெய்வீகமானது. “காதல் காதல் அன்றேல் சாதல் சாதல்” என்றான் இருபதாம் நூற்றாண்டின் புரட்சிக்கவிஞன் பாரதி. அது அகத்திலே ஆண் பெண் இருபாலார்க்கு மிடையில் நடைபெறுமின்பம். வாழ்வின் முக்கிய குறிக்கோளாய் விளங்கும் இன்ப உணர்ச்சியை எத்தன்மையுடையது என்று வரையறுக்க முடியாது. அதனைத்தாம் அனுபவிக்காவிடினும் அவரவரனுபவித்தபடி காட்டும் இயல்பு புலவரிடம் நிறைய உண்டு. அவர் கனிந்தமொழி பிழிந்து தரும் இன்பம் செம்மையானது. புலவர் ஒருவரின் இத்தன்மையை ஒத்த சித்தனையை முத்தொள்ளாயிரத்தில் காணலாம்.

மன்னருள் தலைசிறந்தவன் பாண்டியன். தமிழ் வளர்த்த பெருமை அவர்களுையே சாரும் பெருமைகொண்ட அவன்செயலை, புலவர் நா எப்பொழுதும் புகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும். ஒருநாள் நாட்டின் சிறப்பைக் காணும்படி அரசன் வீதிவழியே வருகின்றான். சீதநாதம் முழங்குகின்றது. நகரிலுள்ளோர் எல்லோரும் மன்னன் சிறப்பை மாண்புடன் காண்பதற்கு வீதிவழியே நிற்கின்றார்கள். பாண்டிய மன்னனை முன்பின் அறியாத ஒரு கட்டழகி, கன்னி, இளநங்கை தலையைச்சீவி, அணிசெய்து, வளையலிட்டு, பட்டாடைகட்டிப் பாதையிலே நாணிக் கோணித் தலைமறைவில் நிற்கின்றாள். பாண்டியன் பவனி அவள் பக்கத்தே வந்துவிட்டது. விசாலமார்பும், வீரத்தோள்களும், பகையுணர்ச்சி

யற்றுப் பரிவுணர்ச்சி கொண்ட முகமும் மன்னன் அழகை மதிப்பிட்டன.

இத்தோற்றத்தைக் கண்ட நங்கையின் கண்கள் கலங்கின. உணர்ச்சி அவள் இதயத்தை உறுத்திற்று. சொல்லமுடியாது தவித்தாள். மன்னனும் வழிகடந்தான். வழிநின்றோர் எல்லோரும் மன்னன் புகழைப் பேசிச்சென்றனர். நங்கையும் அடிசெல்ல முடியாது அலுப்புத்தட்ட அன்னநடை போட்டு வீடு சென்றாள். அன்று முதல் காதல்கொண்டாள். முன்பிருந்த நிமிர்ந்த தோள்கள் சுருங்கும் படியாக உருகினாள். மாறனை மனதில் கொண்டு வாடினாள். அவள் எண்ணம் அவளை விட்டபாடிಲ್ಲ. கலங்கிய உள்ளமுடையவளாய் இருக்கை கொள்ளாது இரங்கினாள், தவித்தாள். மாலைப்பொழுதும் நெஞ்சத் தடவ வந்துவிட்டது. உள்ளக்குமுறல் உணர்ச்சியைப் பன்மடங்காக்கியது. வீட்டின் புறம்பான சோலையுள்சென்று உலாவினாள். தென்றலும், தேனீயும் அவள் உடலை மெலியச் செய்தன. செய்வதறியாது சிலைபோல நின்ற நங்கையின் கைக்காப்புகள் கழன்று கீழே விழுந்து விட்டன. அதை எண்ணாத நெஞ்சத்துடன் வீடுசென்று உணவின்றிப் படுத்தாக்கொண்டாள். பல கற்பனையான எண்ணங்கள் தோன்றி மறைந்தன. உடல் நலிவால் அயர்ந்து உறங்கிவிட்டாள்.

மாறன், நங்கை உறங்கும் நிலையில் அவள் கையில் தொட்டுப் பரிவுகாட்டிக் காப்புக்களைக் கழற்றிக்கொண்டு சென்று விட்டான். உடல்தீண்டிய நிலையில் மனம் உணர்ச்சிவசப்பட்டு உந்தி உறக்கத்தைக் கலைத்தது. தான்கண்டது கனவோ நனவோ என்று அறியாளாய்க் கைகளைத் தடவிப் பார்த்தாள். வளையல்களைக் காணவில்லை. பாண்டியன் என்னில் விருப்புக் கொண்டு கைவளையல்களைத் திருடிச் சென்று விட்டான் என்று நெஞ்சில் எண்ணிக் கொண்டாள். அவளை இன்பமும் துன்பமும் கட்டிக்கொண்டன. என்ன செய்வதென்று அறியாது மயங்கிய நிலை

யில் முன்பு சோலையில் விழுந்த காப்புக் களின் எண்ணம் அவளுக்கு எப்படி யுண்டாகும். அது தெரியாதல்லவா? அன்று இரவு முழுவதும் இதே சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். பொழுது விடிந்ததும் அவளை வளர்த்த செவிலித்தாய்மார்கள் வந்து நீராட்டி, பூசுட்டவேண்டும், வாசனை பூட்டவேண்டும் என்று பார்க்கின்றார்கள். தலைவியோ அவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றாள்: “நீங்கள் எனக்கு செயற்கையழகூட்ட வந்துள்ளீர்கள். ஆனால், என் இயற்கை அழகே பறிபோகின்றது, மனமோ மையல்கொள்ளுகின்றது, புது உணர்ச்சி என்னை வாட்டுகின்றது. தாயே! இரவு பாண்டியன் வந்து என்னையறியாது உங்கள் கட்டுக்காவலையும்மீறிக்கைக்காப்பைக் கழற்றிச் சென்று விட்டான்” என்று சொல்லித் தன் உண்மையைக் காட்டக் கைகளை நீட்டினாள். காப்பைக் காணாது வியப்படைந்த அவர்கள், தலைவியின் மயக்கத்தை ஒருவாறு தெரிந்தவர்களாகி வேண்டுவன செய்து தேறுதல்மொழி கூறிச் சென்றார்கள்.

தலைவி மாறன் மையலிலே மதிக்கெட்டு எந்நாளஞ் சிந்தனைச் சூழலிலே தயங்கி மயங்கிக் கிடந்தாள். திரும்பவும் தமிழ் மாறன் வராணோ என எங்கினாள். அவள் எண்ணம் நிறைவேற ஒரு இரவு பாண்டியன் வீதி வழியாக பெரிய மதயானை மேலேறி வாள் ஒன்று கையிற்கொண்டு அஞ்சாத உள்ளத்தையு, பெருமிதத்தோற்றத்துடன் உலாவந்தான். இதை எப்படியோ அறிந்துவிட்டாள் தலைவி. தாய்மாரின் காவலையுட்கடுத்து உலாக்காட்சியைப் பார்த்துவிட்டாள். பாண்டியன் தோற்றமும், அவன் அழகும், அவளை நிலை கலங்கச் செய்தன. பாவம் நேரே அவளைக் கேட்டுவிடலாமோ என்றெண்ணினாள். வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. ஓடோடியும் வந்து படுத்துக் கொண்டாள். ஊண் இல்லை, உணர்வில்லை. எல்லாப் பொருள்களும் அவளுக்குப் பாண்டிய மன்னகைக்காட்சியளித்தன. ஒருதலையாய காதல் அவள் உள்ளத்தை அப்படியே விழுங்கிவிட்டது, உறங்கிவிட்டாள்.

பல நினைவுகள் அவள் கனவிலே பயணம் செய்தன. எல்லாம் இன்பச் சூழலாக அவளுக்குத் தோன்றியிருக்கவேண்டும். எப்படியும் பாண்டியனை அடைந்தே தீர வேண்டும் என்பது அவள்கனுவின் நோக்கு. பாண்டியனும் பெரியயானை மேலேறிக் கையில் வீரவாளும் கொண்டு பெருங்கோலத்துடன் தன்னை அணையலர யாரோ கண்டு விட்டார்கள் என்பதை அறிந்தவளாய் ஒழிப்பதற்காகத் தன் கண்ணுள்

நுழைந்து விட்டான் எனக் கனவுகண்டு அதனை நனவாக்கக்கருதி மெய்மறந்த நிலையில் “கண்ணுள் புகுந்த கள்வா! ஒழிப்பதற்கிடமின்றி இங்கு ஒளித்துக் கொண்டாயோ. இதுவா உன்வீரம். அன்று காப்பைத் திருடிச் சென்றனையே! இன்று ஒடிவிடலாமென்று நினையாதே? நீ செய்யாமல் செய்த வேலைக்கு உன்னை விடங்கிடுவதே தகுதி. வாளுக்கும் அஞ்சேன், யானைக்கு மஞ்சேன், என்று சொல்லிக் கொண்டு திடீரெனத் தன் இருகைகளாலும் கண்ணைப் பொத்திக்கொண்டாள்.

பொழுது புலர்ந்தது, வழக்கம்போலச் செவிலியர்கள் வந்து தலைவியைக்கண்டார்கள். தலைவி கண்களைப் பொத்திக்கொண்டிருக்கும் காட்சி, அவர்களுக்கு வியப்பைக் கொடுத்தது. “பெண்ணே! ஏன் இவ்விதமாகக் கண்ணை மூடிக்கொண்டிருக்கிறாய். உன் செய்கைகள் எங்களுக்குப் புதிராக இருக்கின்றனவே” என்று கேட்டார்கள். தலைவி: “தாய்மாரே! அன்று கூறினேனே, காப்பைத்திருடிச் சென்றான் ஒரு பெரிய கள்வனென்று. அவன் இரவு என்னைக் கொண்டுபோக வந்திருக்கின்றான், யாரோ பார்த்து விட்டார்கள். பயத்தினால் என் கண்ணுள் ஒழித்துக்கொண்டான். அவன் தனியாக ஒழிக்கவில்லை, தன் பெரிய யானையுடனும், வாளுடனும் ஒழித்துக்கொண்டான். இவற்றைவெளியில்விட்டு ஒழித்துக் கொண்டால், யாராவது வந்து இவற்றைக் கைப்பற்றித் தன்னை யாரென அறிந்து விடுவார்கள் என்ற பயம். அதலால் என் உயிரைத்தான் நீங்கள் போக்கினாலும் கண்ணுள் புகுந்த கள்வனுக்கு விலங்கிட்டுத்தான் கைதிறப்பேன். அதுவரையும் திறவேன்” என்றாள்.

மெய்க்காதல் மருட்சிநிலையில் கனவுகூட அவளுக்கு நனவாகத் தோன்றுகிறது. அந்த இடத்திலே தமிழ் மன்னன் வீரம் நிறைந்தவன் அச்சத்தினாலே தன்னிடம் அடங்கிக்கொண்டான். அவன் முன் திருடிய செயலுக்கு ஏற்ற தண்டனை அனுபவிக்கப் போகிறான் என்ற சிந்தனை அவளுக்கு மன எழுச்சியைக் கொடுக்கின்றது. இத்தனை உணர்ச்சியையும் வடித்துக் காட்டுபவன் புலவன். ஒரு பெண்ணின் உள்ளத்தை எவ்விதம் எடை போடுகிறானென்பது கைதிறந்து காட்டேன் என்ற பாட்டால் இனிது புலனாகும்.

“தனையவிமும் பூங்கோதைத் தாயரே! ஆவி
கனையினுமென் கைதிறந்து காட்டேன் — வளை
கொடுபோம்
வன்கண்ணன் வான்மாறன் மானையனை தன்னு
டன்வந்
தென்கண் புகுந்தானிரா.”

எப்படி வந்தது யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையம்?

க. கி. குலத்தினம்

திருவாளர் செல்லப்பா அவர்கள் ஒரு நல்ல பிறவி. அவர் சிந்தனையாளர், சீர் திருத்தவாதி, பரோபகாரி, குணக்களஞ்சியம், முன்னோடி.

திரு. க. மு. செல்லப்பா அவர்கள் அக்காலத்திலே யாழ்ப்பாணப் பெரிய கோட்டிலே சக்கடுத்தாராய் இருந்தவர். அதனூற் பிரசித்திபெற்ற நியாயவாதிகள் முதலிய அறிவாளிகளின் நட்பும், பழக்கமும் பெற்றவர். அன்றொருநாள் 1933-ம் ஆண்டிலே அவருடைய உள்ளத்திலே நல்ல தொரு கருத்துக் கருவுற்றது.

திரு. செல்லப்பா அவர்கள் தாம் கருதிய கைங்கரியத்தைப்பற்றித் தமக்குப் பழக்கமானவர்களிடம் பலமுறை சொல்லியும், பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டும் பலரறியச் செய்தார். நாட்டிலுள்ள கலாசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், தலதாபன சங்கங்கள், கிராமப் பிரமுகர்கள் முதலியவர்களிடம் தாங்கருதியதை எழுதி எழுதித் தெரிவித்தார்.

திருவாளர் செல்லப்பா கண்ட கனவு

யாழ்ப்பாணத்திலே ஒரு மத்திய இலவச தமிழ் வாசகசாலையும், நூல்நிலையமும் நிறுவப்பெறுதல் வேண்டும். இங்ஙனம் அவர் கனவுகண்ட காலம் 1933-ம் ஆண்டு, பொருளாதார மந்தமும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும், யாழ்ப்பாணத்தவர் அரசாங்க சபையைப் பகிஸ்கரித்த மையும் நிலவியகாலம்.

திரு. செல்லப்பா அவர்கள் 22-11-33 இல் மிக உருக்கமான தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் பொதுசனங்களுக்கு ஒரு தாழ்மையான வேண்டுகோள் விடுத்தார். தாமே முயற்சி செய்பவராயும், பொருள் சேர்ப்பவராயும் அலைந்து திரிந்தார். சிங்கப்பூர், தொடுவாய் முதலிய தூரதேசங்களில் உள்ள தமிழ்பிரானிகளிடமும் நூல்

நிலையத்துக்கு ஆதரவு செய்யுமாறு மிகத் தாழ்மையாக மன்றாடினர். அவர் மனதிலிருந்து எழுந்த வசனங்கள் தேசசேவையின் பிரதிபலிப்பைக் காட்டின. கொடுக்க வசதியும், விருப்பமும் வாய்ந்த தாதாக்கள் "பிளாங் செக்" அனுப்பமாட்டார்களோ என எண்ணக்கூடிய அளவில் அவர் இரந்து வேண்டினார். அவர் வேண்டுகோள்:

நூல்நிலையம் வேண்டும்தானா?

"இந்த வாசிகசாலையையும், நூல்நிலையத்தையும் எவரும் இலவசமாக உபயோகிக்கலாம். இந்த வாசிகசாலையில் ஆங்கில நூல்களும் இடம்பெறும். எம்நாட்டில் தமிழ்க்கலையை மேன்மேலும் வளர்க்கவும், தமிழரின் மிக்க ஆர்வத்தை உண்டுபண்ணவும், குற்றங்கள் பரவாது தடுக்கவும், மாணவர், ஆசிரியர், கலைதேர்வோர், வியாபாரிகள், வைத்தியர் இன்னும் பிறருக்கும் கூடிய வசதிகள் ஏற்படுத்தவும், தமிழை விரும்பிக்கற்போர் தொகை நாளடைவில் ஒங்கிவரவும், இன்றோன் உயரிய நோக்கங்களை எய்த எவ்வாற்றானுஞ் சிறந்து பூரண பொலிவுடன் விளங்கும் மத்திய வாசிகசாலையாக இருக்க வேண்டிய இது, யாழ்ப்பாணத்தவருக்கும், மற்றைய எப்பாகத்தவருக்கும், பயன்படக்கூடிய ஒன்றாய் இருத்தல் வேண்டும். ஆனமையால், எல்லோரும் ஏகமனதுடன் ஒத்துழைத்து இத்தகைய ஒன்றைத் திறந்துவைக்க முன்வருவார்களாக."

முதற்கூட்டம்

திருவாளர் செல்லப்பா அவர்களின் அரிய விடாமுயற்சியின் பயனாக யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரி மண்டபத்திலே 9-6-34இல் முதன் முதலாக ஒரு ஆலோசனைக் கூட்டம் கூடியது. அதிலே பெரிய கோட்டு நீதிபதியாயிருந்த திரு. C. குமாரசுவாமி அவர்கள் தலைவராயும், டாக்டர்

ஐசாக் தம்பையா அவர்கள் உபதலைவராயும், திரு. C. பொன்னம்பலம் அவர்களும், திரு. செல்லப்பா அவர்களும் காரியதரிசிகளாகவும் தெரியப்பெற்றனர்.

கூட்டத்திலே நியாயதூரந்தரர் K. கனகசபை அவர்கள் பின்வரும் பிரேரணையைப் பிரேரிக்க அதனைத் திரு. K. S. அருணந்தி அவர்கள் அநுவதித்தார்கள்.

“That a central free Tamil library association be formed with the original subscribers and others who are present at this meeting as original members of the association.”

பிரேரணை ஏகமனதாக அங்கீகரிக்கப் பெற்று நிறைவேறியது. திரு. செல்லப்பா அவர்கள் தாம் அரிதில் முயன்று சேர்த்த ரூபா 1184-22 சதத்தைச் சபையாரிடம் ஒப்படைத்தார். நூல்நிலையத்துக்கு வேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன.

நூல்நிலையம் பிறத்தது

ஆஸ்பத்திரி வீதியிலே மின்சார நிலையத்துக்கு எதிரில் உள்ள வாடகை அறையொன்றிலே 1-8-34இல் நூல்நிலையம் ஆரம்பமானது. அது தினமும் காலை 8 மணி தொடக்கம் மாலை 7-30 மணிவரை திறந்திருந்தது. அங்கே எல்லாமாக 844 நூல்களும், 30 பத்திரிகைகளும் இருந்தன. நூலகம், நிர்வாகசபையாரின் மேற்பார்வையில், ஒரு கௌரவ நூல்நிலையப் பொறுப்பாளராலும், ஒரு பொறுப்பாளராலும் நடத்தப்பெற்று வந்தது. அதிலே ஒரு பகுதி வாசகசாலையாகவும், ஒருபகுதி நூல்நிலையமாகவும் இருந்தன. நூல்நிலையம், யாழ்ப்பாணத்திலே பல பகுதிகளிலுமிருந்த தேவையாளருக்கு நூல்களை இலவசமாக வாசிப்பதற்கு வழங்கியது. தினமும் ஏறக்குறைய 50 பேர் நூல்நிலையத்தையும், வாசகசாலையையும் பயன்செய்து வந்தார்கள். நூல்நிலையம் ஆரம்பமான காலத்தொடக்கம் அதன் கௌரவ பொறுப்பாளராய்த் திரு. C. S. இராசரத்தினம் அவர்கள் கடமையாற்றிவந்தமை எல்லோராலும் பாராட்டப்பெற்றது.

வளரும் நூல்நிலையத்திற்கு வசதியில்லையே!

நல்ல நோக்கத்தோடு நல்ல சூழலில் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற நூல்நிலையம் ஒரு வருடத்துக்குமேல் நிற்கமுடியுமோ என அஞ்சவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. திரு. செல்லப்பா அவர்கள் சேர்த்த ஆயிரத்திச் சொச்ச ரூபா, அறை வாடகையாகவும், தளபாடங்கள், நூல்கள், பத்திரிகைகள் வாங்கிய செலவாகவும், பொறுப்பாளர் வேதனமாகவும் செலவழிந்து விட்டது.

அடுத்தாற்போல என்ன செய்யலாம் எனத் திரு. செல்லப்பா அவர்கள் ஏங்கினார்கள். பகலிரவாய் ஊண் உறக்கமின்றிச் சிந்தித்து வாய்புலம்பினார்கள்.

அசாங்கம் உதவியெய்யுமா?

இத்தகைய நூல்நிலையங்களைப் பொறுப்பேற்று நடத்துவது அரசாங்கத்தின் கடமைகளுள் ஒன்று. ஆனால், அக்காலத்தில் இலங்கை முடிக்குரிய நாடாய் இருந்தது. திரு. செல்லப்பா அவர்கள் பிரதம காரியதரிசியோடு தொடர்பு வைத்தார். அவர் தம்மால் ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாதெனவும், தலதாபன மந்திரியாருடன் தொடர்பு வைக்குமாறும் எழுதினார்.

யாழ்ப்பாணப் பட்டின சங்கத்தாரின் நிதிநிலைமை செழிப்பாக இருக்கவில்லை. என்றாலும் பட்டின சங்கத் தலைவராய் இருந்த திரு. R. R. நல்லையா அவர்கள் கைகொடுத்துவ முன்வந்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணப் பட்டின சங்கக் கூட்டத்திலே, அக்காலத்தில் அங்கத்தவராய் இருந்த நியாயதூரந்தரர் திரு R. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொண்டுவந்த பிரேரணையின் விளைவாகப் பட்டினசங்கம் இந்த நூல்நிலையத்தைப் பொறுப்பெடுத்து நடத்துவதற்குத் தீர்மானித்தது.

ஆகவே 1-1-35 தொடக்கமாக நூல்நிலையம் பட்டின சங்கத்தின் பொறுப்பில் நடைபெற்று வந்தது. அக்காலத்திலே பட்டினசங்கத்தின் அலுவலகம் கச்சேரியில் ஒரு பகுதியில் இருந்தது. ஆகவே, நூலகத்தை நிறுவ இடமில்லாமையால், பிரதான வீதிச் சந்தியில் உள்ள அபூபக்கர் கட்டடத்தை வாடகைக்குப் பெற்று அதிலே நூல்நிலையத்தை நடத்தி வந்தார்கள். இதுகாறும் கௌரவ பொறுப்பாளராய் இருந்த திரு. C. S. இராசரத்தினம் அவர்கள் நூல்நிலையப் பொறுப்பாளராய் நியமனம் பெற்றார்.

இன்றிருக்கும் நூல்நிலையம்

சிலகாலஞ் செல்லப் பட்டினசங்கம் இன்றிருக்கும் அலங்காரமான மண்டபத்தை அமைத்தது. அதன் எதிரில் உள்ள இன்றைய நூல்நிலையக் கட்டடத்தை முதலில் வாடகையாகவும், பின் சொந்தமாகவும் பெற்று 1936-ம் ஆண்டு தொடக்கமாக நூல்நிலையத்தை இங்கே பரிபாலித்து வருகின்றது. நூல்நிலையம் இன்றிருக்கும் அளவில் வளர்வதற்குச் சலியாதுழைத்தவர்களுள் திரு. சாம் A. சபாபதி அவர்கள் பெயர் குறிப்பிடத்தகும்.

இன்றைய நூல்நிலையத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஆரம்பத்திலும், இடைக்காலத்திலும், இன்றும் நூல்களை உபகரித்து உதவிசெய்த பெரியார்கள் பலர். அவர்களுள் வணக்கத்துக்குரிய டாக்டர் ஐசாக் தம்பையா அவர்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் வாழும் இந்தியச் சமூகத்தினர், அமெரிக்க ஆசிய சங்கத்தார் ஆதியோர் அதிக நூல்களை உபகரித்துள்ளார்கள்.

இன்று ஆயிரக்கணக்கான அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதாய்ப் பல்லாயிரக்கணக்கான நூல்களையுடையதாய், பல நூற்றுக்கணக்கான பத்திரிகைகளையும், வெளியீடுகளையுமுடையதாய் நூல்நிலையம் வளர்ந்திருக்கிறது. அன்றியும் இது 17-10-58 தொடக்கம் யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையம் எனப் பெயர் பெற்று விளங்குகின்றது.

தனியொரு வாடகையறையில் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற இந்நூல்நிலையம் 25 வருடகாலத்தில் பல பாகங்களிலும் நன்கு வளர்ந்து அண்மையில் அலங்காரமான இரண்டடுக்கு மாளிகையில் குடிபுக இருக்கிறது.

“தெள்ளிய ஆலின் சிறுபழத் தொரு விதை.....

மன்னர்க்கிருக்க நிழலாகும்மே” என்பதூஉம் இங்கே பொருத்தமாயிருக்கின்றது. கட்டடம் மாத்திரம் வளர்வதனால் நூல்

நிலையம் வளரமாட்டாது என்பதும் ஓர் உண்மையே. யாழ்ப்பாணத்திலே பாரக்கிறதற்கு என்ன இருக்கிறதென்று கேட்டால் திரும்பத்திரும்பக் கிரிமலைக்கேணி இருக்கிறதே என்று சொல்லாமல் ஒரு நூல்நிலையம் இருக்கிறது என்று இனிச் சொல்லலாம்.

சென்னையில் உள்ள நூல்நிலையத்தில் ஆண்டுதோறும் 50000 நூல்கள் சேர்க்கப்பெறுகின்றன.

— சென்னைச் செய்தி

வாழ்க்கைக்கு உணவு எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவுக்கு நூல்களும், பத்திரிகைகளும் முக்கியமாகும்.

— யப்பானியர் கோட்பாடு

எங்கள்நாட்டில் வாசகர்கள் நூல்நிலையத்துக்குப் போகமுடியாவிட்டால், அவர்கள் வீடுகளுக்கு நூல்நிலையங்கள் செல்லுகின்றன.

— அமெரிக்கர் செய்தி

புத்தகம் அழிவற்ற பொருள். அது அறிவுலகத்தின் திறவுகோல். வீரர்கள், ஞானிகள், புலவர்கள் முதலிய பெருமக்களின் இதயங்களை நம்மனத்திற் பிரதிபலித்துக் காட்டுவனவே புத்தகங்கள்.

— யோகவிஜயம்

உங்கள் நம்பிக்கைக்கும், நாணயத்துக்கும், தற்காலத்திற்கேற்ற

புதுமாதிரியான நகைகளுக்கும் சிறந்த இடம்:

கந்தையாப்பத்தர் ஆபரணமாளிகை

(உரிமையாளர்: கந்தையா சேனாதிராஜா)

“ஸ்ரீவாசம்”, நிர். 20, பொற் தொழிலாளர் ஒழுங்கை, கொக்குவில் கிழக்கு

Honesty and Promptness are our Motto

ஓடர் நகைகள் குறித்தவணையில் உத்தரவாதத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்

Kandiahpaththar Jewel House

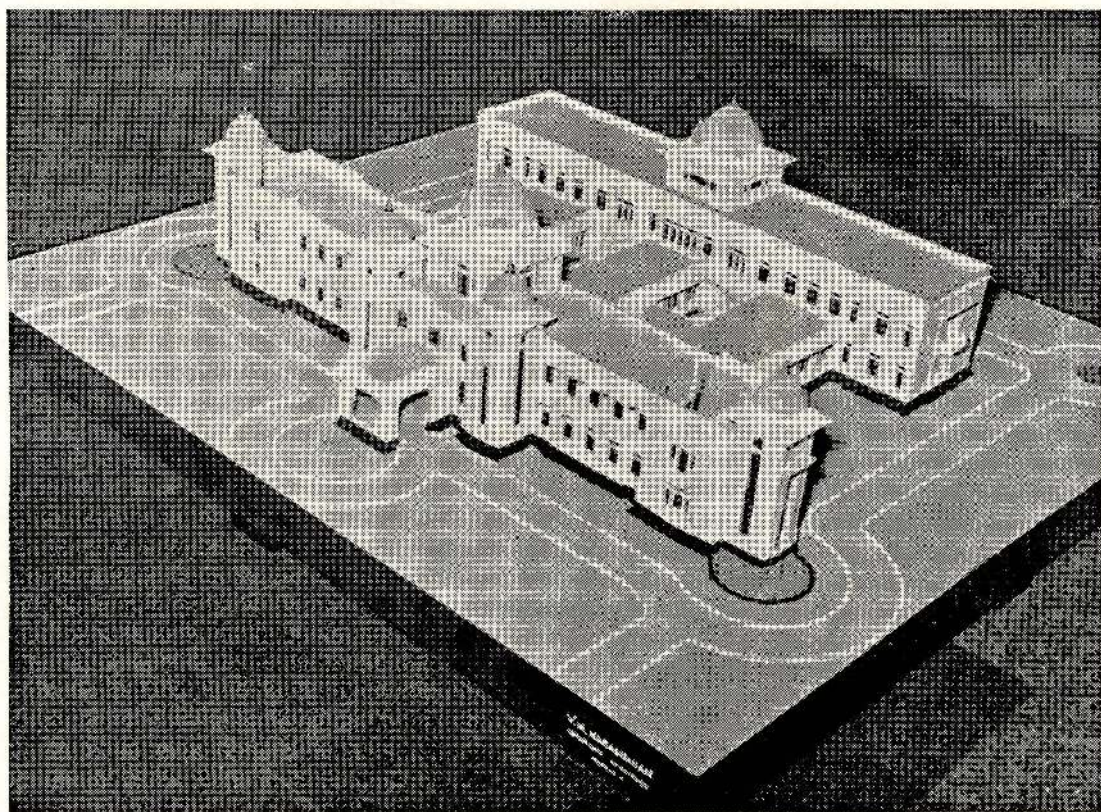
(Prop: S K Senathirajah)

“Sri Vasam”, 20, Goldsmiths' Lane, Kokuvil East

Appropriate Technology Services
1211 POINT-PELLO ROAD
NALLUR, CHENNAI
No. 1211

JAFFNA PUBLIC LIBRARY. MODEL OF THE BUILDING
by V. M. Narasimhan, Architect, Madras

யாழ்ப்பாண பொதுசன நூல்நிலையம்

க. ராசசுந்தரம்

யாழ்ப்பாணிலுள்ள பொதுசன நூல்நிலையம், இலங்கையிலுள்ள மிகப்பெரிய நூல்நிலையங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. இது மாத்திரமன்றி, இந்நூல்நிலையம் பிற நாடுகளின் மதிப்பினையும் பெற்றுள்ளது என்பது குறுப்பிடத்தக்கதாகும். இங்கு, பல ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களும், ஏராளமான பத்திரிகைகளும், அநேக அரசாங்க வெளியீடுகளும் உள். மாற்றாக வாசிக்கும்பொருட்டு, இந்த நூல்நிலையத்திலிருந்து உலகின் மற்றைய நாடுகளிலுள்ள நூல்நிலையங்களுக்குப் புத்தகங்களை அனுப்புமாறு வேண்டுகோள்கள் வந்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றன.

இந்நூல்நிலையம், யாழ்ப்பாண மாநகர மண்டபத்துக்கு அருகேயுள்ள ஒரு பெரிய கட்டடத்தின் மேல்மாடியின்மீது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல்நிலையம் அமைந்துள்ள கட்டடம் 3,040 சதுரஅடி பரப்பளவுடையது. இங்கு 16,000க்கு மேற்பட்ட புத்தகங்களும், 150 வார—மாத—நாளிதழ்களும், பல வெளிநாடுகளின் அரசாங்க வெளியீடுகளும் உண்டு. இங்குள்ள மிகப்பழைய புத்தகங்களுள் 480 வருடங்களுக்கு முன்னர் பிரசுரிக்கப்பட்ட சரித்திர சமய நூல்களும் உண்டு.

நாள்தோறும் அதிகாலையில் பல பத்திரிகைகளும், புத்தகங்களும், அரசாங்க வெளியீடுகளும் இங்குவந்து சேருகின்றன. இலங்கையிலுள்ள வெளிநாட்டு ஸ்தானிகராலயங்கள் தூரத்திலுள்ள பிற நாடுகளின் வெளியீடுகள் யாவற்றையும் இங்கு அனுப்பி வைக்கின்றன.

இந்நூல்நிலையம் பொது மக்களுக்காகக் காலை 8 மணிமுதல் இரவு 8 மணிவரை திறந்து வைக்கப்படும். தினசரி இங்குவந்து வாசிப்போரின் எண்ணிக்கை 1000-க்கு மேற்பட்டதாகும். ஆண்டுதோறும் 1000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் புத்தகம் இரவல் எடுத்துச் செல்லும் பகுதியில் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்ந்தவண்ணம் இருக்கிறார்கள். நூல்நிலையத்தின் நிர்வாக ஒழுங்குகளுக்கு இணங்க, யாழ்ப்பாண மாநகரசபை எல்லைக்குள் நிரந்தரமாக வசிப்பவர்களும், தொழில்முறையில் ஈடு

பட்டுள்ளோரும், மாணவர்களும் நூல்நிலையத்தில் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்ந்து புத்தகங்கள் இரவல் எடுக்கலாம்.

பல துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளோரை இந்நூல்நிலையத்தில் சர்வசாதாரணமாகக் காணலாம். ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், தொழிற்றுறை நிபுணர்கள், எழுத்தாளர்கள் இன்றோரன்ன பிறரால் நாள்விதம் பல நூல்கள் வாசிக்கப்படுகின்றன. நாள் முழுவதையும் இங்கு வாசிப்பதில் செலவிடுவோரும் உளர்.

இந்நூல்நிலையம் 1933-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது இது ஒரு சிறு ஸ்தாபனமாகவே இயங்கியது. 1935-ம் ஆண்டில் இது சீர்திருத்தி விஸ்தாரமாக அமைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மணித்தியாலமும் இந்நூல்நிலையம் வளர்ந்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றது. இந்நகர மக்களுக்கு மாத்திரமன்றி, யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு முழுவதற்கும் பயன்படக்கூடிய முறையில் நூல்களைத் தேடிச் சேமிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ள நூல்நிலையத்தின் முயற்சி சாமான்யமானதல்ல. இங்குள்ள நூல்கள் சென்ற நூறு ஆண்டுகளில் வெளிவந்தனவாகும்.

இந்தப் பெரிய நூல்நிலையத்தில் அருமையான பழம்பெரும் நூல்கள் பல சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் 15ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வெளிவந்த நூல்களாகிய புளஸ் சங்ரோறம்—அன்றிக் அன்றிக்கல் ("Flos Sanctorum" by Anrique Anriquez) என்னும் நூலும், 'பால்டியஸ் அக்கவுண்ட் ஒப் சிலோன்' (Baldaeus' Account of Ceylon, printed in 1703) என்னும் அரிய நூலும் உள். இவ்விரு நூல்களையும் இலங்கையிலுள்ள எந்த ஒரு நூல்நிலையத்திலும் காணமுடியாது.

முதற்கூறப்பட்ட புளஸ் சங்ரோறம், அன்றிக் அன்றிக்கல் என்பவரால் எழுதப்பட்டு, 1586ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டதாகும். இந்நூல் ரோமன் கத்தோலிக்க புனிதர்களைப்பற்றிய (Roman Catholic Saints) தாகும். இதன் முகப்புப் பெயர் ஸ்பானிய மொழியில் குறிக்கப்பட்டிருக்

கின்றது. இதன் மூலநூல் ரோமாபுரியிலுள்ள வத்திக்கான் நகரிலுண்டு. இந்நூல் தற்பொழுது ரீல் வடிவத்தில் (Micro Film of a book) இருக்கின்றது. இது தமிழ் மொழியிலேயே பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ரீல் வடிவத்திலுள்ள இந்நூலை 560 பக்கங்களைக் கொண்ட புத்தக வடிவில் பிரசுரிப்பதற்காக அமெரிக்காவிலுள்ள ஒரு ஸ்தாபனத்துக்கு அனுப்பப்பட விருக்கின்றது. மற்றது, பூர்வீக இலங்கை வரலாற்றை எடுத்துக் காட்டும் 'பால்டியஸ் அக்கவுண்ட் ஒப் சிலோன்' என்னும் நூலாகும். இந்நூல் 1703 ஆம் ஆண்டு பிரசுரிக்கப்பட்டதாகும். இந்தப் பழைய நூல் கொழும்பு நூதனசாலை நூல்நிலையத்திலும் உண்டு.

இங்குள்ள நூல்கள் யாவும் அமெரிக்க 'டியூயி டெசிமல்' (Dewey Decimal) முறைப்படி வகைப்படுத்தப்பட்டு, பட்டியல்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. நூல்கள் யாவும் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அலுவலர்களில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உடனுதவும் நூற்பகுதியில் (Reference Library) கிடைத்தற்கரிய பல நூல்கள் உண்டு. விஞ்ஞானம், இலக்கியம், கலைஞானம், அரசியல், பொருளாதாரம், என்னும் பல துறைகளில் மாத்திரமன்றி, சீனா, எகிப்து, இந்திய பூர்வீக மனிதர்களின் இயக்கங்களைப்பற்றிய வைபவங்கள் விபரமாக எழுதப்பட்ட நூல்களும் இங்குண்டு. புராதன கிரேக்க நாடுகளின் நூல்களும், தாராளமாகவுண்டு. தமிழ்ப் பகுதியில் சங்க இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள், இதி

காசங்கள், புராண, சமய இலக்கியங்கள், சிற்றிலக்கணம், இலக்கியவரலாறு, விஞ்ஞானம், தத்துவம், வரலாறு, அரசியல் முதலிய நூல்களும், சிறந்த அகராதிகள், கைத்துணைநூல்கள், கலைக்களஞ்சியம் முதலிய நூல்களும் உண்டு.

இங்கு ஞாபகார்த்தமாக உபகரிக்கப்பட்ட இரு நூற்பகுதிகள் உண்டு. ஒன்று காலஞ்சென்ற டாக்டர் ஐசாக் தம்பையா அவர்களின் 6,000-க்கு மேற்பட்ட நூல்கள் அவரது குடும்பத்தினரால் உபகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் தேடிக்கிடையாத சமயநூல்கள், இலக்கியநூல்கள், மொழிநூல்கள், தத்துவநூல்கள் முதலியனவும் அடங்கியுள்ளன. மற்றது யாழ்நகரவாசிகளான இந்தியப் பெருமக்களால் உவந்தளிக்கப்பட்ட அண்ணல் காந்தியடிகளைப்பற்றிய (Gandhi Literature) அத்தனை நூல்களும் கொண்டுள்ள பகுதிகளாகும்.

இந்நூல்நிலையத்துக்கு விஜயப். செய்த பல பெரியார்கள் இங்கே வெளிநாட்டு இலக்கியங்கள் (Foreign Literature) அத்தனையும் இடம்பெற வேண்டுமென அபிப்பிராயம் தெரிவித்துள்ளார்கள். அத்துடன் தற்போதைய நூல்நிலைய சேவையைவிரைவாக விஸ்தரிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

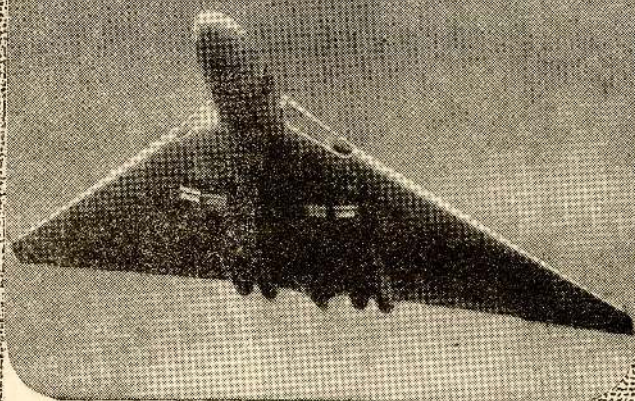
இந்நூல்நிலையம், இதற்கெனத் தற்பொழுது 5 இலட்ச ரூபா செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுவரும் திராவிட சிற்ப எழில் நிறைந்த இரண்டு அடுக்கு மாளிகையில் விரைவில் இடம் பெறும்.

Powered Flight: the Story of the Century

*A record of the development
of aviation and its influence
in the world since
the first flight of
the Wright brothers in 1903.*

Mille Miglia 1953

*An account of
the famous international road
race held annually in Italy*

Project 074

*The use of radio-active
piston rings in measuring
engine wear*

SHELL FILMS

The Shell Film Unit was founded in 1933. Its documentary films are known throughout the world; more than 2,000 copies of current productions are annually distributed to foreign countries; the majority are revoiced in up to a dozen languages.

The Shell Film Library contains films covering not only every aspect of the oil industry but also many subjects directly or indirectly related to it. *Above and left: Productions.*

Shell films are loaned free of charge to Schools, Training Colleges, Business Centres, Scientific Societies and other Institutions on application to :—

THE SHELL COMPANY OF CEYLON LIMITED

P. O. BOX 280

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

COLOMBO.

For Security through Service

THE CEYLON INSURANCE CO. LTD.

for

**LIFE, MOTOR, MARINE,
WORKMEN'S COMPENSATION**

P. S. Sittampalam,
Branch Manager,
Jaffna

The editorial and publishing offices of Yarl Vinotha Brochure are at the Jaffna Public Library, Front Street, Jaffna. Brochure 3 is edited by Alagu Subramaniam and Printed & Published by St. Joseph's Catholic Press, Main Street, Jaffna.

**The Tyre
of the Future
for The Cars
and
Bicycles of to-day**

With latest tread design of the highest
grade 100% natural rubber and Canvas
of high tenacity rayon cord.

**BIKESTER AND SKYWAY
FOR
BICYCLES**

Distributors in Ceylon:

TUCKERS AUTODROME

Agents:

**AUTOS LTD.
JAFFNA.**

'Phone: 496.

Grams: "AUTOS"

Dial: 281

Cables: "JEWELLERS"

L. K. S. JEWELLERS

AND

GOLD HOUSE

JAFFNA

THE BIGGEST MANUFACTURING
JEWELLERS, CEYLON AND INDIA

FOR

GUARANTEED BRILLIANTS
AND FASHIONABLE JEWELS

நிகரற்ற அழகுற்ற பவுண், வைர ஆபரணங்களுக்கு

தங்க மாளிகை

31 வருட நற்சேவையால் அமோக ஆதாவைப் பெற்ற
இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பெரிய

நகை வியாபாரிகள்

எல். கே. எஸ். ஜுவல்லர்ஸ்

யாழ்ப்பாணம்

கிளைகள் :	கொழும்பு	திருச்சி	சென்னை	காயல்பட்டணம்
போன் :	5658	49	2321	23 & 24

ST. JOSEPH'S CATHOLIC PRESS, JAFFNA 319-59